

Ons kenmerk 09/9040 **Maastricht** 1 april 2010
Bijlage(n) **Verzonden** - 1 APR. 2010

Besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

1. De aanvraag

Op 26 mei 2009 is ingekomen, gedateerd 11 mei 2009, een aanvraag van Houbensteyn holding BV te Ysselsteyn – hierna te noemen Houbensteyn – voor een revisievergunning ingevolge artikel 8.4 van de Wet milieubeheer (Wm) voor haar inrichting Hei I die gelegen is aan de Ysselsteynseweg 25, 5812 AH Heide, kadastraal bekend als gemeente Venray, sectie N, nummers 61 en 1099. De aanvraag is geregistreerd onder nummer 09/9040.

De aanvraag is aangevuld bij brief van 11 december 2009, ingekomen 15 december 2009. Middels deze aanvullende gegevens worden de in de aanvraag opgenomen tabbladen D, I, M, N en R is zijn geheel vervangen.

De aanvraag van Houbensteyn betreft het inwerking hebben van een inrichting voor:

1. een veehouderij (vleesvarkens en gespeende biggen);
2. een brijvoerkeuken;
3. de opslag van dierlijke mest in mestbassins;
4. een (co)vergistinginstallatie met een capaciteit van 35.040 ton per jaar;
5. een 4-tal warmtekrachtkoppeling (WKK) installaties met elk een vermogen van 346 kWe en 421 kWth (totaal vermogen 1.384 kWe en 1.684 kWth);
6. hygiëniseerunit (verwarmen digestaat);
7. een mestbe- en verwerkinginstallatie (zeefbandpers, flotatieunit en omgekeerde osmose).

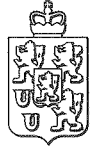
Voor de beoordeling van onderhavige aanvraag zijn de onderstaande tabellen met betrekking tot de dierbezetting van belang:

Veranderingvergunning 20 maart 2008								
Stal nr.	Emis sie punt	Diersoort	Aantal dieren	Huisvestigings systeem	Omreken-factor		Ammoniak Kg/jaar	Geur OU _e /s
					NH ₃ ^a	OU _e ^b		
1	A	Vleesvarkens	768	D.3.2.1.1	3,0	23	2304,0	17664,0
	B	Vleesvarkens	768	D.3.2.8.1	0,8	12,7	614,4	9753,6
2	B	Vleesvarkens	768	D.3.2.8.1	0,8	12,7	614,4	9753,6
	C	Vleesvarkens	768	D.3.2.8.1	0,8	12,7	614,4	9753,6
3	C	biggen	1632	D.1.1.9.1	0,18	4,3	293,8	7017,6
	D	biggen	1632	D.1.1.9.1	0,18	4,3	293,8	7017,6
4	E	Biggen	1598	D.1.1.16.1	0,6	7,8	958,8	12464,4
	E	Biggen	1632	D.1.1.16.1	0,6	7,8	979,2	12729,6
Totaal		Biggen	6494				6672,7	86154,0
		Vleesvarkens	3072					

^a emissie in kg NH₃ per dierplaats per jaar volgens bijlage 1 van de gewijzigde Regeling ammoniak en veehouderij van 10 december 2009 (Stcrt 31 december 2009, nr. 20189)

^b aantal Odour Units per seconde per dier volgens bijlage 1 van de gewijzigde Regeling geurhinder en veehouderij van 10 december 2009 (Stcrt. 28 december 2009, nr. 20228)

AANGEVRAAGD								
Stal nr.	Emissie-Punt	Diersoort	Aantal dieren	Huisvestigings systeem	Omreken-factor		Ammoniak Kg/jaar	Geur OU _E /s
					NH ₃ ^a	OU _e ^b		
1 ^c	A	Biggen	1598	D.1.1.100.1	0,6	7,8	958,8	12464,4
1 ^c	A	Biggen	1632	D.1.1.100.1	0,6	7,8	979,2	12729,6
2 ^d	B	Biggen	1632	D.1.1.9.1	0,18	4,3	293,8	7017,6
2 ^d	C	Biggen	1632	D.1.1.9.1	0,18	4,3	293,8	7017,6
3 ^e	C	Vleesvarkens	768	D.3.2.8.1	0,8	12,7	614,4	9753,6
3 ^e	D	Vleesvarkens	768	D.3.2.8.1	0,8	12,7	614,4	9753,6
4 ^e	D	Vleesvarkens	768	D.3.2.8.1	0,8	12,7	614,4	9753,6
5 ^f	E	Vleesvarkens	768	D.3.2.1.1	3,0	23	2304,0	17664,0
Totaal		Biggen	6494				6672,7	86154,0
		Vleesvarkens	3072					

- a) emissie in kg NH₃ per dierplaats per jaar volgens bijlage 1 van de gewijzigde Regeling ammoniak en veehouderij van 10 december 2009 (Stcrt 31 december 2009, nr. 20189)
- b) aantal Odour Units per seconde per dier volgens bijlage 1 van de gewijzigde Regeling geurhinder en veehouderij van 10 december 2009 (Stcrt. 28 december 2009, nr. 20228)
- c) traditioneel, volledige roostervloer, gehele dierplaats onderkelderd zonder stankafsluiter, hokoppervlak maximaal 0,35 m² per dierplaats
- d) biologisch luchtwassysteem (BWL 2004.01.V1), volledige roostervloer, gehele dierplaats onderkelderd zonder stankafsluiter, hokoppervlak maximaal 0,35 m² per dierplaats
- e) biologisch luchtwassysteem (BWL 2004.01.V1), gedeeltelijke roostervloer, gehele dierplaats onderkelderd zonder stankafsluiter, hokoppervlak maximaal 0,8 m² per dierplaats
- f) traditioneel, gedeeltelijke roostervloer, gehele dierplaats onderkelderd zonder stankafsluiter, hokoppervlak maximaal 0,8 m² per

In de (co)vergistinginstallatie zal op jaarbasis 18.309 m³ (18.309 ton) dierlijke mest (7.309 m³/ton varkensmest van hei 1, 11.000 m³/ton uitwerpselen van dieren van buiten de inrichting afkomstig) en 16.700 ton coproducten worden vergist. De totale ingangscapaciteit van 35.040 ton/jaar zal worden omgezet in ca. 29.280 ton covergiste mest (=digestaat) en ca. 11.608 m³ biogas/dag. Vervolgens zal het biogas in een 4-tal WKK-installaties van elk 346 kWe en 421 kWth worden omgezet in elektriciteit en warmte. De opgewekte elektriciteit wordt vervolgens als groene stroom teruggeleverd aan het elektriciteitsnet. De geproduceerde warmte wordt binnen de inrichting gebruikt om de vergistinginstallatie op temperatuur te houden, het verwarmen van de varkensstallen en de overige gebouwen en het hygiëniseren van de mest en digestaat. Vanuit de vergistinginstallatie wordt de covergiste mest (=digestaat) tijdelijk opgeslagen, om vervolgens naar de hygiëniseerunit te worden afgevoerd. In deze unit wordt de covergiste mest gedurende tenminste 1 uur verwarmd bij een temperatuur van 70 °C. Als gevolg van het hygiëniseren van digestaat wordt deze exportwaardig en vergroot daarmee de afzetmogelijkheden. Na het hygiëniseren van het digestaat wordt deze in afwachting van verdere be- en verwerking tijdelijk opgeslagen. De mestbe- en verwerkinginstallatie bestaat achtereenvolgens uit een zeefbandpers, flotatieunit en omgekeerde osmose. Met behulp van de zeefbandpers wordt het digestaat gescheiden in een dikke stapelbare fractie en een dunne fractie. De dikke fractie (ca. 7.727 m³/jaar) wordt als meststof afgezet. De dunne fractie (ca. 21.771 m³/jaar) wordt vervolgens naar een flotatieunit gepompt waar deze met behulp van lucht weer wordt gescheiden in een dunne- en dikkere fractie. Deze dikkere fractie (ca. 218 m³/jaar) wordt teruggevoerd naar de zeefbandpers. De dunne fractie (ca. 21.553 m³/jaar) wordt verder gevoerd naar de laatste stap: de omgekeerde osmose. Bij de omgekeerde osmose ontstaat ca. 9.699 m³/jaar concentraat (=vloeibare meststof) en ca. 11.854 m³/jaar waterige fractie. In afwachting van verdere afzet worden beide stromen gescheiden opgeslagen.

1.1. Categorieën Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb)

De activiteiten vallen onder de categorieën 28.4 sub a onder 6 en 28.4 sub c onder 1 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) ten aanzien waarvan Gedeputeerde Staten van Limburg het bevoegd gezag zijn.

1.2. Looptijd

Deze revisievergunning wordt aangevraagd voor onbepaalde tijd. Echter een Wm-vergunning met betrekking tot activiteiten met afvalstoffen kan maximaal voor 10 jaar worden verleend. In dit kader is relevant dat binnen de inrichting van Houbensteyn zowel in de brijvoerkeuken als in de mestbe- en verwerkinginstallatie worden afvalstoffen ingezet. Gelet hierop wordt de vergunning verleend voor een periode van 10 jaar voor wat het betreft de brijvoerkeuken en mestbe- en verwerkinginstallatie.

1.3. Vergunningensituatie

Voor de onderhavige inrichting zijn in het verleden door Burgemeester en Wethouders van de gemeente Venray en Gedeputeerde Staten van Limburg ingevolge de Wet milieubeheer de onderstaande vergunningen verleend c.q. meldingen geaccepteerd:

1. revisievergunning van 3 mei 2000	(kenmerk 2000.1286);
2. (deel)revisievergunning van 10 december 2002	(kenmerk 01/43071);
3. veranderingsvergunning van 13 januari 2004	(kenmerk 2003/34639);
4. wijziging voorschriften van 13 juni 2006	(kenmerk 2006/9723);
5. melding van 22 november 2006	(kenmerk 2006/45879);
6. veranderingvergunning van 20 maart 2008	(kenmerk 2007/40183);
7. melding van 24 juli 2008	(kenmerk 2008/25695);
8. melding van 7 augustus 2008	(kenmerk 2008/30279).

De op 10 december 2002 door Gedeputeerde Staten verleende vergunning (deel)revisievergunning is geldig tot 30 januari 2013.

Ten opzichte van de vergunde situatie worden de onderstaande veranderingen aangevraagd:

1. een omwisseling van de huisvesting van de gespeende biggen naar de stallen 1 en 2 in plaats van de stallen 3 en 4;
2. een omwisseling van de huisvesting van de vleesvarkens naar de stallen 1 en 2 in plaats van de stallen 3 en 4;
3. de uitbreiding van een afgedekt foliebassin voor de opslag van digestaat met een inhoud van 5.000 m³ naar een 2-tal afgedekte foliebassins met een elk een inhoud van 5.000 m³;
4. de uitbreiding van een 2-tal vergistingsilo's met elk een inhoud van 2.078 m³ naar een 3-tal vergistingsilo's met elk een inhoud van 2.078 m³;
5. de uitbreiding van een 3-tal WKK-installaties van elk 346 kWe naar een 4-tal WKK-installaties van elk 346 kWe;
6. de aanleg van een 3-tal sleufsilo's voor de opslag van maïs met elk een inhoud van 750 m³;
7. de aanleg van een sleufsilo voor de opslag van melasse met een inhoud van 110 ton;
8. de aanleg van een sleufsilo voor de opslag van Corn Cob Mix (CCM) met een inhoud van 144 m³;
9. de aanleg van een losplaats voor digestaat;

10. de plaatsing van een denitrificatiereactor;
11. Hygiëniseerunit (verwarmen digestaat);
12. een mestbe- en verwerkinginstallatie (zeefband, flotatieunit en omgekeerde osmose).

2. Coördinatie en afstemming met andere relevante wettelijke kaders

2.1. Milieueffectrapportage of beoordelingsplicht (MER) (facultatief)

Het besluit milieueffectrapportage 1994, zoals gewijzigd in 1999 (hierna: het Besluit) maakt onderscheid naar MER-plichtige activiteiten (onderdeel C van de bijbehorende bijlagen) en MER-beoordelingsplichtige activiteiten (onderdeel D van de bijbehorende bijlage). Activiteiten die vallen onder de werkingssfeer van onderdeel C hebben zodanige nadelige milieugevolgen, dat er altijd een milieueffectrapportage (verder MER) moet worden opgesteld.

Activiteiten die vallen onder de werkingssfeer van onderdeel D dienen beoordeeld te worden naar de omstandigheden waaronder deze activiteiten worden verricht. Doel van deze MER-beoordelingsplicht is vast te stellen of een MER moet worden opgesteld of niet.

VEEHOUDERIJ

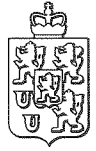
In de bijlage van het Besluit wordt in categorie 14, onderdeel C, de MER-plicht voorgeschreven voor de oprichting van een inrichting voor het fokken, mesten of houden van pluimvee of varkens in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op een inrichting met meer dan:

- 85.000 plaatsen voor mesthoenders;
- 60.000 plaatsen voor hennen;
- 3.000 plaatsen voor mestvarkens, of;
- 900 plaatsen voor zeugen.

In de bijlage van het Besluit wordt in categorie 14, onderdeel D, de MER-beoordelingsplicht voorgeschreven voor de oprichting of uitbreiding van een inrichting bestemd voor het fokken, mesten of houden van pluimvee of varkens in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op:

- 60.000 of meer plaatsen voor mesthoenders;
- 45.000 of meer plaatsen voor hennen;
- 2.200 of meer plaatsen voor mestvarkens;
- 350 of meer plaatsen voor zeugen.

Het Besluit gaat voor het bepalen van de drempelwaarde uit van "plaatsen". In de nota van toelichting bij voornoemde Besluit is bepaald het daarbij gaat om de nominale capaciteit van de inrichting zoals die wordt weergegeven op het aanvraagformulier voor de milieuvergunning. Gelet hierop en zolang een methode ontbreekt voor het bepalen van het aantal in de inrichting aanwezige dierplaatsen, dient te worden uitgegaan van het aantal aangevraagde of vergunde dieren en niet van het aantal dierplaatsen (zie ABRvS, 200302659, 25 juni 2003).

Bij het bepalen wat onder de termen 'mesthoenders', 'hennen', 'mestvarkens' en 'zeugen' wordt verstaan dient aansluiting te worden gezocht bij de categorie-indeling van de Regeling ammoniak en veehouderij. Verder is relevant dat het Besluit geen onderverdeling maakt in de soorten zeugen (zie ABRvS, 200204871/1, 9 april 2003 en 200302659/2, 25 juni 2003).

Beoordeling en toetsing

Op basis van de vigerende vergunningen heeft Houbensteyn vergund het mogen houden van 6.494 stuks biggen en 3.072 stuks vleesvarkens. Uit de aanvraag blijkt dat er niets veranderd in de aantallen te houden dieren. Aangezien er geen sprake is van de oprichting of uitbreiding van de inrichting kan een verdere toetsing aan de bovenstaande drempelwaarden achterwege blijven.

(CO)VERGISTINGINSTALLATIE

In de bijlage van het Besluit wordt in categorie 18.2, onderdeel D, de MER-beoordelingsplicht voorgeschreven voor de oprichting van een inrichting bestemd voor het bewerken, verwerken of vernietigen van dierlijke of overige organische meststoffen, groenafval en GFT, niet zijnde gevaarlijke afvalstoffen in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op een inrichting met een capaciteit van 100 ton per dag of meer.

In de bijlage van het Besluit wordt in categorie 18.3, onderdeel D, de MER-beoordelingsplicht voorgeschreven voor de wijziging of uitbreiding van een inrichting bestemd voor de verwijdering van afvalstoffen als bedoeld in de categorieën 18.2, 18.3, 18.4 of 18.5 van onderdeel C van deze bijlage of de categorieën 18.1 of 18.2 van onderdeel D van deze bijlage. Daarbij is in kolom 2 van categorie 18.2, onderdeel D aangegeven dat dit alleen geldt in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op een capaciteit van:

250.000 m³ of meer voor het storten van afvalstoffen;

5.000 ton droge stof per jaar of meer voor de verwijdering van zuiveringsslib, of

100 ton per dag of meer voor de verwijdering van andere dan de onder 2 bedoelde stoffen.

Beoordeling en toetsing

Op basis van de vigerende vergunningen heeft Houbsteyn vergund een mestbe- en verwerkinginstallatie met een capaciteit van 36.500 ton/jaar. Uit de aanvraag blijkt dat wordt aangevraagd een installatie met een capaciteit van 35.040 ton per jaar. Aangezien er geen sprake is van de oprichting of uitbreiding van de inrichting kan een verdere toetsing aan de bovenstaande drempelwaarden achterwege blijven.

2.2. Co-vergisting en de Verordening dierlijke bijproducten

Achtergrond

Bij co-vergisting heb je niet alleen te maken met de Meststoffenwet, maar ook met de Europese Verordening dierlijke bijproducten (1774/2002/EG). De verordening is gericht op het scheiden en traceerbaar maken van dierlijk materiaal om te voorkomen dat deze producten een risico vormen voor de gezondheid van mens of dier.

Om het risico van verspreiding van ziekteverwekkers en/of residuen te voorkomen, moeten dierlijke bijproducten in een erkende en onder toezicht staande inrichting worden verwerkt, opgeslagen en gescheiden bewaard of op een passende wijze worden verwijderd.

In de Verordening dierlijke bijproducten wordt een driedeling in dierlijke bijproducten gehanteerd op basis van gezondheids- en veterinaire risico's, te weten categorie 1-, 2- en 3-materiaal. Het onderscheid tussen de groepen is gebaseerd op een afnemend risico voor mens en dier.

Categorie 1 materiaal bevat het grootste risico voor mens en dier. Binnen deze categorie vallen onder andere gespecificeerd risicomateriaal (o.a. ruggemerg, hersenen van herkauwers) en kadavers die dit materiaal bevatten, kadavers (en delen daarvan) van (wilde) dieren waarvan wordt vermoed dat die met een op mens of dier overdraagbare ziekte zijn besmet, keukenafval en etensresten uit internationale transport van vervoer en mengsels met categorie 1 materiaal.

Categorie 2 materiaal bevat materialen die minder gevaarlijk worden geacht, maar zeker niet in de voedselketen terecht moeten komen. Te denken valt aan mest en inhoud van het maagdkanaal en producten met residuen diergeneesmiddelen. Ook kadavers die niet onder categorie 1 materiaal vallen worden beschouwd als categorie 2 materiaal.

Categorie 3 materiaal is materiaal dat, al dan niet na bewerking, in een aantal gevallen geschikt wordt geacht om als grondstof voor veevoer te dienen. Belangrijke stromen zijn onder andere vlees ongeschikt of (om commerciële redenen) niet bestemd voor menselijke consumptie, voormalige voedingsmiddelen van dierlijke oorsprong en keukenafval afkomstig van huishoudens en horeca.

In de verordening zijn voorschriften vastgesteld voor het verzamelen, vervoeren, opslaan, hanteren, verwerken en gebruiken of verwijderen van dierlijke bijproducten en daarvan afgeleide producten teneinde te voorkomen dat deze producten een risico voor de gezondheid van mens of dier vormen.

Enkele belangrijke elementen die de verordening introduceert betreffen:

- de indeling van dierlijke bijproducten in categorie 1-, categorie 2- en categorie 3-materiaal afhankelijk van de risico's voor de gezondheid van mens of dier;
- veterinaire en volksgezondheidsvoorschriften voor biogas- en composteerinstallaties;

- in de verordening is bepaald welke verwerkingsmethode dient te worden toegepast om categorie 1-, 2- of 3-materiaal onschadelijk te maken of, voor zover toegestaan, te verwerken tot een nuttig product; in biogas- en composteerinstallaties vindt biologische afbraak plaats van categorie 2- of categorie 3-materiaal.

Alle inrichtingen die dierlijke bijproducten opslaan, be- of verwerken moeten (naast een milieuvergunning) in het bezit zijn van een erkenning op basis van de Verordening dierlijke bijproducten. De minister van LNV is bevoegd gezag voor het afgeven en controleren van deze erkenningen. Om erkend te kunnen worden moet worden voldaan aan de eisen die in de Verordening dierlijke bijproducten aan de erkenning worden gesteld. Dit zijn eisen met betrekking tot onder meer de algemene hygiëne, inrichting van bedrijfsruimten en verwerkingsnormen, toezicht op de productie, de validatieprocedures, het afvalwater en de residuen. De Voedsel en Waren Autoriteit (VWA) toetst, namens het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV), verwerkingsroutes aan de Verordening op veterinaire rechtelijke en volksgezondheidsvoorschriften en geeft de noodzakelijke erkenning af. De Algemene Inspectiedienst (AID) controleert bij primaire bedrijven en op transport.

Als een afvalverbrandingsinstallatie aan de eisen van de Richtlijn Verbranden voldoet, is voor verbranding van dierlijke bijproducten geen separate erkenning nodig. In Nederland is de Richtlijn Verbranden geïmplementeerd in de Besluit verbranding afvalstoffen Wet milieubeheer. Inrichtingen die een vergunning hebben op basis van het BVA, worden daarmee geacht te zijn erkend om dierlijke bijproducten te mogen verwerken. Wat hiervoor is beschreven voor afvalverbrandingsinstallaties geldt niet voor dierencrematoria; deze inrichtingen moeten wel expliciet worden erkend.

De Verordening dierlijke bijproducten is in Nederland geïmplementeerd in de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren, het Besluit dierlijke bijproducten en de Regeling dierlijke bijproducten. Europese Verordeningen zijn rechtstreeks werkend. Nationale wetgeving (zoals het Besluit dierlijke bijproducten) voorziet in uitvoeringsvoorschriften, strafbaarstelling en overgangsmaatregelen. In aanvulling hierop, regelt de Gezondheids- en Welzijnswet voor Dieren onderwerpen waar de Verordening dierlijke bijproducten niet in voorziet.

Beoordeling en toetsing

Uit de aanvraag blijkt dat ten behoeve van de (co)vergistinginstallatie worden coproducten geaccepteerd, zoals genoemd in onderdeel IV van de bijlage Aa behorende bij de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet. Dit onderdeel vervangt de tot nu toe gebruikte positieve lijst, zoals genoemd in de aanvraag (zie tabblad P). In onderdeel IV van de bijlage Aa is een tabel opgenomen met daarin genoemd de stoffen die met ten minste 50 gewichtsprocenten uitwerpselen van dieren mogen worden covergist tot covergiste mest.

De tabel is ingedeeld in de categorieën A tot en F. Deze categorieën zijn weer onderverdeeld in de subcategorieën A1, A2 enz. Alleen de stoffen die specifiek genoemd worden genoemd onder de subcategorieën mogen worden covergist tot covergiste mest.

In deze tabel staan een aantal stoffen (zijnde afvalstoffen) die zijn ingedeeld in categorie 3 materiaal van de Europese verordening dierlijke bijproducten. Als men deze afvalstoffen wilt verwerken in een co-vergistinginstallatie dan is een erkenning nodig van de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit. De installatie en inrichting dienen te voldoen aan een aantal voorwaarden. Daarnaast stelt de verordening ook voorwaarden aan het gebruik als meststof van het door co-vergisting met categorie 3 materiaal ontstane digestaat.

De eisen uit de Verordening en het Besluit zijn direct werkend en mogen daarom niet worden opgenomen in de voorschriften van deze vergunning.

2.3. Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Bibob)

Op 1 juli 2003 is de Wet Bibob (Wet Bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur) in werking getreden. Deze wet geeft het bevoegd gezag een extra weigerings- of intrekingsgrond bij het verlenen van vergunningen. Om te kunnen weigeren of intrekken dient het gevaar te bestaan dat met of onder de paraplu van de vergunning strafbare feiten gepleegd zullen worden of dat uit strafbare feiten verkregen gelden benut zullen worden. Het bevoegde gezag dient in eerste instantie zelf onderzoek te verrichten naar de vraag of dit gevaar bij een bepaalde inrichting bestaat.

Gedeputeerde Staten hebben ter uitvoering van de Wet Bibob op 29 maart 2005 een beleidslijn vastgesteld waarin de werkwijze wordt beschreven ten aanzien van de inzet van het Bibob-instrumentarium met betrekking tot vergunningen op grond van de Wet milieubeheer. Bij besluit van 30 juni 2009 hebben Gedeputeerde Staten de (gewijzigde) beleidslijn Bibob Provincie Limburg vastgesteld onder intrekking van de op 29 maart 2005 vastgestelde beleidslijn. Op basis van zowel de op 29 maart 2005 vastgestelde beleidslijn als de huidige beleidslijn worden bedrijven in de milieubranche gescreend op het mogelijk faciliteren van criminele activiteiten.

Alle bedrijven in de afvalbranche welke verzoeken om een oprichtings- of revisievergunning ingevolge de Wet milieubeheer zijn sinds 1 april 2005 verplicht om extra gegevens aan te leveren bij de aanvraag om een milieuvergunning. Het gaat daarbij kort gezegd om gegevens die inzicht geven in de structuur van het bedrijf en in de wijze waarop een bedrijf is gefinancierd. Na toetsing van deze gegevens kan het bevoegd gezag concluderen dat geen gevaar voor misbruik bestaat en kan de vergunningprocedure normaal doorgang vinden.

Wanneer echter twijfel blijft bestaan over de aard van de bedrijfsvoering of de financiering, kan een advies aan Bureau Bibob worden gevraagd. Bureau Bibob kan het bevoegd gezag met haar advies nadere informatie verschaffen op basis waarvan een correcte belangenafweging kan worden gemaakt. Een negatief advies van Bureau Bibob kan voor het bevoegd gezag aanleiding zijn om een vergunning te weigeren dan wel in te trekken.

Beoordeling en toetsing

In het onderhavige geval heeft in het kader van de Wet Bibob een toets plaatsgevonden van door aanvrager aangeleverde stukken betreffende de bedrijfsvoering en de financiering van het bedrijf. Naar aanleiding van deze toets hebben wij geen aanleiding gezien om tot verdere stappen over te gaan en is de gewone vergunningprocedure gevolgd.

2.4. Natuurbeschermingswet en Flora- en faunawet

In Nederland zijn de gebiedsbescherming en de soortenbescherming in twee afzonderlijke wetten geregeld, respectievelijk de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbwet 1998) en de Flora- en faunawet (Ffwet).

Zowel de Natuurbeschermingswet 1988 als de Flora- en faunawet geven uitvoering aan richtlijn (EEG) nr. 79/409 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand (Vogelrichtlijn) en richtlijn (EEG) nr. 92/43 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (Habitatrichtlijn).

Doel van deze richtlijnen is bij te dragen tot het waarborgen van de biologische diversiteit door het instandhouden van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna op het Europese grondgebied van de lidstaten. De Nbwet 1998 bevat maatregelen ten aanzien van de in Nederland aangewezen Natura 2000-gebieden. De Ffwet bevat de op grond van de richtlijnen vereiste soortenbeschermende maatregelen en verboden. Gebiedsbeschermende maatregelen zijn niet gericht op individuele exemplaren van planten en dieren maar op instandhouding van de soorten via behoud of herstel van hun habitats. Bij de soortenbescherming daarentegen worden wel maatregelen opgelegd ten aanzien van de bescherming van individuele exemplaren.

2.4.1. Natuurbeschermingswet 1998

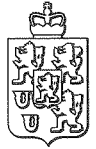
In de (directe) omgeving van Houbensteyn liggen de onderstaande Nbw-gebieden:

- Deurnschepeel ten westen op ca. 5 kilometer van de van de inrichtingsgrens;
- Mariapeel ten zuiden op ca. 6 kilometer van de inrichtingsgrens;
- Grauwveen ten zuiden op ca. 2,2 kilometer van de inrichtingsgrens;
- Rouwkuilen ten noordwesten op ca. 0,9 kilometer van de inrichtingsgrens;
- Boschhuizerbergen ten westen op ca. 7 kilometer van de inrichtingsgrens.

NATURA 2000

Deurnsche Peel & Mariapeel

De aanwijzing als Natura-2000 gebied is recentelijk definitief vastgesteld en ligt op dit moment ter inzage. Dit gebied bestaat uit een aanwijzing als een Vogelrichtlijngebied en als een Habitatrichtlijngebied. Tevens omvat het Natura-2000 gebied een (deel van) een Beschermd natuurmonument.

Het gebied bestaat uit de drie deelgebieden, te weten: Deurnsche Peel, Mariapeel en Grauwveen. De Deurnsche Peel is het Brabantse deel van het gebied en bestaat naast de kern die grenst aan de Mariapeel ook uit een drietal kleinere deelgebieden: De Bult in het Noorden en Grauwveen en Het Zinkske in het Zuiden. De Mariapeel bestaat uit drie complexen (Griendtsveen, De Driehonderd Bunders en Mariaveen).

Dit Natura 2000-gebied bestaat uit een aanwijzing als een Vogelrichtlijngebied en als een Habitatrichtlijngebied. Tevens omvat het Natura 2000-gebied een (deel van) een Beschermd natuurmonument.

Gebiedsnummer: 139

Natura 2000 Landschap: Hoogvenen

Status: Habitatrichtlijn + Vogelrichtlijn

Site code: NL1000027 (Mariapeel en Deurnese peel) + NL1000026 (Deurnese Peel)

Beschermd natuurmonument: Grauwveen BN, Mariapeel SN, Deurnese Peel BN/SN

Wetland (Wetlands-Conventie): Deurnese Peel

Beheerder: Staatsbosbeheer, Natuurmonumenten, particulieren

Provincie: Noord-Brabant, Limburg

Gemeente: Deurne, Horst a/d Maas, Sevenum, Venray

Oppervlakte: 2.736 ha

Boschhuizerbergen

De aanwijzing als Natura-2000 gebied is in procedure. Dit gebied bestaat uit een aanwijzing als een Vogelrichtlijngebied en als een Habitatrichtlijngebied.

Gebiedsnummer: 144

Natura 2000 Landschap: Hogere zandgronden

Status: Habitatrichtlijn

Site code: NL2003010 (Boschhuizerbergen)

Beschermd natuurmonument: nvt

Wetland (Wetlands-Conventie): nvt

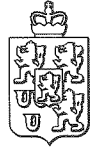
Beheerder: Limburgs Landschap

Provincie: Limburg, Noord-Brabant

Gemeente: Boxmeer, Venray

BESCHERMDE NATUURMONUMENTEN

- Deurnsche peel
- Mariapeel
- Grauwveen
- Rouwkuilen

WETLANDS

- Deurnsche peel

Beoordeling en toetsing

Met het verspreidingsmodel AAgro-Stacks zijn de gevolgen van de stikstofdepositie als gevolg van de veehouderij op bovengenoemde Nbw-gebieden doorgerekend (zie tabblad E aanvraag). Uit deze berekeningen komt naar voren dat de aangevraagde situatie, ten opzichte van de vergunde situatie, voor een lagere stikstofdepositie zorgt op het Nbw-gebied de Rouwkuilen. Deze verbetering wordt veroorzaakt door het herhuisvesten van diersoorten (zie hoofdstuk 1 tabellen dierbezetting vergunde- en aangevraagde situatie). Door deze herhuisvesting komen de vleesvarkens, hogere ammoniakemissie dan gespeende biggen, op een grotere afstand van het Nbw-gebied Rouwkuilen te liggen.

Daarbij moet wel worden opgemerkt dat AAgro-Stacks specifiek is bedoeld om de stikstofdepositie als gevolg van de ammoniakemissie van een veehouderij mee te berekenen. Eventuele andere binnen een veehouderij aanwezige puntbronnen, bij Houbensteyn uitlaten gasmotoren WKK-installatie, zijn niet meegenomen in deze berekeningen.

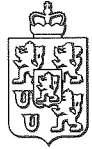
De gevolgen van de inrichting voor het beschermde natuurgebied Mariapeel dienen in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 en niet in het kader van de verlening van de vergunning op grond van de Wm te worden beoordeeld.

2.4.2. Flora- en faunawet

Aangezien bij Houbensteyn grotendeel sprake is van een bestaande inrichting en het gaat om de voorzetting van reeds eerder vergunde activiteiten kan worden gesteld dat de aangevraagde activiteiten geen nadelige effecten/nadelige effecten op beschermde dier- en plantensoorten. Hiermee rekeninghoudende is het aanvragen van een ontheffing in het kader van de Flora- en faunawet naar alle waarschijnlijkheid niet noodzakelijk.

Voor de nu aangevraagde veranderingen, uitbreiding extra folie mestbassin, extra vergistingsilo en extra sleufsilo, is ten behoeve van het ruimtelijk ordening spoor door adviesbureau Econsultancy BV te Boxmeer een quick scan flora en fauna (rapportnr. 08093393 van 8 december 2008). De resultaten van deze quick scan zijn toegevoegd onder tabblad F van de aanvraag.

Uit het onderzoek komt naar voren dat het aanvragen van een ontheffing in het kader van de Flora- en faunawet niet noodzakelijk is.

2.5. Woningwet

De aangevraagde activiteiten moeten tevens worden aangemerkt als het bouwen in de zin van de Woningwet. Op grond van artikel 20.8 Wm kan deze vergunning op grond van de Wet milieubeheer niet eerder in werking treden dan nadat de betrokken bouwvergunning(en) is/zijn verleend.

2.6. Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo)

Middels brief van 30 juni 2009 (kenmerk v&h/caen/2009.07494), ingekomen 2 juli 2009, heeft het Waterschap Peel en Maasvallei laten weten dat voor de aangevraagde activiteiten geen vergunning op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) hoeft te worden aangevraagd. Coördinatie is derhalve niet aan de orde.

2.7. Koelinstallaties

Door de inwerkingtreding van de Regeling lektheid koelinstallaties in de gebruiksfase 2006, het Warenwetbesluit drukapparatuur en de publicatie van de Europese F-gassenverordening zijn er enkele zaken gewijzigd ten aanzien van onderhoud en keuring van koelinstallaties met CFK's, HCFK's en HFK's. Deze wijzigingen zijn verwerkt in het onderstaande overzicht over de regelgeving voor koelinstallaties met CFK's, HCFK's en HFK's.

Regelgeving

De regelgeving voor de koudemiddelen CFK's, HCFK's en HFK's in koelinstallaties is verspreid over verschillende verordeningen, besluiten en ministeriële regelingen. De onderstaande regelgeving is rechtstreeks van toepassing:

Voor CFK's en HCFK's:

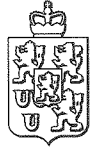
Europese verordening 2037/2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen
Besluit ozonlaagafbrekende stoffen milieubeheer 2003
Regeling lektheid koelinstallaties in de gebruiksfase 2006

Voor HFK's:

Europese verordening 842/2006 inzake bepaalde gefluoreerde broeikasgassen
Besluit gefluoreerde broeikasgassen milieubeheer
Besluit broeikasgassen in apparatuur op schepen milieubeheer
Europese richtlijn 2006/40/EG betreffende emissies van klimaatregelingsapparatuur in motorvoertuigen

Voor CFK's, HCFK's en HFK's:

Warenwetbesluit drukapparatuur
Regeling lektheidsvoorschriften koelinstallaties op schepen 1997

Het door Infomil in november 2006 uitgegeven Informatieblad L45 Regelgeving voor koelinstallaties geeft een uitgebreide omschrijving van de bovenstaande regelgeving. Dit informatieblad geeft inzicht in de samenhang van de besluiten die van toepassing zijn op koelinstallaties. Daarnaast geeft dit informatieblad aan wie verantwoordelijk is voor de technische integriteit, de veiligheid en het voorkomen van lekkage van milieugevaarlijke stoffen. Veel van de bepalingen in deze regelgeving hebben gevolgen voor apparatuur en installaties binnen inrichtingen in de zin van de Wet milieubeheer. Binnen die inrichtingen zijn op grond van art 64 van de Wet milieugevaarlijke stoffen zowel het bevoegd gezag voor de Wet milieubeheer als de Minister van VROM bevoegd om te handhaven op deze besluiten.

Voor alle koudemiddelen is van toepassing het Warenwetbesluit drukapparatuur. Dit besluit regelt de lekdichtheid bij ontwerp en installatie, de keuring voor ingebruikneming en gebruiksfase (voorschriften voor herkeuring, intredekeuring en wijziging/reparatie van drukapparatuur).

Om de milieubelasting als gevolg van het gebruik van synthetische koudemiddelen (CFK's, HCFK's en HFK's) te voorkomen zijn (en worden) aan het gebruik van dergelijke koudemiddelen door de Europese unie eisen gesteld die nationaal zijn geregeld in de volgende besluiten:

- Besluit ozonafbrekende stoffen Wms 2003;
- Besluit broeikasgassen Wms 2003.

Op grond van deze besluiten is de ministeriële Regeling lekdichtheid koelinstallaties in gebruiksfase 2006 (Rlk) in werking inzake lekdichtheidscontrole en diplomaveristen en terugwinning van CFK's en HCFK's. Tevens worden bij ministeriële regeling diplomaveristen gesteld. Voor het voldoen aan de voorgeschreven opleidingseisen geldt thans dat degene die werkzaamheden verricht met CFK's, HCFK's en HFK's moet beschikken over een het zogenaamde STEK-diploma en werkzaam zijn bij een STEK-erkend bedrijf.

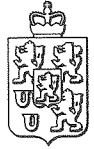
Op basis van het Besluit ozonafbrekende stoffen Wms 2003 mogen tot 2010 zowel nieuwe als geregenereerde HCFK's nog worden toegepast in een bestaande koelinstallatie. Per 1 januari 2010 mogen nieuw geproduceerde HCFK's niet meer mogen gebruikt voor service- en onderhoudswerkzaamheden (niet meer bijvullen met geregenereerde HCFK's). Per 1 januari 2010 mogen geregenereerde HCFK's niet meer worden gebruikt voor service- en onderhoudswerkzaamheden (niet meer bijvullen met geregenereerde HCFK's).

Beoordeling en toetsing

Binnen de inrichting van Houbensteyn zijn de volgende koudemiddelen aanwezig:

▪ Kadaverkoeling	R134a (HFK koudemiddel)	1 stuk x 0,3 kg = 0,3 kg;
▪ Koelinstallaties 4 WKK's	Glycol (CFK en HCFK vrij)	4 stuks x 80 liter = 320 liter.

Op de site van infomil is een tabel opgenomen (<http://www.infomil.nl/onderwerpen/klimaat-lucht/koudemiddelen/overzichtstabel/>) met daarin opgenomen een overzicht van veelgebruikte koudemiddelen, ingedeeld naar soorten. Voor de eerste drie kolommen (CFK, HCFK en HCFK/HFK) geldt het Besluit ozonlaagafbrekende stoffen Wms, voor de HFK's met maximaal 2 koolstofatomen geldt het Besluit broeikasgassen Wms. Voor de overige koudemiddelen zijn de eisen stofspecifiek. Volgens deze overzichtstabel behoort het koudemiddel R134a tot de groep van de HFK koudemiddelen met maximaal 2 koolstofatomen.

De eisen uit de bovenstaande van toepassing zijnde regelgeving zijn direct werkend en mogen daarom niet worden opgenomen in de voorschriften van deze vergunning.

2.8. European Pollutant Release and Transfer Register (E-PRTR)

In het kader van het VN-verdrag van Aarhus is in februari 2006 de Europese Pollutant Release and Transfer Register (E-PRTR) verordening vastgesteld. De (rechtstreeks werkende) E-PRTR verordening verplicht bedrijven hun emissies naar water, lucht en bodem en afvaltransport te rapporteren aan de overheid.

Vanaf verslagjaar 2009 is er een nieuw systeem van verslaglegging: het integrale PRTR-verslag. In Nederland gebeurt de implementatie van E-PRTR door de Uitvoeringswet en het Uitvoeringsbesluit "EG-verordening PRTR en PRTR-protocol" (wat is waar geregeld). Hierin is onder meer het bevoegd gezag aangewezen en zijn de bijbehorende taken vastgelegd. Verder is opgenomen dat bedrijven moeten beschikken over een meet- en registratiesysteem om te kunnen rapporteren. Hierin moeten bedrijven de toegepaste meet- en registratiemethoden op bronniveau beschrijven.

Gezien de overlap met het huidige systeem van milieuverslaglegging (MJV) is gekozen voor een gefaseerde implementatie:

- Fase 1 (verslagjaar 2007-2008): technisch-juridische implementatie om tijdig te kunnen voldoen aan de verplichtingen uit de verordening. Het Besluit Milieuverslaglegging blijft bestaan naast E-PRTR, sommige bedrijven moeten daarom zowel een E-PRTR rapportage als een MJV opstellen;
- Fase 2 (vanaf verslagjaar 2009): er is één nieuw systeem van milieuverslaglegging waarin de nationale regelgeving is geïntegreerd met de Europese PRTR verordening tot het integrale. PRTR-verslag. Uitgangspunt vormt E-PRTR met daaraan toegevoegd de meest essentiële elementen uit het huidige besluit.

Vanaf 2010 (de rapportage over het verslagjaar 2009) is er dus één geïntegreerd en vereenvoudigd verslag, dat bestaat uit het huidige PRTR-verslag, aangevuld met elementen uit het huidige MJV. Voor de huidige MJV-bedrijven zal een deel van de rapportageverplichtingen vervallen. Bedrijven die nu alleen een PRTR-verslag indienen moeten juist over meer onderwerpen gaan rapporteren.

De nieuwe wet- en regelgeving voor het integrale PRTR-verslag is van toepassing op bedrijven waar activiteiten worden verricht die in bijlage 1 bij de EG-verordening PRTR staan, en op hun bevoegde instanties. In deze lijst staan onder andere de grotere industriële bedrijven, intensieve veehouderijen en afvalverwerkende bedrijven. Dat zijn alle categorieën van bedrijven uit de onder de Europese richtlijn voor de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (IPPC-richtlijn) vallen, en daarnaast een beperkt aantal andere bedrijven.

Alleen bedrijven van bijlage 1 die bepaalde drempelwaarden overschrijden moeten gegevens aanleveren voor het register. De drempelwaarden staan in bijlage 2 van de Europese verordening. Daarbij is wel relevant dat voor een aantal stoffen de huidige MJV-drempelwaarde gehandhaafd blijft in plaats van de (hogere) drempelwaarde uit de EG-verordening PRTR. Deze waarden gelden voor de uitstoot van circa 90 afvalstoffen die in bodem, water en lucht terecht komen. Er zijn ook drempelwaarden voor de hoeveelheden afval die van bedrijfsterreinen worden verwijderd. Die liggen op 2 ton voor gevaarlijk afval en op 2000 ton voor ongevaarlijk afval (artikel 5 lid 1b van de verordening).

Beoordeling en toetsing

In eerste instantie moeten bedrijven zelf het initiatief nemen om na te bepalen of de rapportageverplichting E-PRTR op hen van toepassing is. In het kader van deze milieuvergunning hebben wij de aangevraagde activiteiten getoetst aan bijlage 1 van de E-PRTR. De binnen de inrichting van Houbensteyn uitgevoerde activiteiten vallen onder de werkingssfeer van de E-PRTR op grond van de onderstaande categorieën:

- a. Nr. 5 e) Installaties voor de verwijdering of terugwinning van kadavers en dierlijk afval met een verwerkingscapaciteit van 10 ton per dag;
- b. Nr. 7 a) Installaties voor intensieve pluimvee- of varkenshouderij,
 - Met 40 000 plaatsen voor pluimvee;
 - Met 2 000 plaatsen voor mestvarkens (van meer dan 30 kg);
 - Met 750 plaatsen voor zeugen.

Zoals bovenstaand aangegeven dienen E-PRTR-bedrijven alleen te rapporteren over emissies als deze boven de gestelde drempelwaarden uitkomen. Voor de duidelijkheid hebben wij in de onderstaande tabel de **mogelijk** voor Houbensteyn relevante verontreinigende stoffen en bijbehorende drempelwaarden opgesomd. Dit neemt niet weg dat door Houbensteyn zelf moet worden nagegaan of de emissies uitkomen boven de gestelde drempelwaarden. Op de VROM-website kan een infoblad worden gedownload met daarin opgenomen alle relevante verontreinigde stoffen en bijbehorende drempelwaarden (zie <http://www.vrom.nl/onderwerpen/milieu/milieurapportages>).

Stoffen te rapporteren vanaf 2009 (verslagjaar 2010)	Drempelwaarde voor uitstoot in de lucht (kg/jaar)	Drempelwaarde voor uitstoot in de lucht (kg/jaar)
Methaan (CH ₄)	10.000*	—
Koolmonoxide (CO)	10.000*	—
Kooldioxide (CO ₂)	100.000*	—
Fluorkoolwaterstoffen (HK's)	1*	—
Ammoniak (NH ₃)	10.000	—
Andere vluchtige organische stoffen dan methaan (NMVOS)	10.000*	—
Stikstofoxiden (NO _x /NO ₂)	10.000*	—
Zwaveloxiden (SO _x /SO ₂)	20.000	—

Stoffen te rapporteren vanaf 2009 (verslagjaar 2010)	Drempelwaarde voor uitstoot in de lucht (kg/jaar)	Drempelwaarde voor uitstoot in de lucht (kg/jaar)
Fijn stof (PM10)	5.000*	
Totaal stof**		

* stoffen waarvoor de huidige MJV-drempelwaarde gehandhaafd blijft in plaats van de (hogere) drempelwaarde uit de EG-verordening PRTR

** rapportage van totaal stof is vereist indien de drempelwaarde voor fijn stof (PM10) wordt overschreden.

Daarnaast zijn er ook drempelwaarden voor de hoeveelheden afval die van bedrijfsterreinen worden verwijderd. Die liggen op 2 ton voor gevaarlijk afval en op 2000 ton voor ongevaarlijk afval (artikel 5 lid 1b van de verordening).

Een PRTR-bedrijf die verwacht op basis van de bekende emissie- en afvalgegevens te moeten rapporteren, raadpleegt de gegevens uit hun meet- en registratiesysteem om de daadwerkelijke waarden over het betreffende verslagjaar te kunnen bepalen. Door te beschikken over een meet- en registratiesysteem kunnen PRTR-bedrijven jaarlijks bepalen of ze rapportageplichtig zijn.

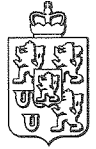
3. Beoordeling van de aanvraag in relatie tot de Wet milieubeheer

3.1. Algemeen

Ingevolge artikel 8.11, derde lid, van de Wet milieubeheer (Wm) dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan de vergunning voorschriften te worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk – bij voorkeur bij de bron – te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende Beste Beschikbare Technieken (BBT) worden toegepast.

3.1.1. Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL)

Het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL), dat met ingang van 22 september 2006 in werking is getreden, beschrijft onder meer het provinciaal milieukwaliteitsbeleid dat bij het verlenen van milieuvergunningen moet worden gehanteerd. De vergunningverlening in het kader van de Wet milieubeheer biedt de directe mogelijkheid om bij te dragen aan het zoveel mogelijk voorkomen en beperken van de milieubelasting door bedrijven. In deze vergunningen worden de door de bedrijven te realiseren milieudoelen vastgelegd. De milieudoelen worden afgestemd op milieukwaliteitsdoelen en de specifieke lokale omstandigheden. Daarom wordt gestreefd naar vergunningverlening 'op maat'. Als minimumniveau geldt bij de vergunningverlening de stand der techniek (BAT, best available techniques oftewel BBT, beste beschikbare technieken).

Deze zijn vastgelegd in Europese referentiedocumenten (BREF's) en/of in nationale wettelijke kaders en richtlijnen (o.a. het Besluit verbanden afvalstoffen en de Nederlandse emissierichtlijn lucht). De eisen voor de diverse milieuaspecten worden integraal afgewogen. Dit geldt zowel voor de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging installaties (Gpbv-installaties) als voor de overige installaties.

3.1.2. Activiteitenbesluit

Met ingang van 1 januari 2008 is het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (het Activiteitenbesluit) in werking getreden. Dit geldt ook voor de bijbehorende ministeriële Regeling algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (de Regeling). Dit activiteitenbesluit en bijbehorende regeling bevatten algemene regels voor een aantal specifieke activiteiten en installaties.

Beoordeling en toetsing

Aan de hand van de gegevens in de aanvraag en het invullen van het activiteitenbesluit internet module (AIM, zie www.infomil.nl) is vastgesteld dat Houbensteyn is aan te merken als een zogenaamde 'gpbv'-bedrijf. Gpbv staat voor Geïntegreerde Preventie en Bestrijding van Verontreiniging en is de Nederlandse vertaling van IPPC (Integrated Pollution Prevention and Control).

De IPPC-richtlijn (Europese Richtlijn 08/01/EG inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) verplicht de lidstaten van de EU om grote milieuvervuilende bedrijven te reguleren door middel van een integrale vergunning gebaseerd op de beste beschikbare technieken (BBT). Inrichtingen met een gpbv-installatie (ook wel IPPC-inrichtingen) vallen daarom buiten de reikwijdte van het Activiteitenbesluit en moeten beschikken over een milieuvergunning. Er zijn in principe geen bepalingen van het Activiteitenbesluit op de inrichting van Houbensteyn van toepassing.

Op grond van artikel 6.7 van het Activiteitenbesluit kan dit voor enkele bepalingen van het Activiteitenbesluit of de Ministeriële Regeling anders zijn.

Overgangsrecht Activiteitenbesluit

Alle artikelen over het overgangsrecht zijn zowel in het Activiteitenbesluit als in de ministeriële regeling samengetrokken in een hoofdstuk. Het overgangsrecht van het Activiteitenbesluit en de ministeriële regeling worden in beide documenten behandeld in hoofdstuk 6.

De artikelen 6.1 tot 6.7 beschrijven het algemene overgangsrecht. In de artikelen 6.8 tot en met 6.40 wordt het specifieke overgangsrecht behandeld. Het hoofdstuk eindigt met een aantal slotbepalingen. In de slotbepalingen is een evaluatie binnen zes jaar opgenomen, een artikel over welke besluiten worden ingetrokken, een artikel over wijze van vaststelling van de inwerkingtreding voor de verschillende artikelen of onderdelen en een artikel over het omgaan met de jaargangen van niet-publieke normen en de naamstelling van het besluit.

Gpbv (IPPC) installaties en het Activiteitenbesluit

In artikel 6.7 is aangegeven dat er overgangsrecht is voor inrichtingen met een gpbv installatie. Dit overgangsrecht is nodig omdat het Besluit voorzieningen en installaties of het BOOT98 van toepassing kan zijn op dergelijke inrichtingen. Beide besluiten zijn overgegaan in het Activiteitenbesluit zodat er overgangsrecht moet zijn. Het bevoegd gezag heeft vijf jaar de tijd om de specifieke voorschriften op te nemen in de milieuvergunning.

Het uitgangspunt van dit besluit is dat het niet van toepassing is op inrichtingen waartoe een gpbv-installatie behoort en die daardoor vallen onder de werkingssfeer van de IPPC-richtlijn. In een aantal gevallen zou echter het Besluit voorzieningen en installaties of het Besluit opslaan in ondergrondse tanks 1998 op een dergelijke inrichting van toepassing zijn geweest, vanwege een warmtekrachtkoppeling, windturbine, aardgasdrukmeet- en regelstation, propaantank of ondergrondse opslagtank. Daar het Besluit voorzieningen en installaties niet gold voor inrichtingen waarvoor de provincie bevoegd gezag is, zal het meestal om veehouderijen of kleine industriële bedrijven gaan. Ondergrondse tanks kunnen met alle typen gpbv-installaties voorkomen. Van andere besluiten op grond van het oude artikel 8.44 van de wet, zoals het Besluit tandartspraktijken of het Besluit tankstations is niet aannemelijk dat ze van toepassing waren op een inrichting waartoe een gpbv-installatie behoort.

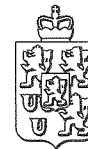
Dit artikel beoogt ervoor te zorgen dat de voorschriften uit dit besluit nog enige tijd blijven gelden voor een dergelijke voorziening of installatie bij een IPPC-bedrijf. Het bevoegd gezag heeft tot 1 januari 2011 de tijd om voorschriften op te nemen in de vergunning. Overigens zal bij de evaluatie van dit besluit gekeken worden of delen van dit besluit ook kunnen gelden voor inrichtingen waartoe een gpbv-installatie behoort.

Artikel 6.7 eerste lid is niet van toepassing aangezien in de binnen de inrichting van Houbensteyn aanwezige warmtekrachtinstallatie (WKK-installatie) een andere brandstof dan aardgas, propaangas of butaangas wordt gebruikt, zijnde biogas.

Alhoewel de WKK-installatie niet valt onder het activiteitenbesluit wordt in de Handreiking (co)vergisting van mest (zie www.infomil.nl) geadviseerd om toch aansluiting te zoeken bij het activiteitenbesluit en eisen op te nemen in de voorschriften, dit omdat een WKK-installatie op biogas nauwelijks verschilt van een aardgasgestookte WKK-installatie. Een uitzondering vormt de in het activiteitenbesluit gestelde rendementeis. Wij hebben overeenkomstig deze aanbeveling voorschriften opgenomen.

Artikel 6.7 tweede, derde en vijfde lid zijn niet van toepassing aangezien binnen de inrichting van Houbensteyn géén aardgasdruk reduceerinstallatie, géén windturbine en géén opslag van vloeibare brandstof en afgewerkte olie in ondergrondse opslagtanks aanwezig zijn.

Artikel 6.7 vierde lid is wel van toepassing. Immers binnen de inrichting van Houbensteyn wordt propaan opgeslagen in minder dan twee bovengrondse tank met elk een inhoud van maximaal 13 m³ (1 tank met een inhoud van 8.000 liter) en de propaan wordt uitsluitend in de gasfase onttrokken. Daarnaast was voorafgaande aan de inwerkingtreding van artikel 3.27 reeds het Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer van toepassing. Dit betekent concreet dat artikel 3.28 tot 1 januari 2011 van toepassing is. Wij hebben overeenkomstig dit artikel voor de propaantank voorschriften opgenomen.

3.2. Beste Beschikbare Technieken (BBT)

3.2.1. Toetsingskader

Grotere varkens- en kippenbedrijven hebben te maken met Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging, *PbEG* L 257/26, de IPPC-richtlijn. De IPPC-richtlijn beoogt een geïntegreerde preventie en beperking van de verontreiniging door industriële activiteiten tot stand te brengen en zo een hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel te bereiken (artikel 1). Europese richtlijnen, en dus ook de IPPC-richtlijn, moeten door lidstaten in nationale wetgeving geïmplementeerd worden. Daarbij is het in beginsel aan de lidstaat op welke wijze zij dit doen, als het in de richtlijn voorgeschreven resultaat maar bereikt wordt.

De IPPC-richtlijn is geïmplementeerd in Nederlandse wetgeving. Voor veehouderijen is dat de Wet milieubeheer (Wm), de Wet ammoniak en veehouderij (Wav) en het Besluit huisvesting.

Volgens artikel 5a.1, tweede lid, van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit (Ivb) worden bij ministeriële regeling de documenten aangewezen, waarmee het bevoegd gezag bij de bepaling van beste beschikbare technieken (BBT) in het kader van de milieuvergunningverlening (Wet milieubeheer en Wet verontreiniging oppervlaktewateren) rekening moet houden. Het betreft hier: de onder auspiciën van de Europese Commissie gepubliceerde BBT-referentiedocumenten (BREFs); door andere internationale organisaties vastgestelde documenten met betrekking tot BBT, en; Nederlandse documenten met betrekking tot de bepaling van BBT.

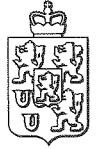
De ministeriële regeling houdende regels met betrekking tot het bepalen van beste beschikbare technieken (Regeling aanwijzing BBT-documenten) strekt ter uitvoering van genoemde bepaling in het IvB en bevat een overzicht van de hiervoor bedoelde documenten waarmee het bevoegd gezag rekening dient te houden bij de vergunningverlening en het opstellen van voorschriften die aan de vergunning moeten worden verbonden.

Bij de aanwijzing van BBT-documenten maakt de regeling onderscheid tussen inrichtingen met IPPC-installaties en inrichtingen zonder IPPC-installaties.

Aanwijzing BREF-documenten

In tabel 1 van de bijlage bij de regeling is aangegeven voor welke gpbv/IPPC-installaties welke BREF-documenten moeten worden geraadpleegd.

Op grond van de regeling dienen vergunningverleners de BREFs alleen te gebruiken bij inrichtingen met één of meerdere IPPC-installaties. Het gebruik van BREFs bij inrichtingen zonder IPPC-installaties niet verplicht, maar wel toegestaan. De BREF is voor niet-IPPC-installaties dan (nog) niet aangewezen als referentiedocument. Wel kan het bevoegd gezag een emissiegrenswaarde voorschrijven die is gebaseerd op een bepaalde techniek uit een BREF. Het bevoegd gezag moet daarbij uitdrukkelijk motiveren waarom die techniek voor die specifieke niet-IPPC-installatie als BBT in aanmerking komt. Het is daarbij niet voldoende om eenvoudig te verwijzen naar de BREF.

Ook moet het bevoegd gezag er rekening mee houden dat niet-IPPC-installaties vaak kleiner zijn dan IPPC-installaties.

Aanwijzing Nederlandse BBT-documenten

Tabel 2 van de bijlage bij de regeling bevat een lijst van thans algemeen in Nederland toegepaste richtlijnen die kunnen worden aangemerkt als een adequate en actuele invulling van BBT. Met deze richtlijnen wordt door het bevoegd gezag rekening gehouden, voor zover deze documenten betrekking hebben op onderdelen van of activiteiten binnen de inrichting. Dit geldt zowel voor inrichtingen met als zonder IPPC-installatie(s). Voor inrichtingen met IPPC-installatie zullen deze richtlijnen moeten worden toegepast in aanvulling op of als nadere uitwerking van de voor die inrichting van toepassing zijnde BREF-documenten.

3.2.2. Beoordeling

De onderstaande door Houbensteyn aangevraagde activiteiten zijn aangewezen in tabel 1 van de Regeling BBT-documenten (Installatie in bijlage 1 Richtlijn 2008/1). Hiermee moet Houbensteyn worden aangemerkt als een gpbv-installatie.

Installatie in bijlage 1 Richtlijn 2008/1 EG	primair relevant BREF document	Aanvullende BREF documenten (voor zover relevant in individuele gevallen)	REF-document (voor zover relevant in individuele gevallen)
6.5 Installaties voor de destructie of verwerking van kadavers en dierlijk afval met een verwerkingscapaciteit van meer dan 10 ton per dag	BREF slacht- en destructiehuizen (BREF SA)	BREF koelsystemen BREF op- en overslag bulkgoederen (BREF ESB) BREF Energie-efficiëntie	REF Cross media & economics REF Monitoring

Installatie in bijlage 1 Richtlijn 2008/1 EG	primair relevant BREF document	Aanvullende BREF documenten (voor zover relevant in individuele gevallen)	REF-document (voor zover relevant in individuele gevallen)
6.6b Installaties voor intensieve pluimvee- of varkenshouderij met meer dan 2000 plaatsen voor mestvarkens (van meer dan 30 kg).	BREF Intensieve veehouderij (BREF IV)	BREF op- en overslag bulkgoederen (BREF ESB) BREF Energie-efficiëntie	REF Cross media & economics REF Monitoring

Voor de inrichting van Houbensteyn zijn voor een adequate en actuele invulling van BBT naast bovenstaande in tabel 1 genoemde BREF-documenten de onderstaande in tabel 2 genoemde documenten van toepassing. In onderhavige besluit wordt met deze documenten, voor zover de documenten betrekking hebben op onderdelen van of activiteiten binnen de inrichting, rekening gehouden.

Naam document	Jaartal	Vindplaats
Circulaire energie in de milieuvergunning	Oktober 1999	Infomil.nl
Handreiking wegen naar preventie bij bedrijven Werkboek wegen naar preventie	Februari 2006	Infomil.nl
Handreiking (co-)vergisting van mest	April 2006	Infomil.nl
NeR Nederlandse emissierichtlijn lucht	April 2005	Infomil.nl
Nederlandse richtlijn bodembescherming (NRB)	September 2008	Infomil.nl
Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij	Juni 2003	Infomil.nl
PGS 15: Opslag van verpakte gevaarlijke Stoffen en errata	September 2008	VROM.nl
PGS 19: Opslag van propaan, Richtlijn voor brandveilige, arbeidsveilige en milieuveilige stationaire opslag van propaan	Juni 2008	VROM.nl
PGS 30: Vloeibare aardolieproducten: buitenopslag in kleine installaties	Juni 2005	VROM.nl
Beoordelingsmethode emissiereducerende maatregelen Lozingsbesluit open teelt en veehouderij	Maart 2003	CIW.nl
Oplegnotitie BREF Intensieve pluimvee- en varkenshouderij	Juli 2007	Infomil.nl

3.2.3. Toetsing BREF SA

Bij het slachten van grootvee, zoals runderen, schapen en varkens, wordt het vervaardigen van standaard porties vlees als laatste stap van de slachtactiviteiten aangemerkt. Voor pluimvee is dit de productie van een schoon en volledig karkas dat geschikt is voor de verkoop. Het verder opdelen van karkassen of delen ervan valt niet onder de scope van de BREF.

De productie van dierlijke bijproducten betreft behandelingen van hele kadavers of delen daarvan, evenals behandelingen van producten van dierlijke oorsprong. Onder deze activiteiten vallen zowel de behandeling van voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten als de behandeling van niet voor menselijke consumptie bestemde bijproducten. De BREF behandelt de volgende activiteiten: vetsmelten, destructie, vismeel- en visolieproductie, beenderverwerking en bloedverwerking, de laatste activiteit voor zover deze verband houdt met de slacht van dieren en voor zover het bloed verwerkt wordt tot materiaal dat gebruikt wordt bij de vervaardiging van een ander product. Tot zover zijn de BBTs uit deze BREF niet van toepassing op de door Houbensteyn aangevraagde activiteiten, het toevoegen van dierlijke bijproducten aan de vergistinginstallatie overeenkomstig onderdeel IV van de bijlage Aa behorende bij de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet.

In hoofdstuk 6 van de BREF (zich ontwikkelde technieken) wordt aangegeven dat de biologische behandeling van dierlijke bijproducten om er grondverbeteraars en meststoffen van te maken of er energie uit te winnen, nog niet op commerciële basis worden toegepast maar waar aandacht voor wordt gevraagd. De uit deze BREF afgeleide (aanvullende) BBTs zijn, voor zover relevant, op Houbensteyn van toepassing. Volgens deze BREF dient met de volgende onderwerpen rekening te worden gehouden:

1. methaan uit de vergister is een broeikasgas dat ca. 30 keer sterker is dan het CO₂ molecuul. Bovendien is methaan explosief. Er dient derhalve aandacht te worden besteed aan het minimaliseren van de methaangasemissie;
2. de waterige fractie en het digestaat dat uit de vergister vrijkomt dienen vrij te zijn van ziektekiemen. De ziektekiemen dienen in het proces vernietigd te worden;
3. de productie van biogas van dierlijke bijproducten is op basis van de Europese Verordening dierlijke bijproducten toegestaan voor bepaalde categorie-2 en alle categorie-3 materiaal. Het pasteurisatieproces heeft een gunstige invloed op de anaerobe afbraak van het materiaal met voor wat betreft de afbraak van vetten;
4. het digestaat bevat stikstof, fosfor en kalium en kan als meststof worden ingezet. Wel dient regelmatig onderzoek plaats te vinden naar de aanwezigheid van salmonella. Hierin wordt reeds voorzien door de Europese Verordening dierlijke bijproducten (zie overwegingen paragraaf 2.2);
5. bij de afzet van digestaat dient dit te voldoen aan de regels uit de Europese Verordening dierlijke bijproducten en de Meststoffenwet;
6. ontwijkende lucht uit de vergister kan geurcomponenten en zwavelwaterstof bevatten, waarvoor verwijderingstechnieken noodzakelijk kunnen zijn. Er kan een fakkel toegepast worden om te voorkomen dat biogas in de lucht vrijkomt bij voerproductie van gas of bij het uitschakelen van de WKK-installatie. Een temperatuur van ten minste 1000 °C voor ten minste 0,3 seconden is daarvoor toereikend. Hoe om te gaan met de bovenstaande luchtmissies van de vergistinginstallatie en het al dan niet toepassen van een fakkel zie onze overwegingen onder de paragrafen 3.3 en 3.10.

BBT-maatregelen uit de BREF SA

Naast de generieke BBT-maatregelen beschreven in de paragrafen 5.1 en 5.2 geeft paragraaf 5.3.8 als additionele BBT-maatregel voor vergistinginstallaties voor vergistinginstallaties aan dat de warmte die bij de biogasproductie vrijkomt moet worden hergebruikt.

De geproduceerde warmte wordt binnen de inrichting gebruikt om de vergistinginstallatie op temperatuur te houden, het verwarmen van de varkensstallen en de overige gebouwen en het hygiëniseren van de mest en digestaat.

Alhoewel de WKK-installatie niet valt onder het activiteitenbesluit wordt in de Handreiking (co)vergisting van mest (zie www.infomil.nl) geadviseerd om toch aansluiting te zoeken bij het activiteitenbesluit en eisen op te nemen in de voorschriften, dit omdat een WKK-installatie op biogas nauwelijks verschilt van een aardgasgestookte WKK-installatie. Een uitzondering vormt de in het activiteitenbesluit gestelde rendementeis. Wij hebben overeenkomstig deze aanbeveling voorschriften opgenomen.

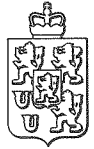
3.2.4. Toetsing BREF ESB

Deze BREF is van toepassing op de opslag, het transport en de verlading van vloeistoffen, vloeibare gassen en vaste stoffen. Deze BREF handelt over emissies naar lucht, bodem en water, maar de meeste aandacht wordt besteed aan het milieucompartiment lucht. De informatie over luchtemissies uit de opslag en verlading/transport van vaste stoffen is toegespitst op stof.

Voor elke opslagmethode en voor elk transport- en verladingproces wordt een lijst gegeven van de relevante operationele activiteiten, zoals vullen, ledigen, ontluchten, schoonmaken, aftappen, ragen, aankoppelen/loskoppelen en de mogelijke gebeurtenissen/incidenten, zoals overvulling en lekkage, waarbij emissies kunnen optreden. Dit vormt de basis voor de beschrijving van de potentiële emissies per methode en activiteit. Vooral de potentiële emissiebronnen van opslagmethoden en transport- en verladingprocessen worden geselecteerd voor verdere analyse aan de hand van een risicomatrix. Hierbij wordt een scoresysteem toegepast waarbij emissieresultaten van operationele oorsprong worden berekend door voor elke opslagmethode en elke transport- en verladingactiviteit de emissiefrequentie te vermenigvuldigen met het emissievolume. Alle potentiële emissiebronnen met een score van 3 of meer worden als relevant beschouwd. Daarom worden in hoofdstuk 4A "Technieken in overweging te nemen als BBT", emissiebeheersingmaatregelen (ECM) besproken om de potentiële emissies uit deze bronnen te voorkomen of verminderen. Voor vast stoffen wordt ingegaan op verschillende soorten open opslag, een belangrijke potentiële emissiebron van stof, net als opslag zakken en bulkzakken, silo's en bunkers en verpakte gevaarlijke vaste stoffen.

De BBTs gaan in op een breed scala van technische en organisatorische maatregelen die eveneens geregeld zijn in een aantal als BBT aangewezen Nederlandse documenten zoals meerdere PGS-richtlijnen en de NeR.

Alle bij Houbensteyn aanwezige potentiële emissiebronnen hebben een score van minder dan 3 en zijn daarmee als niet relevant te beschouwen. Daarnaast zijn overeenkomstig de NeR voor de opslag, verlading en transport voorschriften opgenomen om stofoverlast te voorkomen.

3.2.5. Toetsing BREF IV

In de BREF komen als milieuaspecten van de intensieve veehouderij vooral mest en ammoniak aan de orde. In de BREF is ervoor gekozen de mestproblematiek integraal te benaderen, waardoor er ook aspecten worden behandeld (bijvoorbeeld het uitrijden van mest) die wel op het terrein van het bedrijf maar buiten de grenzen van de inrichting plaatsvinden. Alleen als er sprake is van een technische samenhang kunnen deze activiteiten onderdeel uitmaken van een installatie als bedoeld in de IPPC-richtlijn (art. 2, onderdeel 3, IPPC). In de situatie van Houbensteyn is dit niet het geval.

De BREF IV behandelt de beste beschikbare technieken voor de intensieve pluimvee- en varkenshouderij onderverdeeld naar een aantal aspecten, te weten:

1. goede landbouwpraktijk in de intensieve pluimvee- en varkenshouderij;
2. voerstrategieën voor pluimvee en varkens;
3. huisvestingssystemen;
4. water in de pluimvee- en varkenshouderij;
5. energie in de pluimvee- en varkenshouderij;
6. opslag van pluimvee- en varkensmest;
7. behandeling van pluimvee- en varkensmest op bedrijfsniveau;
8. het uitrijden van pluimvee- en varkensmest.

ad 1

Volgens de BREF is goede bedrijfsvoering bij intensieve varkens- of pluimveehouderijen een essentieel onderdeel van de beste beschikbare technieken. Dit omvat onder andere de verplichting een boekhouding bij te houden van het wateren energieverbruik, de hoeveelheden veevoer, het geproduceerde afval en de op het land gebrachte mest. Op grond van artikelen 32 en 33 van het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet zijn veehouderijen in Nederland verplicht veevoer en mest te registreren. In de "Handreiking Wegen naar preventie bij bedrijven" (InfoMil, 2005) wordt aangegeven wanneer de onderwerpen water, energie en afval relevant zijn en dus moeten worden geregistreerd. Verdere aanbevelingen in de BREF hebben betrekking op scholing, planning en programmering, die primair de eigen verantwoordelijkheid van de bedrijven zijn. In Nederland is een uitwerking hiervan te vinden in bijvoorbeeld het "Handboek voor de pluimveehouderij" (Ede, IKC 1994) en het "Handboek varkenshouderij" (Lelystad, Animal Sciences Group, 2004).

Beoordeling en toetsing

De registratieverplichting voor veevoer en mest in het kader van het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet is voldoende om ook aan de eisen van de BREF te voldoen. Bij de milieuvergunning wordt op basis van de "Handreiking Wegen naar preventie bij bedrijven" rekening gehouden met registratie van water- en energieverbruik en het geproduceerde afval. De aanbevelingen voor scholing, planning en programmering zijn primair de eigen verantwoordelijkheid van de veehouder.

In deze milieuvergunning wordt op basis van de "Handreiking Wegen naar preventie bij bedrijven" rekening gehouden met registratie van water- en energieverbruik en het geproduceerde afval. De boekhouding van de hoeveelheden veevoer en de op het land gebrachte kunstmest en dierlijke mest is vereist ingevolge de MINAS. Naar onze mening behoren de aanbevelingen met betrekking tot scholing, planning en programmering tot de primaire eigen verantwoordelijkheid van de veehouder en hoeven daarom verder niet te worden meegenomen in deze milieuvergunning.

De inrichting van Houbensteyn voldoet hiermee aan de BBT voor goede landbouwpraktijk.

ad 2

BBT in de BREF omvat minimalisatie van het stikstof- en fosfaatgehalte van mest door de hoeveelheid en samenstelling van het voer goed af te stemmen op de behoefte aan essentiële aminozuren en fosfor van de dieren. Dit resulteert in het toepassen van veevoer met een maximale hoeveelheid stikstof (met name ruw eiwit) en fosfor. In Nederland wordt het stikstof- en fosfaatgehalte van het diervoer geregistreerd op grond van het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet. Deze gehalten worden gebruikt om het verlies aan nitraat en fosfaat te bepalen voor de toetsing aan de gebruiksnormen van de Meststoffenwet. Dit systeem zorgt ervoor dat de Nederlandse veehouderijen de voerstrategieën uit de BREF toepassen om binnen de verliesnormen van de Meststoffenwet te blijven.

Beoordeling en toetsing

Dit aspect is geïmplementeerd via het Nederlandse mestbeleid en hoeft niet in de milieuvergunning te worden meegenomen. De inrichting van Houbensteyn voldoet hiermee aan de BBT voor voerstrategie.

ad 3

De BREF geeft aan welke huisvestingssystemen tot BBT moeten worden gerekend. Daarbij wordt de totale milieubelasting in aanmerking genomen. Daarin is de emissie van ammoniak de overheersende factor. Daarnaast wordt ook rekening gehouden met de emissies van geur en stof, het energiegebruik, het gebruik van grondstoffen en afvalwater.

Beoordeling en toetsing huisvesting voor ammoniak

Nederland heeft ervoor gekozen om voor huisvestingssystemen de voorschriften ten aanzien van de emissie van ammoniak vast te stellen in een algemene maatregel van bestuur en niet in de vergunningvoorwaarden. Het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij stelt voor de huisvesting van verschillende diercategorieën maximale emissiewaarden voor de ammoniakemissie per dierplaats en geeft aan wanneer hieraan uiterlijk moet zijn voldaan.

Rekening houdend met afschrijvingstermijnen en de beschikbare informatie zijn in de oplegnotitie een aantal data opgenomen die belangrijk zijn voor de beoordeling van BBT. Aan de hand van deze beoordeling is in de oplegnotitie per diercategorie aangegeven welke huisvestingssystemen als BBT voor het aspect ammoniak kunnen worden aangemerkt. Daarbij wordt het voorbehoud gemaakt dat die systemen BBT zijn, *tenzij* dat vanwege andere milieuaspecten niet het geval is.

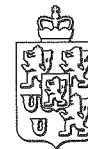

Voor de diercategorieën D 1.1 Biggenopfok (gespeende biggen) en D 3 Vleesvarkens, opfokberen van 25 kg tot 7 maanden en opfokzeugen van circa 25 kg tot eerste dekking geldt:

1. Huisvestingssystemen met een emissiefactor kleiner dan of gelijk aan de maximale emissiewaarden van bijlage 1 van het Besluit huisvesting voldoen aan BBT, zowel bij bestaande als bij nieuwe huisvestingssystemen;
2. Bestaande Groen Labelsystemen of 'proefstallen' vergund vóór 8 mei 2002 (zie artikel 2, lid 2 en lid 3, van het Besluit huisvesting) zijn BBT tot het huisvestingssysteem om technische of economische redenen wordt vervangen;
3. Bestaande, traditionele huisvestingssystemen die zijn vergund tussen 1 januari 1997 en 19 juli 2003, zijn BBT tot 1 januari 2010 (of tot 1 januari 2013 voor kleine bedrijven of kleine neventakken zoals bedoeld in artikel 4, lid 2, van het Besluit huisvesting);
4. Andere bestaande huisvestingssystemen dan de hiervoor genoemde gevallen, die wel voldoen aan de BREF maar niet aan de maximale emissiewaarde van bijlage 1 van het Besluit huisvesting en zijn vergund na 19 juli 2003, zijn BBT tot 1 januari 2010 (of 1 januari 2013 voor kleine bedrijven en kleine neventakken zoals bedoeld in artikel 4, lid 2, van het Besluit huisvesting);
5. Andere bestaande huisvestingssystemen dan de vier hiervoor genoemde situaties (met name traditionele huisvesting vergund voor 1 januari 1997 of vergund na 19 juli 2003) zijn in principe geen BBT. Het bevoegd gezag kan in individuele gevallen tot een ander oordeel komen (op grond van de criteria van artikel 5a.1 van het Ivb);
6. Voor de onder het derde en vierde punt genoemde situaties geldt, onafhankelijk van de datum van vergunningverlening, dat een huisvestingssysteem dat op 1 januari 2007 nog niet aanwezig was;
7. (dus in 2007 of later gebouwd wordt) alleen BBT is, als het een emissiefactor heeft die kleiner is dan of gelijk is aan de maximale emissiewaarden van bijlage 1 van het Besluit huisvesting.

Na realisatie van de door Houbensteyn aangevraagde huisvestingssystemen met biologische luchtwassers (zie aanvraag tabblad C) vallen deze onder het eerste punt en voldoen daarmee aan BBT. De binnen de inrichting aanwezige huisvestingssystemen die traditioneel uitgevoerd blijven (zie aanvraag tabblad C) vallen onder het vijfde punt en zijn in principe geen BBT. Echter omdat hier de methode van 'intern salderen' wordt toegepast kan er wel een vergunning worden verleend, omdat de emissie uit de stallen als geheel wel voldoet aan de Beleidslijn IPPC-omgevingstoets ammoniak en veehouderij en derhalve als BBT is aan te merken (zie paragraaf 3.3.1.3).

De door Houbesteyn aangevraagde luchtwassers zijn in de BREF niet opgenomen als BBT, ondermeer vanwege de hoge kosten. Als andere negatieve milieueffecten worden genoemd de stijging van het energieverbruik door toepassing van de luchtwasser en het ontstaan van afvalwater (spuiwater) dat vrijkomt. Als het energieverbruik zo laag mogelijk wordt gehouden en er een milieuhygiënische verantwoorde bestemming voor het afvalwater is, hoeven deze aspecten geen belemmering te zijn een luchtwasser als gelijkwaardig aan BBT te beschouwen (zie uitspraken RvSt 1 juni 2005, nr. 200409343/1 'Echt-Susteren' en van 17 januari 2007, nr. 200603909/1 'Alphen-Chaam').

Energieverbruik

De toename van het energieverbruik is voor een deel toe te schrijven aan het elektriciteitsverbruik van de luchtwasser zelf, maar wordt vooral veroorzaakt door extra elektriciteitsverbruik van de ventilatie.

Het elektriciteitsverbruik van de luchtwasser zelf komt hoofdzakelijk voor rekening van de waswaterpomp.

Het precieze verbruik is afhankelijk van het type luchtwasser. Bij een luchtwasser waarin een pomp het waswater continu over pakkingsmateriaal versproeit is het verbruik hoger dan in een lamellenfilter waarin de wasvloeistof maar een minuut per 20 minuten opgebracht wordt. Extra elektriciteitsverbruik van de ventilatie wordt veroorzaakt door:

1. Extra drukval in het afvoerkanaal (er is meer druk nodig om de lucht door de luchtwasser heen te krijgen);
2. Langere transportafstand als afdelingen die eerst een eigen afvoer- of emissiepunt hadden nu centraal afgezogen worden;
3. Langere transportafstand om afstand tot luchtwasser te overbruggen.

Het eerste punt wordt vooral bepaald door het type luchtwasser. Het tweede en derde punt zijn erg situatiespecifiek. Plaatsing van de luchtwasser is een natuurlijk moment om naar de volgende energiebesparende maatregelen uit het energie-informatieblad veehouderijen (E11) te kijken:

1. VE2 Klimaatcomputer;
2. VE3 Regeling met meetwaaier en smoorunit;
3. VE4 Frequentieregeling;
4. VE5 Centrale afzuiging;
5. VE7 Ventilatiesysteem met ondergrondse luchtinlaat (t.o.v. informatieblad is er een extra besparing omdat bij deze maatregel de luchtwasser kleiner uitgevoerd kan worden).

Geadviseerd wordt om een haalbaarheidstoets zoals bedoeld in paragraaf 5.4.3 van het Werkboek Wegen naar preventie naar deze maatregelen uit te laten voeren. Aangaande hoe om te gaan met de toename van het energieverbruik zie onze overwegingen aangaande het milieuaspect energie.

Aangezien het energieverbruik zo laag mogelijk wordt gehouden, is dit aspect geen belemmering om een luchtwasser als gelijkwaardig aan BBT te beschouwen.

Spuiwater

Het spuiwater is een afvalstof, die op een doelmatige wijze moet worden verwijderd. Voor de verwijderingsopties wordt verwezen naar de VROM-brief van 18 mei 2000 met kenmerk DWL/2000055147 over milieuhygiënische randvoorwaarden voor verwijdering van spuiwater van luchtwassystemen in de veehouderij. In tegenstelling tot de situatie in 2000 valt spuiwater van een chemische luchtwasser niet meer onder het begrip 'gevaarlijk afval'.

Op de internetsite van het ministerie van Landbouw, Natuur en Visserij (zie LNV-Loket) is aangegeven dat spuiwater van zowel een biologische als een chemische luchtwasser een afvalstof is. Afvalstoffen mag u als meststof verhandelen en gebruiken als u kunt aantonen dat er geen landbouwkundige en milieukundige bezwaren zijn tegen het gebruik ervan. Als er geen bezwaren zijn, wordt de stof op Bijlage Aa van de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet geplaatst. Hierop staan stoffen die u als meststof mag verhandelen en gebruiken (zie Het LNV-Loket).

Afvalstoffen die voor 1 januari 2008 een ontheffing van LNV hadden (ook wel Rikilt ontheffing genoemd), mogen tot 1 januari 2010 als meststof verhandelen en gebruiken.

het ministerie van LNV heeft een ontheffing verleend voor spuiwater uit een chemische luchtwasser. Dit spuiwater mag tot 1 januari 2010 als overige anorganische meststof verhandelen en gebruiken. Er wordt op dit moment onderzocht of spuiwater op Bijlage Aa geplaatst kan worden.

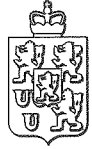
Het Spuiwater uit een biologische luchtwasser mag niet als meststof worden verhandeld en gebruikt en moet als afvalstof van een bedrijf worden afgevoerd.

Daarnaast mag het spuiwater uit een chemische en een biologische luchtwasser niet worden gemengd. Het mag dan ook niet in de mestkelder worden geloosd. Bij het mengen van spuiwater uit een chemische luchtwasser, met dierlijke mest, komt het giftige gas diwaterstofsulfide vrij. Ook kan na menging met dierlijke mest, ijzersulfaat ontstaan in het mengsel. Komt dit in de bodem, dan wordt dit omgezet in zwavelzuur. Zwavelzuur is schadelijk voor het gewas en verzuurt de bodem.

Bij een deel van de aangevraagde huisvestingssystemen worden biologische wassers geïnstalleerd. In een biowasser wordt ammoniak uit de lucht geabsorbeerd en biologisch omgezet in nitraat en/of nitriet (nitrificatie proces). Door de ophoping van deze twee verbindingen moet het afgewerkte water regelmatig worden gespuid. Door het nitriet en nitraat te verwijderen in een binnen de inrichting van Houbensteyn te installeren biologische denitrificatiereactor kan het water langer worden gebruikt en kan de spuistroom sterk worden verminderd.

Volgens de gegevens in de aanvraag (zie tabblad K) zal per jaar 119 m³ spuiwater worden geproduceerd en worden geloosd op de mestkelder.

Zoals bovenstaand aangegeven mag het spuiwater uit een biologische luchtwasser niet als meststof worden verhandeld en gebruikt en moet als afvalstof van een bedrijf worden afgevoerd. Daarnaast mag het spuiwater uit een biologische luchtwasser niet worden gemengd met dierlijke mest en mag dan ook niet in de mestkelder worden geloosd. Het door Houbensteyn aangevraagde lozen van spuiwater op de mestkelder kan niet worden vergund en moet als afvalstof naar een vergunninghouder worden afgevoerd. Rekeninghoudende dat de hoeveelheid spuiwater zo laag mogelijk wordt gehouden en er een milieuhygiënische verantwoorde bestemming voor het spuiwater is, is dit aspect geen belemmering om een luchtwasser als gelijkwaardig aan BBT te beschouwen.

Beoordeling en toetsing andere milieuaspecten dan ammoniak

Bij de beoordeling van de huisvestingssystemen kunnen ook andere milieuaspecten dan de emissie van ammoniak een rol spelen.

Aangezien de door Houbensteyn aangevraagde huisvestingssystemen met een volledige of gedeeltelijke roostervloer niet worden gespoeld met niet-beluchte mestvloeistof, hoeft bij de beoordeling van de BBT géén rekening te worden gehouden met de geurpiek. De verdere beoordeling van de geur afkomstig van de veehouderij is meegenomen in onze overwegingen betreffende dit milieuaspect.

In Nederland vindt de beoordeling van geur plaats op grond van de Wet geurhinder en veehouderijen (Wgv). De Regeling geurhinder en veehouderijen (Rgv) houdt rekening met het effect van de geurpiek door systemen met spoelgoten niet als emissiearmen huisvesting te beschouwen (voor gespeende biggen en varkens) en kent daarom aan deze systemen een hogere geuremissiefactor toe. De verdere beoordeling van het milieuaspect de geur afkomstig van de veehouderij is meegenomen in onze overwegingen betreffende dit milieuaspect.

De inrichting van Houbensteyn voldoet hiermee aan de BBT voor huisvestingssystemen.

ad 4

De BREF geeft een aantal concrete waterbesparende maatregelen die onder BBT vallen.

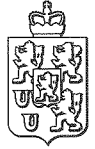
Waterbesparing is een aspect dat in Nederland in het preventiebeleid wordt meegenomen, zoals dat wordt uitgewerkt in de "Handreiking Wegen naar preventie bij bedrijven" (InfoMil, 2005). De maatregelen die volgens de BREF tot BBT worden gerekend zijn al gangbaar in de Nederlandse veehouderijen en sluiten aan bij de uitgangspunten van het preventiebeleid. De BREF geeft aan dat voor afvalwater meer inzicht nodig is om generiek vast te stellen wat BBT is. Het bevoegd gezag moet dus voor de verwijdering van afvalwater individueel beziën welke verwijderingsopties BBT zijn. Bij verschillende huisvestingssystemen kan afvalwater ontstaan, bijvoorbeeld bij luchtwassers of bij koeldekssystemen. Lozing van dit afvalwater op het oppervlaktewater is milieuhygiënisch ongewenst. Als uit een integrale beoordeling van het stalsysteem blijkt dat lozing op het oppervlaktewater de beste optie is, is hiervoor een Wvo-vergunning nodig.

Beoordeling en toetsing waterbesparing

Waterbesparing is een aspect dat in Nederland in het preventiebeleid wordt meegenomen, zoals dat wordt uitgewerkt in de "Handreiking Wegen naar preventie bij bedrijven" (Infomil, 2005). De maatregelen die volgens de BREF tot BBT worden gerekend zijn al gangbaar in de Nederlandse veehouderijen en sluiten aan bij de uitgangspunten van het preventiebeleid.

Bij de milieuvergunning moet rekening worden gehouden met de mogelijkheden voor waterbesparing zoals genoemd in hoofdstuk 5.2.3 van de BREF, te weten:

1. het schoonmaken van stallen en materieel met een hoge druk reiniger spuit na iedere productie cyclus. Het typische spoelwater komt terecht in het meststelsel en daarom is het belangrijk om een evenwicht te vinden tussen de zuiverheid en een zo laag mogelijk watergebruik;

2. het uitvoeren van een regelmatige kalibratie van de drinkwaterinstallatie om morsen te voorkomen;
3. het behouden van een registratie van het waterverbruik middels meters of de waterconsumptie;
4. het opsporen van en repareren van lekkages.

Voor de binnen de veehouderij toegepaste drinksystemen: drinknippels in een trog of een cup, watertrog en bijtnippels, is volgens de BREF onvoldoende informatie beschikbaar om te komen tot een BBT conclusie.

BBT voor de verwijdering van afvalwater moet individueel worden beoordeeld. Lozing van afvalwater vanuit huisvestingssystemen op het oppervlaktewater is milieuhygiënisch ongewenst. Voor andere lozingen vanuit de inrichting geldt de Wvo-vergunningplicht, waarbij aangesloten kan worden bij de eisen uit het Lozingenbesluit open teelt en veehouderij.

In de aanvraag (tabblad K) is een waterbalans opgenomen. Daarnaast is onder tabblad G van de aanvraag een toelichting op deze waterbalans gegeven.

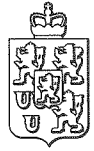
Uit deze gegevens blijkt dat binnen de inrichting van Houbensteyn alleen leidingwater wordt gebruikt als drinkwater en voor sanitaire doeleinden (douches, toiletten, wasbakken). Binnen de huisvestingssystemen van de dieren worden een 3-tal drinkwatersystemen toegepast, te weten:

1. drinknippels in een trog of een cup;
2. een watertrog;
3. bijtnippels.

Ten behoeve van de overige toepassingen wordt grondwater opgepompt. Ter beperking van de hoeveelheid leidingwater zijn binnen de inrichting van Houbensteyn aanwezig spoelstoppen op de toiletten, waterbesparende douchekoppen en doorstroombegrenzers op de kranen. Verder blijkt uit deze waterbalans dat het drinkwater voor de dieren voor 72% afkomstig is uit de vochtrijke bijproducten van de brijvoerkeuken, waardoor het grondwaterverbruik als drinkwater voor de dieren aanzienlijk gereduceerd wordt. Alhoewel alle drie de toegepaste drinkwatersystemen voor- en nadelen hebben is volgens het BREF onvoldoende informatie beschikbaar om een systeem BBT te beschouwen.

De aanwezige drinkwatersystemen worden regelmatig gekalibreerd om verspilling te voorkomen. Daarnaast wordt het afvalwater van de reiniging van de voerinstallatie weer opgenomen in de voorbereiding van de dieren. Volgens de waterbalans worden na iedere productiecycclus de stallen met hoge drukreinigers schoongemaakt. Daarnaast vindt er reiniging plaats van vrachtwagens indien dit noodzakelijk is in verband met veterinaire eisen.

Naast preventiemaatregelen worden ook good housekeeping maatregelen uitgevoerd, te weten: het registreren van het waterverbruik en het regelmatig controleren van de waterleidingen op lekkages.

De verdere beoordeling van het milieuaspect waterbesparing is meegenomen in onze overwegingen betreffende dit milieuaspect.

De inrichting van Houbensteyn voldoet hiermee aan de BBT voor waterbesparing.

Beoordeling en toetsing Afvalwater

In de aanvraag (zie tabblad K) is een waterbalans opgenomen. Uit deze waterbalans blijkt dat er vanuit de huisvestingssystemen geen afvalwater wordt geloosd op het oppervlaktewater. De verdere beoordeling van het milieuaspect afvalwater is meegenomen in onze overwegingen betreffende dit milieuaspect.

De inrichting van Houbensteyn voldoet hiermee aan de BBT voor afvalwater.

ad 5

De BREF geeft een aantal energiebesparende maatregelen die onder BBT vallen. Omdat het Bouwbesluit geen eisen stelt aan energiezuinigheid van stallen, moeten de isolatie-eisen voor pluimveestallen in de BREF bij de milieuvergunning worden meegenomen. Conform de circulaire "Energie in de milieuvergunning" (VROM/EZ, 1999) en de "Handreiking Wegen naar preventie bij bedrijven" (InfoMil, 2005) wordt energiebesparing meegenomen bij vergunningverlening aan bedrijven die meer dan 25.000 m³ aardgas of 50.000 kWh elektriciteit verbruiken. De maatregelen genoemd in de BREF zijn nader uitgewerkt in het InfoMil-informatieblad E11 "Energiebesparing bij veehouderijen".

Beoordeling en toetsing

De energiebesparende maatregelen die tot BBT gerekend worden in de BREF, krijgen voldoende aandacht als bij de milieuvergunning rekening wordt gehouden met het InfoMil informatieblad E11 "Energiebesparing bij veehouderijen". De verdere beoordeling van het milieuaspect energie is meegenomen in onze overwegingen betreffende dit milieuaspect.

De inrichting van Houbensteyn voldoet hiermee aan de BBT voor energie.

ad 6

De BREF geeft een aantal aanbevelingen voor opslag van vaste en vloeibare mest. Voor opslag van vloeibare varkensmest geldt voor de meeste bassins het Besluit mestbassins milieubeheer, waarin de meeste aanbevelingen al zijn opgenomen. Voor bassins die niet onder het Besluit vallen vanwege hun oppervlakte, grootte of de afstand tot een voor geur gevoelig object dient het bevoegd gezag bij de milieuvergunning rekening te houden met de aanbevelingen uit de BREF.

Opslag van vaste varkensmest wordt geregeld in de milieuvergunning. Het bevoegd gezag kan de aanbevelingen in de BREF overnemen in de milieuvergunning. Naast de opslagvoorziening komt in de BREF ook de capaciteit van de mestopslag aan de orde. In de BREF wordt ten aanzien van varkensmest de opslagcapaciteit als BBT beschouwd, indien deze capaciteit voldoende is om de tijd te overbruggen dat de mest niet mag worden uitgereden of tot het moment dat de mest verder kan worden verwerkt. In Nederland is de opslagcapaciteit van mest voldoende geregeld in het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet. Bij de milieuvergunning behoeft daarom aan dit BBT-aspect geen aandacht meer te worden besteed.

Beoordeling en toetsing

Het voldoen aan het Besluit mestbassins milieubeheer betekent toepassing van BBT voor de opslag van vloeibare mest. Bij de milieuvergunning houdt het bevoegd gezag voorts rekening met de aanbevelingen uit de BREF voor de opslag van vaste varkensmest en kippenmest en voor mestbassins die niet onder het Besluit mestbassins milieubeheer vallen. De capaciteit van de mestopslag is afdoende geregeld in het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet en behoeft daarom bij de milieuvergunning geen aandacht meer.

Uit de aanvraag blijkt dat de opslagen (mestkelders- en silo's) voor vloeibare varkensmest, digestaat en covergiste mest zijn uitgevoerd overeenkomstig de eisen uit het Besluit mestbassins. Daarnaast wordt de vaste kippenmest in pandig opgeslagen met voldoende ventilatie en voorzien van een ondoordringbare vloer.

Hiermee wordt voldaan aan de BBT voor mestopslag.

ad 7

Technieken voor behandeling van mest op bedrijfsniveau zijn volgens de BREF alleen voorwaardelijk BBT. De BREF verstaat onder mestbehandeling onder andere scheiding, biologische behandeling, compostering en droging. Het initiatief om mest op bedrijfsniveau te behandelen ligt bij de veehouder. Eisen aan mestverwerking worden gesteld in de "Handreiking (co-)vergisting van mest" (InfoMil La06). Deze handreiking geeft een nadere invulling van BBT. Voor enkele andere technieken dan vergisting is de "Richtlijn mestverwerkingsinstallaties" (InfoMil, La01, februari 2001) van toepassing.

Beoordeling en toetsing

Met de in de Handreiking en Richtlijn genoemde uitgangspunten c.q. maatregelen, voor zover van toepassing, is in de milieumilieuvergunning rekening gehouden. Hiermee wordt voldaan aan BBT voor mestbe- en verwerking.

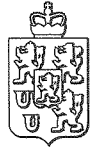
ad 8

De BREF bevat technieken om belasting van het milieu bij het uitrijden van mest te voorkomen. In Nederland zijn de regels voor het uitrijden van mest opgenomen in het Besluit gebruik meststoffen op grond van de Wet bodembescherming. Door deze regels is de toepassing van BBT volgens de BREF gewaarborgd.

De BREF bevat technieken om belasting van het milieu bij het uitrijden van mest te voorkomen. In Nederland zijn de regels voor het uitrijden van mest opgenomen in het Besluit gebruik meststoffen op grond van de Wet bodembescherming. Door deze regels is de toepassing van BBT volgens de BREF gewaarborgd.

Beoordeling en toetsing

Het Besluit gebruik meststoffen is voldoende om toepassing van BBT bij het uitrijden van mest te waarborgen. Bij de milieuvergunning hoeft aan dit aspect geen aandacht te worden besteed.

3.3. Lucht

3.3.1. Ammoniak dierverblijven

De op 8 mei 2002 in werking getreden Wet ammoniak en veehouderij (Wav) bevat het exclusieve toetsingskader voor de beoordeling van de ammoniakemissie uit dierenverblijven in het kader van de vergunningverlening ingevolge de Wm. De Wav is laatstelijk gewijzigd per 1 mei 2007 (Staatsblad 2007, 103). De wijziging omvat onder andere :

1. een inperking van de te beschermen natuurgebieden;
2. de mogelijkheid voor interne saldering;
3. mogelijkheden voor uitbreiding tot 200 stuks melkrundvee inclusief 140 stuks jongvee.

Voor IPPC-bedrijven hoeft er niet meer getoetst te worden aan het begrip 'belangrijke verontreiniging', maar is een artikel opgenomen voor gpbv-installaties dat een vergunning "wordt geweigerd als niet kan worden voldaan aan voorschriften die vanwege de technische kenmerken en de geografische ligging van de installatie of vanwege de plaatselijke milieuomstandigheden moeten worden gesteld, maar die niet met toepassing van de in aanmerking komende beste beschikbare technieken kunnen worden gerealiseerd". met de beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing is hier door VROM een nadere invulling aan gegeven.

De ammoniakuitstoot van veehouderijen dient op basis van de methodiek, zoals aangegeven in deze wet en de gelijknamige regeling, te worden getoetst. De Regeling ammoniak en veehouderijen (Rav) bevat emissiefactoren die nodig zijn om in de vergunde en in de aangevraagde situatie de ammoniakemissie van een veehouderij te kunnen berekenen. De Rav bevat een lijst met verschillende stalsystemen per diercategorie en de daarbij behorende emissiefactoren.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Wav betreft het bevoegd gezag bij de beslissing inzake de vergunning voor de oprichting of verandering van een veehouderij de gevolgen van ammoniakemissie uit de tot de veehouderij behorende dierenverblijven uitsluitend op de wijze die is aangegeven bij of krachtens de artikelen 4 tot en met 7.

Ingevolge artikel 3, derde lid, van de Wet ammoniak en veehouderij, wordt een vergunning voor een gpbv-installatie, in afwijking van het eerste lid eveneens geweigerd, indien niet kan worden voldaan aan voorschriften die vanwege de technische kenmerken en de geografische ligging van de installatie of vanwege de plaatselijke milieuomstandigheden aan de milieuvergunning moeten worden verbonden, maar die niet met toepassing van de in aanmerking komende beste beschikbare technieken kunnen worden gerealiseerd.

Op grond van artikel 6 Wav wordt een vergunning voor het veranderen van een veehouderij geweigerd, indien de aanvraag betrekking heeft op een uitbreiding van het aantal dieren van een of meer diercategorieën en een tot de veehouderij behorend dierenverblijf geheel of gedeeltelijk is gelegen in een zeer kwetsbaar gebied, dan wel in een zone van 250 meter rond een zodanig gebied.

Naast de Wav moet bij de toetsing van de ammoniakemissie rekening worden gehouden met het op 1 april 2008 inwerking getreden Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij (besluit Huisvesting). Met dit Besluit wordt invulling gegeven aan het algemene emissiebeleid voor heel Nederland. Het besluit bepaalt dat dierenverblijven, waar emissie-arme huisvestingssystemen voor beschikbaar zijn, op den duur emissie-arm moeten zijn uitgevoerd. Op grond van het besluit mogen alleen nog huisvestingssystemen met een emissiefactor die lager is dan of gelijk is aan de maximale emissiewaarde, toegepast worden.

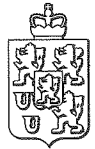
3.3.1.1 Beoordeling en toetsing dierverblijven

Op basis van de omrekeningsfactoren uit bijlage 1 van de Regeling ammoniak en veehouderij wordt voor de aangevraagde situatie een ammoniakemissie berekend van 6672,7 kg per jaar (zie onderstaande tabel).

AANGEVRAAGD						
Stal nr.	Emissie-punt	Diersoort	Aantal dieren	Huisvestings systeem	Omreken factor NH ₃ ¹	Ammoniak Kg/jaar
1	A	Biggen	1598	D.1.1.100.1	0,6	958,8
	A	Biggen	1632	D.1.1.100.1	0,6	979,2
2	B	Biggen	1632	D.1.1.9.1	0,18	293,8
	C	Biggen	1632	D.1.1.9.1	0,18	293,8
3	C	Vleesvarkens	768	D.3.2.8.1	0,8	614,4
	D	Vleesvarkens	768	D.3.2.8.1	0,8	614,4
4	D	Vleesvarkens	768	D.3.2.8.1	0,8	614,4
	E	Vleesvarkens	768	D.3.2.1.1	3,0	2304,0
Totaal		Biggen	6494			6672,7
		Vleesvarkens	3072			

¹ emissie in kg NH₃ per dierplaats per jaar volgens bijlage 1 van de gewijzigde Regeling ammoniak en veehouderij van 10 december 2009 (Stcrt 31 december 2009, nr. 20189)

Uit de bovenstaande tabel blijkt dat niet alle afzonderlijke huisvestingssystemen kunnen voldoen aan de in bijlage 1 van het besluit Huisvesting genoemde maximale emissiewaarden (zijnde BBT). Op grond van het Besluit Huisvesting geldt voor gespeende biggen en vleesvarkens een maximale emissiewaarde van respectievelijk 0,23 en 1,4 kg NH₃ per dierplaats per jaar. Echter de toepassing van intern salderen, als zodanig vastgelegd in de Wav en het besluit Huisvesting, maakt het mogelijk dat wel kan worden voldaan aan BBT. Onder intern salderen wordt verstaan: de mogelijkheid om binnen een veehouderij in (een deel van) de bestaande huisvestingssystemen geen BBT toe te passen, voor zover het de emissie van ammoniak betreft, op voorwaarde dat de daardoor gemiste ammoniakreductie wordt gecompenseerd door het toepassen van verdergaande technieken dan BBT in de overige (bestaande of nieuwe) huisvestingssystemen.

In de onderstaande tabel is berekening weergegeven van de toegestane maximale emissie (emissieplafond) op basis van het besluit Huisvesting (zijnde BBT).

Stal nr.	Diersoort	Berekening emissieplafond op basis revisievergunning 3 mei 2000		Vergunde ammoniakemissie op basis veranderingvergunning 20 maart 2008 gebruikmakende van intern salderen	
		Vergund Kg/NH3 jaar	BBT/besluit huisvesting Kg/NH3/jaar (60%)	Diersoort	Vergund Kg/NH3/jaar
1	Vleesvarkens ¹	1036x3,0=3108	1036x1,4=1450,4	Vleesvarkens ³	768x3,0=2304,0
	Biggen ²	960x0,6=576	960x0,23=220,8	Vleesvarkens ⁴	768x0,8=614,4
2	Vleesvarkens ¹	1036x3,0=3108	1036x1,4=1450,4	Vleesvarkens ⁴	768x0,8=614,4
	Biggen ²	960x0,6=576	960x0,23=220,8	Vleesvarkens ⁴	768x0,8=614,4
3	Vleesvarkens ¹	1036x3,0=3108	1036x1,4=1450,4	Biggen ⁴	1632x0,18=293,8
	Biggen ²	960x0,6=576	960x0,23=220,8	Biggen ⁴	1632x0,18=293,8
4	Vleesvarkens ¹	1036x3,0=3108	1036x1,4=1450,4	Biggen ⁵	1598x0,6=958,8
	Biggen ²	960x0,6=576	960x0,23=220,8	Biggen ⁵	1632x0,6=979,2
Totaal		14736	6684,8		6672,8

¹ Rav D 1.1.16.1

² Rav D 3.2.1.1

³ Rav D 3.2.1.1

⁴ Rav D 1.1.9.1

⁵ Rav D 1.1.9.1

De totale ammoniakemissie vanuit de inrichting is 6672,8 kg per jaar. Dit is minder dan de toegestane maximale emissie (emissieplafond) van 6684,8 kg per jaar. Er wordt dus, als gevolg van intern salderen, voldaan aan BBT en de strengere emissie-eis.

3.3.1.2 IPPC-omgevingstoets ammoniak en veehouderij

Voor veehouderijen die onder de werkingssfeer van de IPPC-richtlijn vallen moet op grond van artikel 3, lid 3 van de Wav gekeken worden of vanwege de technische kenmerken en de geografische ligging van de installatie of vanwege de plaatselijke milieuomstandigheden voorschriften moeten worden gesteld die verder gaan dan het toepassen van de beste beschikbare technieken.

Om te bepalen of verdergaande voorschriften nodig zijn, heeft het Ministerie van VROM een Beleidslijn omgevingstoets IPPC vastgesteld. Deze is op 26 juni 2007 toegezonden aan de Tweede Kamer. De beleidslijn is bedoeld als handreiking voor het bevoegd gezag bij de uitvoering van de IPPC-omgevingstoetsing, zoals deze is opgenomen in artikel 3, derde lid, van de Wet ammoniak en veehouderij (Wav). Ingevolge artikel 5a.1, tweede lid, van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) samen met de Regeling aanwijzing BBT-documenten, zijn is het bevoegd gezag verplicht bij vergunningverlening rekening te houden met de beleidslijn.

Aan de hand van de beleidslijn kan worden bepaald of en in welke mate vanwege de lokale milieusituatie strengere emissie-eisen dan bij toepassing van 'beste beschikbare technieken' (BBT) in een vergunning voor een IPPC-veehouderij moeten worden opgenomen. De hoogte van de strengere emissie-eisen is gekoppeld aan de omvang van de bedrijven, uitgedrukt in een hoeveelheid ammoniakemissie per jaar.

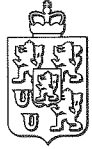
Samengevat geldt voor IPPC-veehouderijen de volgende beleidslijn:

- Bij uitbreiding kan worden volstaan met toepassing van BBT zolang de emissie niet meer bedraagt dan 5.000 kg ammoniak per jaar;
- Bedraagt de jaarlijkse ammoniakemissie na uitbreiding bij toepassing van BBT meer dan 5.000 kg, dan dient boven het **meerdere** een extra reductie ten opzichte van BBT te worden gerealiseerd. De hoogte daarvan hangt af van de uitgangssituatie (de mate waarin BBT de ammoniakemissie reduceert) en de beschikbaarheid van verdergaande technieken in de betreffende diercategorie;
- Bedraagt de jaarlijkse ammoniakemissie na uitbreiding met toepassing van BBT (tot 5.000 kg) en verdergaande technieken dan BBT (vanaf 5.000 kg) daarna nog meer dan 10.000 kg, dan dient boven het **meerdere** een reductie van circa 85% te worden gerealiseerd.

Naar de mening van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS) houdt de beleidslijn in dat wanneer er in de omgeving van een veehouderij een kwetsbaar natuurgebied is, of wanneer de achtergronddepositie ter plaatse (te) hoog is, aanleiding kan bestaan om te verlangen dat deze veehouderij een lagere ammoniakemissie veroorzaakt dan die welke zou optreden wanneer de BBT worden toegepast.

Zoals de ABRvS eerder heeft overwogen in haar uitspraak van 28 mei 2008 (zaak nr. 200704876/1, is geen plaats voor het aan de milieuvergunning verbinden van nadere ammoniakvoorschriften ter bescherming van gebieden die onder de werking van de Natuurbeschermingswet 1998 vallen (zie overwegingen Natuurbeschermingswet 1998 en Flora- en faunawet).

In de uitspraak van 18 maart 2009 (Venray) met nummer [200800463/1](#) wordt door de Raad van State uitgesproken dat de beleidslijn niet in strijd is met de IPPC-richtlijn.

Beoordeling en toetsing

Aangezien Houbensteyn niet uitbreid in dieren kan worden volstaan met het toepassen van BBT. Het toepassen van BBT komt overeen met de maximale emissiewaarden uit bijlage 1 van het op 1 april 2008 inwerking getreden Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij (besluit Huisvesting). Met dit Besluit wordt invulling gegeven aan het algemene emissiebeleid voor heel Nederland. Het besluit bepaalt dat dierenverblijven, waar emissie-arme huisvestingssystemen voor beschikbaar zijn, op den duur emissie-arm moeten zijn uitgevoerd. Op grond van het besluit mogen alleen nog huisvestingssystemen met een emissiefactor die lager is dan of gelijk is aan de maximale emissiewaarde, toegepast worden. Overeenkomstig bijlage 2 van het Besluit moeten de binnen de inrichting van Houbensteyn aanwezige bestaande huisvestingssystemen uiterlijk 1 januari 2010 zijn aangepast, daarbij rekeninghoudende met intern salderen (zie overwegingen beoordelen en toetsing dierverblijven).

3.3.1.3 Beoordeling en toetsing zeer kwetsbare gebieden

Ingevolge artikel 2 van de Wav hebben provinciale staten van Limburg op 18 april 2008 de zeer kwetsbare gebieden aangewezen. Dit besluit is goedgekeurd op 11 juli 2008 door de Minister van LNV en vervolgens op 7 augustus 2008 bekendgemaakt.

Het dichtstbijgelegen zeer kwetsbaar gebied – Rouwkuilen - is uitgaande van de aangevraagde situatie gelegen op een afstand van ca. 900 meter van de inrichtingsgrens. Nu geen van de dierenverblijven geheel of gedeeltelijk in een zeer kwetsbaar gebied dan wel in een zone van 250 meter rond een zeer kwetsbaar gebied is gelegen, kan de vergunning niet op grond van artikel 4 Wav, eerste lid, worden geweigerd.

3.3.1.4 Directe ammoniakschade

De zogenaamde 'directe ammoniakschade' die door de ammoniakemissie van dierverblijven wordt veroorzaakt, moet niet via de Wav beoordeeld worden (artikel 3, lid 2 Wav). Dit aspect moet via de Wm worden geregeld. Directe ammoniakschade is schade die wordt veroorzaakt aan planten en bomen door de directe opname van ammoniak uit de lucht. Deze schade blijkt in de praktijk vooral plaats te vinden bij coniferen en fruitbomen. Ook andere gewassen zijn er gevoelig voor. Of er sprake is van onaanvaardbare ammoniakschade kan beoordeeld worden aan de hand van het rapport 'Stallucht en Planten' van het IMAG in Wageningen uit juli 1981. Daarbij is wel relevant dat dit rapport primair met het oogmerk is opgesteld de schade aan planten van teeltbedrijven als gevolg van ammoniakemissie van veehouderijen in de directe omgeving te kunnen bepalen (ABRvS d.d. 29 september 2000, nr. E03.98.1149).

Uit dit rapport blijkt o.a. dat ter voorkoming van directe ammoniakschade een afstand van minimaal 50 meter tussen stallen en meergevoelige planten en bomen, zoals coniferen, en een afstand van minimaal 25 meter tot minder gevoelige planten en bomen moet worden aangehouden. Uit verschillende uitspraken van de ABRvS (o.a. E03.96.0348, 22 mei 1997, E03.98.0366, 16 augustus 1999 en E03.98.0155, 20 juli 2000) blijkt dat bij deze afstandmeting bepalend is de afstand tot de dichtstbijzijnde gevel van de dichtstbijzijnde stal. De afstand tot aan het emissiepunt of het zwaartepunt van de stal is niet relevant.

Inmiddels is er een "update" van het hiervoor genoemde rapport verschenen, genaamd "effecten van ammoniak op planten in de directe omgeving van stallen; update van en risicoschatting" van 1996. Dit update rapport is opgesteld door het instituut AB-DLO van het Ministerie van LNV. Tevens is de bijbehorende notitie "Risico van gewasschade in de directe omgeving van ammoniakbronnen" (hierna: de notitie "Risico van gewasschade") van AB-DLO van 23 juli 1997 bekend gemaakt. Uit de uitspraak van de ABRvS (E03.98.0118 d.d. 2 november 2000) kan worden opgemaakt dat in het update rapport en de bijbehorende notitie een tweetal relevante inzichten ontbreken, waaronder de invloed tot 50 meter. Op basis van deze uitspraak zijn wij bij de beoordeling van de directe ammoniakschade uitgegaan van het hierboven genoemde rapport van het IMAG uit juli 1981.

Beoordeling en toetsing

De afstand tussen de dichtstbijzijnde gevel van de dichtstbijzijnde stal en de dichtstbijzijnde woning bedraagt ruim meer dan 50 meter. Op basis hiervan zijn wij van mening dat voor schade aan mogelijk op het perceel van deze woning aanwezige gevoelige planten en bomen ten gevolge van ammoniakemissie van de inrichting van Houbensteyn niet hoeft te worden gevreesd.

3.3.2. Geur dierverblijven

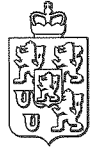
De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) vormt vanaf 1 januari 2007 het toetsingskader voor de milieuvergunning, als het gaat om geurhinder vanwege dierenverblijven van veehouderijen. De Wgv is laatstelijk tekstueel gewijzigd per 12 juni 2008 (Staatsblad 2008, 197).

De geurhinder van veehouderijen dient op basis van de methodiek, zoals aangegeven in deze wet en de gelijknamige regeling, te worden getoetst. De Regeling geurhinder en veehouderijen (Rgv) bevat emissiefactoren die nodig zijn om in de vergunde en in de aangevraagde situatie de geuremissie van een veehouderij te kunnen berekenen. De Rgv bevat een lijst met verschillende stalsystemen per diercategorie en de daarbij behorende emissiefactoren.

De geuremissie per dier is uitgedrukt in Europese odour units ('Europese geureenheden') per tijdseenheid per dier ($ou^E/s/dier$). De geuremissie vanuit een veehouderijbedrijf wordt uitgedrukt in Europese odour units per tijdseenheid (ou^E/s). De geurbelasting wordt berekend en getoetst met het verspreidingsmodel V-Stacks Vergunningen.

Dit geldt alleen voor dieren waarvoor geuremissiefactoren (odour units per seconde per dier van een diercategorie) zijn opgenomen in de Regeling geurhinder en veehouderij (Rgv). Voor dieren zonder geuremissiefactor gelden minimaal aan te houden afstanden.

De geurbelasting berekend met V-Stacks vergunning wordt uitgedrukt in Europese odour units per kubieke meter lucht (ou^E/m^3) als 98-percentielwaarde (P98). De 98-percentielwaarde betekent dat deze concentratie gedurende 2% van de tijd wordt overschreden, de overige 98% van het jaar is de concentratie lager. Kortheidshalve wordt in de Wgv en in deze handleiding gesproken van ou^E/m^3 waar wordt bedoeld ou^E/m^3 als 98-percentielwaarde.

De Wgv geeft normen voor de geurbelasting die een veehouderij mag veroorzaken op een geurgevoelig object. Ingevolge artikel 1 Wgv wordt onder geurgevoelige object verstaan: gebouw, bestemd voor en blijkens aard, indeling en inrichting geschikt om te worden gebruikt voor menselijk wonen of menselijk verblijf en die daarvoor permanent of een daarmee vergelijkbare wijze van gebruik, wordt gebruikt.

In de Wgv worden normen onderscheiden voor concentratiegebieden (zoals bedoeld in bijlage I van de Meststoffenwet) en niet-concentratiegebieden. De gehele gemeente Venray is gelegen in een concentratiegebied.

Toetsing dient plaats te vinden aan de volgende normen (artikel 3, eerste lid Wgv):

- Geurgevoelige objecten in concentratiegebied, binnen de bebouwde kom: 3,0 OU/m³;
- Geurgevoelige objecten in concentratiegebied, buiten de bebouwde kom: 14,0 OU/m³.

Op grond van artikel 6, eerste lid Wgv kan bij gemeentelijke verordening worden bepaald dat andere normen van toepassing zijn dan de desbetreffende waarden zoals genoemd in artikel 3, eerste lid van de Wgv. De gemeenteraad van de gemeente Venray heeft op 25 maart 2008 de verordening "Geurhinder en veehouderijen gemeente Venray" vastgesteld. De verordening is vanaf 4 april 2008 in werking getreden. Op grond van deze verordening is voor het buitengebied van Ysselsteyn besloten de standaardnormen die de Wet geurhinder en veehouderij biedt in stand te laten.

Ingevolge artikel 3, eerste lid Wgv wordt een vergunning geweigerd indien de geurbelasting op een geurgevoelig object meer bedraagt dan de hiervoor genoemde waarden. In afwijking van artikel 3, eerste lid Wgv bedraagt de afstand tussen een veehouderij en een geurgevoelig object dat onderdeel uitmaakt van een andere veehouderij, of dat op of na 19 maart 2000 heeft opgehouden deel uit te maken van een andere veehouderij binnen de bebouwde kom ten minste 100 meter en buiten de bebouwde kom ten minste 50 meter.

Op grond van artikel 4, eerste lid van de Wgv dient de afstand tussen een veehouderij waar dieren worden gehouden van een diercategorie waarvoor niet bij ministeriële regeling een geuremissiefactor is vastgesteld en een geurgevoelig object binnen de bebouwde kom ten minste 100 meter te bedragen en buiten de bebouwde kom ten minste 50 meter te bedragen.

Onverminderd de artikelen 3 en 4 bedraagt ingevolge artikel 5, eerste lid van de Wgv de afstand van de buitenzijde van een dierenverblijf tot de buitenzijde van een geurgevoelig object:

- ten minste 50 meter indien het geurgevoelige object binnen de bebouwde kom is gelegen, en
- ten minste 25 meter indien het geurgevoelige object buiten de bebouwde kom is gelegen.

3.3.2.1 Beoordeling en toetsing dierverblijven

Op basis van de omrekeningsfactoren van bijlage 1 van de Rgv wordt voor de aangevraagde situatie een geuremissie berekend van 86154,0 OU_E per jaar (zie onderstaande tabel).

AANGEVRAAGD						
Stal nr.	Emissie-Punt	Diersoort	Aantal dieren	Huisvestings systeem	Omreken factor OU_e^1	Geur OU_E/s
1	A	Biggen	1598	D.1.1.100.1	7,8	12464,4
	A	Biggen	1632	D.1.1.100.1	7,8	12729,6
2	B	Biggen	1632	D.1.1.9.1	4,3	7017,6
	C	Biggen	1632	D.1.1.9.1	4,3	7017,6
3	C	Vleesvarkens	768	D.3.2.8.1	12,7	9753,6
	D	Vleesvarkens	768	D.3.2.8.1	12,7	9753,6
4	D	Vleesvarkens	768	D.3.2.8.1	12,7	9753,6
	E	Vleesvarkens	768	D.3.2.1.1	23	17664,0
Totaal		Biggen	6494			86154,0
		Vleesvarkens	3072			

¹ aantal Odour Units per seconde per dier volgens bijlage 1 van de gewijzigde Regeling geurhinder en veehouderij van 10 december 2009 (Stcrt. 28 december 2009, nr. 20228)

Beoordeling en toetsing

Onder tabblad D van de aanvraag zijn de rekenresultaten toegevoegd van de berekende geurbelasting bij de geurgevoelige objecten. Echter uit navraag bij de gemeente Venray is gebleken dat er fouten zitten in typering van de geurgevoelige objecten en de daarmee samenhangende geurnormering, te weten:

- Volen 1 is aangemerkt als de maatgevende woning van de bebouwde kom van Hei. Echter het betreft hier een voormalige woning bij een veehouderij, waardoor bij de toetsing moet worden uitgegaan van vaste afstanden i.p.v. een geurnormering;
- Steegsepeelweg 95 is aangemerkt als een burgerwoning buiten de bebouwde kom. Echter het betreft hier een woning bij een paardenhouderij, waardoor bij de toetsing moet worden uitgegaan van vaste afstanden i.p.v. een geurnormering;
- Steegsepeelweg 100 is aangemerkt als een burgerwoning buiten de bebouwde kom. Echter het betreft hier een voormalige woning bij een veehouderij, waardoor bij de toetsing moet worden uitgegaan van vaste afstanden i.p.v. een geurnormering;
- Rouwkuilen 31 is aangemerkt als een burgerwoning buiten de bebouwde kom. Echter het betreft hier een voormalige woning bij een veehouderij, waardoor bij de toetsing moet worden uitgegaan van vaste afstanden i.p.v. een geurnormering;

- Rouwkuilen 35 is aangemerkt als een burgerwoning buiten de bebouwde kom. Echter het betreft hier een woning bij een paardenhouderij, waardoor bij de toetsing moet worden uitgegaan van vaste afstanden i.p.v. een geurnormering;
- Rouwkuilen 37 is aangemerkt als een burgerwoning buiten de bebouwde kom. Echter het betreft hier een woning bij een paardenhouderij, waardoor bij de toetsing moet worden uitgegaan van vaste afstanden i.p.v. een geurnormering.

In de onderstaande tabellen is een overzicht gegeven van de rekenresultaten en de toetsing aan de normstelling uit de Wgv.

Geurgevoelige objecten, niet onderdeel van een veehouderij					
Adres geurgevoelig object	Binnen of buiten bebouwde kom	Geurbelasting (OU _E /m ³)		Gemeten tot buitenzijde	
		Berekend	Norm	Werkelijke afstand (m)	Minimale afstand (m)
Ringweg 39	Binnen	0,70	3		50
Ysselsteynseweg 8	Buiten	3,12	14	>100	25
Ysselsteynseweg 10	Buiten	3,50	14	>100	25
Ysselsteynseweg 11	Buiten	5,10	14	>100	25
Ysselsteynseweg 20	Buiten	9,63	14	>100	25
Ysselsteynseweg 37	Buiten	3,41	14	>100	25
Ysselsteynseweg 41	Buiten	2,45	14	>100	25
Ysselsteynseweg 50	Buiten	3,37	14	>100	25
Ysselsteynseweg 52	Buiten	2,96	14	>100	25
Ysselsteynseweg 54	Buiten	2,69	14	>100	25
Volen 2	Buiten	2,07	14	>100	25
Volen 2a	Buiten	2,01	14	>100	25
Volen 4	Buiten	1,99	14	>100	25
Volen 6	Buiten	1,98	14	>100	25
Stegsepeelweg 83a	Buiten	2,02	14	>100	25
Stegsepeelweg 91	Buiten	3,20	14	>100	25
Rouwkuilenweg 7	Buiten	1,76	14	>100	25
Rouwkuilenweg 9	Buiten	1,58	14	>100	25
Rouwkuilenweg 11	Buiten	1,64	14	>100	25
Rouwkuilenweg 19	Buiten	2,07	14	>100	25
Rouwkuilenweg 33	Buiten	1,30	14	>100	25
Groeneweg 55	Buiten	11,41	14	>100	25
Deurneseweg 114	Buiten	1,85	14	>100	25
Deurneseweg ong.	Buiten	2,44	14	>100	25
Nachtegaalweg 2	Buiten	3,32	14	>100	25

Geurgeoelige objecten, onderdeel van een andere veehouderij:					
Adres geurgeoelig object	Binnen of buiten bebouwde kom	Geurbelasting (OU _E /m ³)		Gemeten tot buitenzijde	
		Werkelijk	Norm	Werkelijke afstand (m)	Minimale afstand (m)
Volen 1	Buiten	--	--	>100	50
Ysselsteynseweg 48	Buiten	--	--	>100	50
Steegsepeelweg 95	Buiten	--	--	>100	50
Steegsepeelweg 100	Buiten	--	--	>100	50
Rouwkuilenweg 31	Buiten	--	--	>100	50
Rouwkuilenweg 35a	Buiten	--	--	>100	50
Rouwkuilenweg 37	Buiten	--	--	>100	50

Uit de bovenstaande tabellen blijkt dat als gevolg van de door Houbensteyn aangevraagde activiteiten bij de maatgevende geurgeoelige objecten wordt voldaan aan de normstelling uit de Wgv. Tevens wordt voldaan aan de vereiste minimale afstand tot aan de buitenzijde van een geurgeoelig object.

3.3.3. Beoordeling en toetsing geur brijvoerkeuken

Brijvoer is een voermethode die al een groot aantal jaren wordt toegepast in de varkenshouderij sector. Brijvoer is een veelomvattend begrip. Onder brijvoer wordt onder meer begrepen:

- Droogvoer dat met water wordt gemengd;
- Droogvoer dat met natte brijvoerproducten wordt gemengd;
- Bijproducten (droge en natte) en een voederkern die worden gemengd.

In de brijvoerkeuken worden de verschillende bijproducten gemengd met water en eventueel aangevuld met mengvoeder, om te komen tot een compleet diervoeder volgens een vooraf vastgesteld receptuur. Zo nodig worden de bijproducten vooraf nog opgemengd in de opslagtank om te komen tot een homogeen product. Na de bereiding van het voedsel in de brijvoerkeuken wordt het voedsel via een brijvoerinstallatie aan de dieren gevoerd. Voor de houdbaarheid van de bijproducten en het brijvoer wordt conserveringsmiddel toegevoegd.

In tabblad B, D en P van de aanvraag is aangegeven dat de natte bijproducten via een tankwagen worden aangevoerd en in pandig worden opgeslagen in betonnen open bunkers en afgesloten tanks dan wel uitpandig in afgesloten polyester silo's. De droge bijproducten en mengvoeders worden aangevoerd middels een bulkwagen en uitpandig opgeslagen in afgesloten silo's. Daarnaast bevindt zich aan de buitenzijde van de brijvoerkeuken een sleufsilos voor de opslag van Corn Cob Mix (CCM), aan de buitenzijde van de loods een sleufsilos voor de opslag van melasse en in de loods een tweetal sleufsilos voor de opslag van maïs. Ter voorkoming van mogelijke geuroverlast moet het in een sleufsilos opgeslagen bijproduct, indien deze een droge stofgehalte heeft van lager dan 60%, blijvend zijn afgedekt met een kunststoffolie.

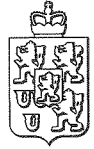
Door de wijze van opslag kan alleen bij het vullen van de silo's met vloeibare en droge bijproducten en mengvoeders via de ontluchting een kortstondige geurpiek ontstaan. Echter gelet op de continue geuremissie van de dierverblijven kan deze geurpiek als verwaarloosbaar worden beschouwd en is daarom verder beschouwing gelaten.

De Brijvoerkeuken zelf betreft een afgesloten gebouw en bestaat uit twee werkruimten. In een van de werkruimten staan alleen tanks, waardoor de geuremissie als verwaarloosbaar kan worden beschouwd en daarom verder buiten beschouwing is gelaten. De uit de andere werkruimte vrijkomende lucht, daarbij rekeninghoudende dat in deze ruimte open bunkers staan opgesteld, wordt afgezogen naar een van de gasmotoren van de WKK-installatie. Gelet op het ontbreken van een eigen emissiepunt kan de geuremissie van deze werkruimte als verwaarloosbaar worden beschouwd en is daarom verder buiten beschouwing gelaten.

3.3.4. Beoordeling en toetsing geur (co)vergistinginstallatie

Vergisting is een vorm van afbraak door bacteriën van organisch materiaal onder zuurstofloze omstandigheden waarbij koolzuur, methaan en nieuwe bacteriën (biomassa) ontstaan. Deze omzettingen vinden niet spontaan plaats, maar stapsgewijs met behulp van diverse bacteriën. De belangrijkste tussenproducten die bij deze afbraak door middel van zuurstofloze bacteriën ontstaan zijn koolzuur (CO_2) en azijnzuur (CH_3COOH). Deze twee tussenproducten worden door middel van methaanbacteriën in methaan (CH_4) omgezet. Daarnaast bevatten de organische verbindingen ook nog de elementen stikstof (N) en zwavel (S) wat als gevolg van het biologische omzettingsproces wordt omgezet in de bijproducten zwavelwaterstof (H_2S) en ammoniak (NH_3).

Het geproduceerde biogas bestaat voor het grootste deel uit een mengsel van voornamelijk methaan (55-65 %) en kooldioxide (35-40 %). Verder is het biogas verzadigd met waterdamp en bevat het sporen van zwavelwaterstof en ammoniak. Omdat de vergisting moet plaatsvinden in een zuurstofloze omgeving (anæroob) zijn de vergistingsilos afgesloten. Het gevormde biogas wordt opgevangen onder een kunststof zeil, wat gedurende het vergistingproces gaat opbollen, en via een ondergrondse gasleiding afgevoerd naar een verbrandingsmotor die op zijn beurt weer een generator aandrijft (WKK-installatie). De werking van de gasmotor berust op de verbranding methaan (CH_4) onder de vorming van kooldioxide (CO_2) en waterdamp (H_2O). Door de aanwezigheid van zwavelwaterstof en stikstofverbindingen (o.a. ammoniak) in het biogas ontstaan eveneens zwavel- en stikstofoxiden. De voor de gasmotor benodigde verbrandingslucht komt deels van buiten en deels van een werkruimte van de brijvoerkeuken.

Met name de componenten zwavelwaterstof (H_2S) en vluchtige vetzuren zijn verantwoordelijk voor geuremissies. Echter gedurende de verschillende vergistingstappen neemt het gehalte van deze componenten sterk af, waardoor vergiste mest minder geur veroorzaakt dan onvergiste mest. Daarnaast is de mestvergisting- en WKK-installatie een gesloten systeem en wordt het biogas uiteindelijk verbrand in een gasmotor. Uit het bovenstaande blijkt dat als gevolg van het co-vergistingproces en de verbranding van het biogas in de gasmotor van de WKK-installatie de relevante organische geurcomponenten grotendeels worden afgebroken. Het rendement voor geurverwijdering bij deze verbranding bedraagt ca. 99% (TNO: "Afgasbehandeling bij centrale mestopslag", ICM-rapport 1, 1993). Dit betekent concreet dat de geuremissie van de in de uitlaat van de gasmotor aanwezige afgassen minimaal zal zijn.

In de door Infomil uitgegeven Handreiking (co)vergisting van mest (zie www.infomil.nl) is aangegeven dat indien de (co)vergistinginstallatie gesloten is uitgevoerd de emissie van geur verwaarloosbaar zijn. Aangezien de vergistingsilo volledig is afgesloten en het in deze silo gevormde biogas wordt verbrand in de gasmotor van de WKK-installatie wordt hier bedoeld de eventueel in de afgassen van de gasmotor aanwezige geur.

Aangezien sprake is van het verbranden van het biogas in de gasmotor van de WKK-installatie kan de geuremissie als verwaarloosbaar worden beschouwd en is daarom verder buiten beschouwing gelaten.

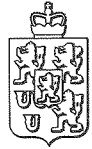
3.3.5. Beoordeling en toetsing geur hygiëniseerunit

Vanuit de (co)vergistinginstallatie gaat de covergiste mest (=digestaat) naar een hygiëniseerunit. Het gedurende ten minste 60 minuten bij minimaal 70 °C verwarmen van het digestaat (hygiëniseren) is noodzakelijk om het digestaat geschikt te maken voor export naar het buitenland. Aangezien sprake is van een gesloten installatie die is geplaatst in een afgesloten ruimte is de kan de geuremissie van de hygiëniseerunit als verwaarloosbaar worden beschouwd en is daarom verder buiten beschouwing gelaten.

3.3.6. Beoordeling en toetsing geur zeefbandpers, flotatieunit en omgekeerde osmose

Nadat het digestaat is verwarmd wordt deze naar de zeefbandpers afgevoerd. Met behulp van de zeefbandpers wordt het digestaat gescheiden in een dikke stapelbare fractie en een dunne fractie. De dikke fractie wordt als meststof afgezet. De dunne fractie wordt vervolgens naar een flotatieunit gepompt waar deze met behulp van lucht weer wordt gescheiden in een dunne- en dikkere fractie. Deze dikkere fractie wordt teruggevoerd naar de zeefbandpers. De dunne fractie wordt verder gevoerd naar de laatste stap: de omgekeerde osmose. Bij de omgekeerde osmose ontstaat een concentraat (=vloeibare meststof) en een waterige fractie. In afwachting van verdere afzet worden beide stromen gescheiden opgeslagen in een tweetal foliebassins.

Aangezien deels sprake is van een gesloten installaties en deze zijn geplaatst in een afgesloten ruimte kan de geuremissie als verwaarloosbaar worden beschouwd en is daarom verder buiten beschouwing gelaten.

3.3.7. Beoordeling en toetsing stikstofoxiden (NO_x) (co)vergistinginstallatie

Tijdens de verbranding van biogas in de gasmotor van de WKK-installatie komen stikstofoxiden vrij.

Het Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer (BEES B) stelt eisen aan de uitstoot van stikstofoxiden (NO_x) van warmtekrachtinstallaties werkend met een zuigermotor gestookt op gasvormige brandstoffen zoals biogas. De hoogte van de opgelegde norm hangt af van het asvermogen van de zuigermotor, en het jaar waarop de zuigermotor in de inrichting geplaatst is. De NO_x-eisen voor deze categorie gelden per 1 januari 2000.

Bij toepassing van een 'nieuwe' zuigermotor waarvan het asvermogen niet meer bedraagt dan 50 kW mag de uitwerp van stikstofoxiden met het rookgas van de nieuwe zuigermotor van de warmtekrachtinstallatie, teruggerekend op iso-luchtcondities en betrokken op de warmte-inhoud van de toegevoerde brandstof, niet meer bedragen dan 800 g/GJ, vermenigvuldigd met eendertigste van het motorrendement. Indien het een nieuwe zuigermotor betreft waarvan het asvermogen meer bedraagt dan 50 kW, geldt een norm van 140 g/GJ, vermenigvuldigd met eendertigste van het motorrendement.

Volgens de gegevens in de aanvraag (zie tabblad R) hebben de biogas (zuiger)motoren van de WKK-installatie een thermisch vermogen van 4 × 0,421 MW. Daarmee komt de stookinstallatie boven de drempelwaarde van 0,9 MW uit en zijn de eisen uit het BEES B van toepassing.

Naast emissie-eisen vloeien uit BEES B ook verplichtingen voort ten aanzien van het uitvoeren van een meetverplichting.

De (emissie)eisen uit BEES B, wordt op termijn vervangen door BEMS, zijn beide rechtstreeks werkend en mogen daarom niet worden opgenomen in de voorschriften van deze vergunning.

3.3.8. Beoordeling en toetsing zwavelwaterstof (H₂S) (co)vergistinginstallatie

Het in het biogas aanwezige zwavelwaterstof (H₂S) wordt in de warmtekrachtkoppelinginstallatie verbrand in zwaveloxiden (SO_x).

In de Handreiking (co)vergisting van mest (zie www.infomil.nl) is aangegeven dat om de uitstoot van zwaveloxiden te beperken het Besluit zwavelgehalte brandstoffen 1974 is opgesteld. Dit besluit stelt dat het verboden is brandstof te gebruiken 'andere brandstoffen, vast, vloeibaar of gasvormig, met een zwavelgehalte van meer dan 1,2%'. Zwavelwaterstof is corrosief en tast de warmtekrachtkoppelinginstallatie aan. Om deze corrosie en de emissie van zwaveloxiden te vermijden dient het zwavelwaterstof uit het biogas te worden verwijderd. Leveranciers van gasmotoren geven over het algemeen alleen garantie op de motor indien het zwavelwaterstofgehalte onder 500 ppm wordt gehouden, dit is 0,05 volumeprocent of 0,1 massaprocent zwavel. Het Besluit zwavelgehalte brandstoffen geeft niet aan of de eis volumeprocenten of massaprocenten betreft. In beide gevallen wordt echter voldaan aan de gestelde eisen gesteld in het Besluit zwavelgehalte brandstoffen.

Bij moderne mestvergisters wordt het zwavelwaterstof bijna uitsluitend via biologische ontzwaveling verwijderd. Als gevolg van de in de lucht aanwezige zuurstof wordt een belangrijk deel van het zwavelwaterstof langs biologische weg (zwavelbacteriën) omgezet in vrije zwavel (vast stof) en water. Vervolgens slaat het gevormde zwavel neer in de (vergiste)mest. Middels het toevoegen van een kleine hoeveelheid lucht (4 - 6%) aan het onder de dakconstructie opgevangen biogas vindt een verdere ontzwaveling plaats en is het mogelijk om tot 95% van de zwavelwaterstof te verwijderen. In de praktijk blijkt dat de resulterende zwavelwaterstof concentratie bij mestvergisters na biologische ontzwaveling tussen de 50 en 300 ppm ligt, hetgeen ruim binnen de eisen van de motorfabrikanten ligt. De gemiddelde concentratie zwavelwaterstof in het gereinigde biogas ligt onder de 250 ppm. Voorafgaande aan het verbranden van het biogas in de gasmotor wordt deze allereerst door afkoeling gedroogd. Het hierbij vrijkomende schone condenswater wordt afgevoerd.

Volgens de gegevens in de aanvraag (zie tabblad R) ligt de zwavelwaterstofconcentratie (H_2S) in het geproduceerde biogas tussen 2.000 en 5.000 ppm (0,5 vol. %). Middels het toevoegen van een kleine hoeveelheid lucht (2-4%) aan het onder het afdak opgevangen biogas vindt een verdere ontzwaveling plaats. Het gereinigde (ontzwavelde) biogas bevat minder dan 250 ppm (0,025 vol %) zwavelwaterstof die in de gasmotor wordt omgezet in zwaveloxiden. Met de ontzwaveling wordt een rendement van 95% gerealiseerd.

In de Handreiking (co)vergisting van mest (zie www.infomil.nl) wordt geadviseerd om in de vergunning op te nemen dat in het gereinigd biogas maximaal 250 ppm zwavelwaterstof aanwezig mag zijn. Qua meetverplichting wordt aangeraden de eis te stellen dat tenminste eens per maand het zwavelwaterstof in het gereinigd biogas te meten en registreren. Hierbij wordt aangesloten bij de dagelijkse praktijk, waarbij het zwavelwaterstofgehalte regelmatig wordt gecontroleerd. Continue meting van het zwavelwaterstofgehalte is echter niet noodzakelijk. Omdat het zwavelwaterstofgehalte een enkele keer boven de norm van 250 ppm kan liggen, wordt aangeraden te eisen dat het jaargemiddelde van de maandelijkse metingen onder 250 ppm dient te liggen.

Wij hebben overeenkomstig bovenstaande aanbevelingen voor zwavelwaterstof een emissie-eis en meetverplichting in de voorschriften opgenomen.

3.3.9. Beoordeling en toetsing zwaveloxiden (SOx) (co)vergistinginstallatie

De hoeveelheid zwaveloxiden hangt direct samen met de hoeveelheid zwavelwaterstof in het biogas.

Volgens de algemene NeR emissie-eisen moet zwaveloxiden (berekend als SO_2) worden ingedeeld in de klasse gA.4. Voor de klasse gA.4 geldt bij een emissievracht van 2 kg/uur of meer een emissie-eis van $50 \text{ mg}/\text{m}_0^3$. Wanneer de vracht van de emissie voor reiniging meer bedraagt dan $1 \text{ mg}/\text{m}_0^3$ en tevens de emissiegrenswaarde niet kan worden bereikt met maatregelen conform de stand der techniek dan moet het rendement van de toegepaste reinigingsinstallatie ten minste 95% bedragen en geldt een emissie-eis van $200 \text{ mg}/\text{m}_0^3$.

Uit de gegevens van de aanvraag blijkt (zie tabblad R) dat het debiet van de gasmotor dermate laag is (lucht/biogasmengsel maximaal 833 m³/uur) dat aannemelijk is dat de grensmassastroom niet overschreden zal worden. Het is naar onze mening dan ook niet noodzakelijk om in de voorschriften een emissie-eis op te nemen. Bovendien worden er in de voorschriften eisen gesteld aan het gehalte zwavelwaterstof in het gereinigd biogas.

Op dit moment is in het BEES B voor op biogas gestookte installaties geen emissie-eis opgenomen voor zwaveloxiden. Echter in het ontwerp BEMS, vervangt op termijn BEES B, is voor zwaveldioxide een emissie-eis opgenomen van 200 mg/m₀³ bij 3% zuurstof (zie art 2.3.2 ontwerp BEMS). Uitgaande dat in het gereinigde biogas 250 ppm zwavelwaterstof aanwezig is wordt deze bij een volledige verbranding omgezet in 25 ppm SO₂ (=75 mg//m₀³). Aangezien deze concentratie bij een transformatie naar een zuurstofgehalte van 3% nog lager uitvalt kan ruimschoots worden voldaan aan de emissie-eis van 200 mg/m₀³.

Daarnaast is in 2.3 van de toelichting op het ontwerp BEMS aangegeven dat géén SO₂ emissiemetingen hoeven te worden uitgevoerd indien het zwavelgehalte in de brandstof <0,1% (1000 ppm) bedraagt. Zoals aangegeven in de aanvraag zit in het gereinigd biogas minder dan 250 ppm zwavelwaterstof, waardoor het uitvoeren van emissiemetingen achterwege kan blijven.

3.3.10. Beoordeling en toetsing koolmonoxide (CO) (co)vergistinginstallatie

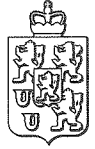
Net als bij de verbranding van aardgas of andere brandstoffen komen bij een goed afgestelde gasmotor op biogas minimale hoeveelheden koolmonoxide vrij. Grotere hoeveelheden koolmonoxide komen alleen vrij bij een onvolledige verbranding. Uitgaande van een juiste afstelling van de gasmotor wordt een optimale verbrandingsverhouding tussen biogas en lucht bewerkstelligd en kan een goed verbrandingsproces worden gegarandeerd. Zodoende zal er sprake zijn van een nagenoeg volledige verbranding van biogas. De juiste afstelling wordt gewaarborgd door opname van voorschriften over het onderhoud van de WKK-installatie, waar de gasmotor deel van uitmaakt.

Het is naar onze mening dan ook aannemelijk dat de vorming van koolmonoxide tot een minimum beperkt zal blijven, waardoor redelijkerwijs kan worden aangenomen dat aan de emissie-eis kan worden voldaan. Het is naar onze mening dan ook niet noodzakelijk om in de voorschriften een emissie-eis op te nemen

3.3.11. Beoordeling en toetsing ammoniak (co)vergistinginstallatie

Ammoniak

In de Handreiking (co)vergisting van mest (zie www.infomil.nl) is aangegeven dat de in het biogas aanwezige ammoniak vrijwel volledig wordt omgezet in stikstofoxiden. Gezien het feit dat de emissie van stikstofoxiden wordt geregeld in BEES B, wordt op termijn vervangen door BEMS (beide rechtstreeks wekend), is het volgens deze Handreiking daarom niet nodig een emissie-eis te stellen.

Stof

Mestvergisting vindt plaats in een waterige omgeving. Derhalve bevat het biogas geen stof en is het niet nodig een emissie-eis op te stellen.

VOS (vluchtige organische stoffen)

In de Handreiking (co)vergisting van mest (zie www.infomil.nl) is aangegeven dat VOS, ofwel hogere koolstofverbindingen (CxHy), worden niet of nauwelijks gevormd in het biogasproductieproces. Eventuele sporen van VOS in het biogas zullen grotendeels worden verbrand in de gasmotor. Het is volgens deze Handreiking daarom niet nodig een emissie-eis te stellen.

Waterstofchloride en waterstoffluoride

In de Handreiking (co)vergisting van mest (zie www.infomil.nl) is aangegeven dat in de mest chloride opgelost in water aanwezig is. Echter tijdens het vergistingproces komt er geen chloride in het biogas terecht. Het is volgens deze Handreiking daarom niet nodig een emissie-eis te stellen.

Dioxinen

Dioxinen ontstaan bij specifieke omstandigheden, zoals bij een onvolledige verbranding bij een temperatuur tussen 250 en 450 °C. Volgens de Handreiking (co)vergisting van mest (zie www.infomil.nl) zijn er geen aanwijzingen dat er kans is op de vorming van dioxines bij de verbranding van biogas in de WKK-installatie. Het is volgens deze Handreiking daarom niet nodig een emissie-eis te stellen.

Metalen

In de Handreiking (co)vergisting van mest (zie www.infomil.nl) is aangegeven dat zware metalen zoals kwik, cadmium en titanium niet voorkomen in het biogas. Het is volgens deze Handreiking daarom niet nodig een emissie-eis te stellen.

3.3.12. Luchtkwaliteit

Sinds 15 november 2007 zijn de belangrijkste bepalingen over luchtkwaliteitseisen opgenomen in de Wet milieubeheer (hoofdstuk 5, titel 5.2 Wm). Hiermee is het Besluit luchtkwaliteit 2005 (Blk 2005) vervallen. Omdat titel 5.2 handelt over luchtkwaliteit staat deze ook wel bekend als de 'Wet luchtkwaliteit'. Specifieke onderdelen van de wet zijn uitgewerkt in amvb's en ministeriële regelingen.

Op grond van artikel 5.16 van de Wm kunnen wij vergunning verlenen, indien de concentratie in de buitenlucht van de in bijlage 2 van de Wm genoemde luchtverontreinigende stoffen (inclusief eventuele lokale bronnen in de omgeving van de inrichting) vermeerderd met de immissies ten gevolge van de activiteiten binnen de inrichting (inclusief voertuigbewegingen van en naar de inrichting) lager is dan de grenswaarden, zoals vermeld in Bijlage 2 van de Wm. In deze bijlage zijn grenswaarden gesteld voor zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, zwevende deeltjes (PM₁₀ en PM_{2,5}), lood, koolmonoxide en benzeen.

In de Wet milieubeheer is op 1 augustus 2009 PM_{2,5} geïntroduceerd. De aanpak van PM_{2,5} is gericht op algemene vermindering van concentraties in stedelijke achtergrondgebieden (te bereiken via een de gemiddelde blootstellingsindex en een nationale blootstellingsconcentratieverplichting), in combinatie met een richtwaarde en grenswaarde.

Deze aanpak is gericht erop om de blootstelling van mensen aan fijn stof grootschalig terug te dringen. In tegenstelling tot PM₁₀ zal bij PM_{2,5} de beperking van lokale hoge concentraties niet langs straten en wegen plaatsvinden. Hoewel de waarde van de blootstellingsconcentratie-verplichting een verplichtend karakter heeft, is deze niet identiek aan een grenswaarde omdat het een waarde is die op nationale schaal gerealiseerd moet worden.

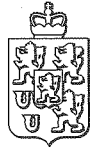
Voor de vergunningverlening is dus alleen de grenswaarde van belang. Deze gaat echter pas op 1 januari 2015 gelden en zal 25 µg/m³ zijn, gedefinieerd als jaargemiddelde concentratie. Voor vergunningverlening op grond van de Wet Milieubeheer geldt dat tot 1 januari 2015 het toetsen aan de grenswaarde buiten beschouwing blijft bij de uitoefening van een bevoegdheid of toepassing van een wettelijk voorschrift (zie Wm artikel 5.16, lid 1). Dit is ongeacht of de desbetreffende uitoefening of toepassing ook na de genoemde datum gevolgen voor de luchtkwaliteit heeft of kan hebben (zie Wm bijlage 2 voorschrift 4.4, lid 2).

Bij inrichtingen geldt, vergelijkbaar als met wegen dat normaliter alleen de jaargemiddelde concentraties van stikstofdioxide en fijn stof, en de 24-uurgemiddelde concentratie fijn stof de normen zullen overschrijden. Voor de overige stoffen waarvoor normen gelden, kan veelal worden aangenomen dat de concentraties van deze stoffen ruim onder de normen blijven. In de praktijk betekent dit dat bij het bepalen van de gevolgen voor de luchtkwaliteit langs inrichtingen veelal alleen berekeningen worden hoeven te worden uitgevoerd voor fijn stof en stikstofdioxide.

Rekeninghoudende met het bovenstaande zijn met uitzondering van PM₁₀ en NO₂ geen van de andere in hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer genoemde luchtverontreinigende stoffen relevant zijn voor de inrichting van Houbensteyn. Binnen de inrichting van Houbensteyn vinden emissies van fijn stof plaats als gevolg van de veehouderij en het verkeer van en naar de inrichting (verkeersaantrekkende werking). Daarnaast zorgen de verbrandingsmotoren van de WKK-installatie en het verkeer voor een emissie van NO₂.

Niet in betekenende mate (NIBM)

In de algemene maatregel van bestuur 'Niet in betekenende mate bijdragen' (Besluit NIBM) en de ministeriële regeling NIBM (Regeling NIBM) zijn de uitvoeringsregels vastgelegd die betrekking hebben op het begrip NIBM. Met het door de EU verlenen van derogatie is op 1 augustus 2009 het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL) in werking en is het begrip NIBM gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor NO₂ en PM₁₀. Projecten die minder dan 3% van de grenswaarde bijdragen aan de achtergrondconcentratie hoeven niet meer afzonderlijk getoetst te worden aan de grenswaarden. Dit komt overeen met bijdrage van 1,2 microgram/m³ voor fijn stof en NO₂. (zijnde 3% van jaargemiddelde grenswaarde 40 µg/m³).

In de Regeling NIBM een lijst met categorieën van projecten opgenomen die niet in betekenende mate bijdragen aan de luchtverontreiniging, waaronder kantoor- en woningbouwlocaties en een aantal landbouwbedrijven (Zo zijn alle akkerbouwbedrijven, witloftrek of teelt van eetbare paddenstoelen in een gebouw, kinderboerderijen en onverwarmde glastuinbouwbedrijven).

Deze gevallen kunnen zonder toetsing aan de grenswaarden voor het aspect luchtkwaliteit uitgevoerd worden. Ook als het bevoegd gezag op een andere wijze, bijvoorbeeld door berekeningen, aannemelijk kan maken dat het geplande project NIBM bijdraagt, kan toetsing aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit achterwege blijven. Om versnippering van 'in betekenende mate' (IBM) projecten in meerdere NIBM-projecten te voorkomen is een anti-cumulatieartikel opgenomen. In de Handreiking NIBM is de toepassing van het Besluit NIBM en de Regeling NIBM toegelicht en uitgewerkt. De bijdrage van NIBM-projecten aan de luchtverontreiniging wordt binnen het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL) gecompenseerd met algemene maatregelen.

Projecten die wel 'in betekenende mate' bijdragen, zijn vaak al opgenomen in het NSL. Het NSL is erop gericht om overal de Europese grenswaarden te bewerkstelligen. Daartoe is een pakket aan maatregelen opgenomen in het NSL: zowel (generieke) rijksmaatregelen als locatiespecifieke maatregelen van gemeenten en provincies. Dit pakket maatregelen zorgt ervoor dat alle negatieve effecten van de geplande ruimtelijke ontwikkelingen ruim worden gecompenseerd. Bovendien worden alle huidige overschrijdingen tijdig opgelost, d.w.z. binnen de gestelde termijn na verlening van derogatie door de EU.

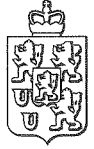
Uitgezonderd van deze toetsing zijn de gevallen waarin de bijdrage van de aangevraagde activiteiten leiden tot een per saldo verbetering van de luchtkwaliteit. De toets, of aan artikel 5.16 van de Wm wordt voldaan, wordt uitgevoerd nadat de emissies voor zover mogelijk zijn beperkt overeenkomstig de Nederlandse emissierichtlijn lucht (NeR) en BREF's met de beste beschikbare technieken.

Voor kleinere ruimtelijke en verkeersplannen die effect kunnen hebben op de luchtkwaliteit heeft VROM in samenwerking met InfoMil een specifieke rekentool ontwikkeld. Daarmee kan op een eenvoudige en snelle manier worden bepaald of een plan niet in betekenende mate bijdraagt (NIBM) aan luchtverontreiniging. Het grote voordeel van deze NIBM rekentool is dat slechts een beperkt aantal invoergegevens nodig is. Alleen het extra aantal voertuigbewegingen en het aandeel vrachtverkeer worden ingevoerd. Voor de overige invoergegevens is in de tool uitgegaan van worst-case. Met beperkte invoergegevens kan dus worden vastgesteld of een plan NIBM is.

Beoordelingspunten/toepasbaarheidsbeginsel

De op vrijdag 19 december 2008 in werking getreden wijziging van de Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007 (Rbl) introduceert het 'toepasbaarheidbeginsel' en het 'blootstellingscriterium'. De belangrijkste gevolgen van de gewijzigde Rbl zijn:

- geen beoordeling van de luchtkwaliteit op plaatsen waar het publiek geen toegang heeft en waar geen bewoning is;

- geen beoordeling van de luchtkwaliteit op bedrijfsterreinen of terreinen van industriële inrichtingen (hier gelden de ARBO regels). Dit omvat mede de (eigen) bedrijfswoning. Uitzondering: publiek toegankelijke plaatsen; deze worden wél beoordeeld (hierbij speelt het zogenaamde blootstellingscriterium een rol). Toetsing vindt plaats vanaf de grens van de inrichting of bedrijfsterrein;
- geen beoordeling van de luchtkwaliteit op de rijbaan van wegen, en op de middenberm van wegen, tenzij voetgangers normaliter toegang hebben tot de middenberm.

De luchtkwaliteit wordt alleen beoordeeld op plaatsen waar significante blootstelling van mensen plaatsvindt. Het gaat om blootstelling gedurende een periode, die in vergelijking met de middelingstijd van de grenswaarde (jaar, etmaal, uur) significant is. Een plaats met significante blootstelling kan bijvoorbeeld een woning, school of sportterrein zijn. De luchtkwaliteit wordt daar met behulp van metingen of berekeningen vastgesteld. Dat dient op zo'n manier te gebeuren dat ter plaatse een representatief beeld van de luchtkwaliteit ontstaat. Om dat te bereiken worden in de regeling een aantal concrete aanwijzingen gegeven. De strekking daarvan is dat de luchtkwaliteit op een verstandige manier wordt bepaald, d.w.z. dat geen locatiespecifieke waarde wordt bepaald, maar een waarde die representatief geacht kan worden voor de blootstelling ter plaatse. Op plaatsen waar geen sprake is van significante blootstelling wordt de luchtkwaliteit niet beoordeeld.

Het principe is dus: overal buiten de inrichtingsgrens moet getoetst worden, behalve op de plekken die uitgezonderd worden op basis van toegankelijkheid en blootstelling. Dat het belangrijk is om van dit principe uit te gaan en te motiveren waarom plekken worden uitgezonderd van toetsing blijkt uit uitspraak 200805209/1/M2. Hierin beoordeelt de Afdeling dat alleen het afwezig zijn van een woning niet voldoende is om een plek uit te zonderen van toetsing. Er moet dus een degelijke onderbouwing zijn waarom er op bepaalde plekken, zoals woningen, wél getoetst wordt en op andere plekken niet.

Significant ten opzichte van de middelingstijd van de grenswaarde

Met deze zin wordt bedoeld dat bij de bepaling of een verblijfstijd significant is, de verblijfstijd vergeleken moet worden met een jaar, dag of uur, afhankelijk van de vraag of je te maken hebt met een jaargemiddelde grenswaarde voor een stof, een daggemiddelde of een uurgemiddelde grenswaarde. Voor fijn stof gelden twee normen: een jaargemiddelde norm en een daggemiddelde norm. Voor fijn stof blijkt dat wanneer de dagnorm wordt overschreden, de jaarnorm ook wordt overschreden. De dagnorm is daarmee bepalend. Voor fijn stof geldt dan ook een middelingstijd van een dag en moet de verblijfstijd dus vergeleken worden met een dag.

Een voorbeeld: De gemiddelde verblijfstijd van een wandelaar op een wandelpad is maar enkele minuten. Dit is ten opzichte van 24 uur maar heel weinig en daarom niet significant.

In de toelichting op de Rbl 2007 staat dat wordt uitgegaan van *de verblijfsduur die in het algemeen verbonden is aan bepaalde functies*. Dus een verblijfsduur die gemiddeld bij een functie te verwachten is.

3.3.12.1 Beoordeling PM₁₀ veehouderij

Op grond van de Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007 (art. 66 en 67) moet voor de berekening van concentraties van fijn stof gebruik worden gemaakt van de emissiefactoren die door de minister van VROM zijn vastgesteld. De emissiefactoren fijn stof voor de veehouderij zijn gepubliceerd op de website van het ministerie van VROM. De emissiefactoren zijn per diercategorie en huisvestingssysteem weergegeven, overeenkomstig het systeem van bijlage 1 van de Regeling ammoniak en veehouderij. Op 15 maart 2009 zijn de laatste emissiefactoren op de website van VROM gepubliceerd.

Op basis van de omrekeningsfactoren van het ministerie van VROM wordt voor de aangevraagde situatie een emissie van fijn stof berekend van 1066 kg per jaar (zie onderstaande tabel).

AANGEVRAAGD						
Stal nr.	Emissie-punt	Diersoort	Aantal dieren	Huisvestings systeem	Emissiefactor Gram/dier/jaar	Fijn stof Kg/jaar afgerond
1	A	Biggen	1598	D.1.1.100.1	132	211
	A	Biggen	1632	D.1.1.100.1	132	215
2	B	Biggen	1632	D.1.1.9.1	53	87
	C	Biggen	1632	D.1.1.9.1	53	87
3	C	Vleesvarkens	768	D.3.2.8.1	110	85
	D	Vleesvarkens	768	D.3.2.8.1	110	85
4	D	Vleesvarkens	768	D.3.2.8.1	110	85
	E	Vleesvarkens	768	D.3.2.1.1	275	211
Totaal						1066

3.3.12.2 Beoordeling PM_{2,5} veehouderij

Voor de vergunningverlening van veehouderijen is alleen de grenswaarde van belang. Deze gaat echter pas op 1 januari 2015 gelden. De grenswaarde is 25 microgram per m³, gedefinieerd als jaargemiddelde concentratie. Voor vergunningverlening op grond van de Wet Milieubeheer geldt dat er pas getoetst hoeft te worden aan deze grenswaarden, na 1 januari 2015, ongeacht of het project na 1 januari 2015 gevolgen voor de luchtkwaliteit heeft of kan hebben. Dit is geregeld in voorschrift 4.4 van bijlage 2 van de Wet milieubeheer. Er wordt echter niet verwacht dat de nieuwe grenswaarde voor PM_{2,5} voor problemen in de agrarische sector zal zorgen. Het aandeel van PM_{2,5} binnen de uitgestoten hoeveelheid PM₁₀ ligt bij bijvoorbeeld volière pluimveestallen rond de 6% (ASG, Rapport 195, Maatregelen ter vermindering van fijnstofemissie uit de pluimveehouderij; effect van een oliefilm op het strooisel in volièrehuisvesting voor leghennen, ASG, februari 2009, rapport 195). Wanneer aan de PM₁₀ normen wordt voldaan zal daardoor meestal ook aan de toekomstige PM_{2,5} normen worden voldaan.

3.3.12.3 Beoordeling fijn stof verkeer

Op grond van de Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007 (art. 66 en 67) moet voor de berekening van concentraties van fijn stof gebruik worden gemaakt van de emissiefactoren die door de minister van VROM zijn vastgesteld. De emissiefactoren fijn stof voor voertuigen zijn gepubliceerd op de website van het ministerie van VROM. De emissiefactoren geven aan hoeveel vervuilende stoffen een voertuig per kilometer uitstoot. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen verschillende voertuig- en snelheidstypen.

Op 15 maart 2009 zijn de laatste emissiefactoren op de website van VROM gepubliceerd. Vanaf publicatie moeten in besluiten de nieuwe factoren gebruikt worden.

Zoals eerder aangegeven is de NIBM rekentool in eerste instantie bedoeld om bij kleinere ruimtelijke- en verkeersplannen eenvoudig en snel te onderbouwen of een plan niet in betekenende mate bijdraagt aan de luchtkwaliteit. Bij toepassing van de NIBM-tool augustus 2009 (zie www.infomil.nl), dit op basis van de gegevens in de aanvraag (zie tabblad I), blijkt dat de verkeersaantrekkende werking naar de inrichting van Houbensteyn op zich zelf niet in betekende mate bijdraagt aan de luchtverontreiniging. Echter aangezien binnen de inrichting van Houbensteyn ook sprake is van een veehouderij is de verkeersaantrekkende werking meegenomen in het uitgevoerde luchtkwaliteitonderzoek.

3.3.12.4 Toetsing fijn stof (PM₁₀) veehouderij en verkeer

Voor het toetsen van de concentraties PM₁₀ aan de grenswaarden uit de Wet milieubeheer is in de aanvraag onder tabblad I een door adviesbureau Geurts Technisch Adviseurs BV te Oss opgesteld luchtkwaliteitonderzoek toegevoegd (nr. 8.4770-08 van 2 december 2009). Bij de uitgevoerde verspreidingsberekeningen is gebruik gemaakt van het door het ministerie van VROM goedgekeurde rekenprogramma GeoStacks V1.11. Het programma GeoStacks V1.11 is gebaseerd op het Nieuw Nationaal Model (NNM) en rekt conform Standaard rekenmethode 3 (SRM3), zoals omschreven in de (gewijzigde) Regeling Beoordeling Luchtkwaliteit 2007 (RBL 2007).

In dit onderzoek is op basis van een cumulatieberekening van de veehouderij, de bijdrage van het verkeer naar de inrichting en de achtergrondconcentratie beoordeeld of Houbensteyn een relevante bijdrage levert aan de lokale luchtkwaliteit.

In de onderstaande tabel is een overzicht gegeven van de gevolgen voor de luchtkwaliteit en de toetsing van de berekende concentratie fijn stof (PM₁₀) aan de grenswaarden uit bijlage 2 van de Wet milieubeheer.

Concentratie fijn stof ($\mu\text{g}/\text{m}^3$)				
Toetsingspunten	Norm Jaargemiddeld concentratie 40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$		Norm Max. 35 dagen per kalenderjaar dat 24-uursgemiddeld concentratie van 50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ mag worden overschreden	
	Berekende concentratie 2009 gecorrigeerd voor zeezout (3 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ op jaargemiddelde concentratie)	Berekende concentratie 2010 gecorrigeerd voor zeezout (3 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ op jaargemiddelde concentratie)	Berekende overschrijdings dagen 2009 gecorrigeerd voor zeezout (6 overschrijdings dagen)	Berekende overschrijdings dagen 2010 gecorrigeerd voor zeezout (6 overschrijdings dagen)
Nr. 1 inrichtinggrens	27,3	26,7	23	22
Nr. 2 inrichtinggrens	27,8	27,1	24	22
Nr. 3 inrichtinggrens	27,2	26,5	22	21
Nr. 4 inrichtinggrens	26,6	25,9	22	20
Nr. 5 inrichtinggrens	26,7	26,0	23	21
Nr. 6 inrichtinggrens	26,9	26,2	24	22
Nr. 7 inrichtinggrens	26,7	26,0	22	22
Weg	26,5	25,8	22	21
Woning 01 Ysselsteynseweg 42	26,3	25,6	22	20
Woning 02 Ysselsteynseweg 48	26,2	25,5	22	19
Woning 03 Ysselsteynseweg 37	26,2	25,5	22	19
Woning 04 Ysselsteynseweg 20	24,8	24,1	17	19
Woning 05 Steegsepeelweg 100	24,7	24,0	17	18
Woning 06 Steegsepeelweg 95	24,7	24,0	17	18
Woning 07 Groeneweg 55	26,2	25,6	21	20

Uit de onderzoeksresultaten blijkt dat de bijdrage van Houbensteyn aan de lokale luchtkwaliteit geen belemmering vormt voor het verlenen van de onderhavige vergunning aangezien de grenswaarden voor fijn stof gerespecteerd wordt.

3.3.12.5 Beoordeling en toetsing stikstofdioxide (NO₂)

Voor het toetsen van de concentratie NO₂ aan de grenswaarden uit de Wet milieubeheer is in de aanvraag onder tabblad I een door adviesbureau Geurts Technisch Adviseurs BV te Oss opgesteld luchtkwaliteitonderzoek toegevoegd (nr. 8.4770-08 van 2 december 2009). Bij de uitgevoerde verspreidingsberekeningen is gebruik gemaakt van het door het ministerie van VROM goedgekeurde rekenprogramma GeoStacks V1.11. Het programma GeoStacks V1.11 is gebaseerd op het Nieuw Nationaal Model (NNM) en rekt conform Standaard rekenmethode 3 (SRM3), zoals omschreven in de (gewijzigde) Regeling Beoordeling Luchtkwaliteit 2007 (RBL 2007).

In de onderstaande tabel is een overzicht gegeven van de gevolgen voor de luchtkwaliteit en de toetsing van de berekende concentratie fijn stof (NO₂) aan de grenswaarden uit bijlage 2 van de Wet milieubeheer.

Concentratie stikstofdioxide (µg/m ³)		
Toetsingspunten gelegen op inrichtinggrens	Norm	
	Jaargemiddeld concentratie 40 µg/m ³ , uiterlijk op 1 januari 2010	
Nr. 1 inrichtinggrens	18,8	17,4
Nr. 2 inrichtinggrens	19,0	17,6
Nr. 3 inrichtinggrens	18,4	16,8
Nr. 4 inrichtinggrens	18,7	17,1
Nr. 5 inrichtinggrens	19,5	17,7
Nr. 6 inrichtinggrens	18,2	16,7
Nr. 7 inrichtinggrens	18,4	16,9
Weg	23,0	21,8
Woning 01 Ysselsteynseweg 42	18,9	17,4
Woning 02 Ysselsteynseweg 48	18,7	17,2
Woning 03 Ysselsteynseweg 37	18,7	17,2
Woning 04 Ysselsteynseweg 20	22,4	21,0
Woning 05 Steegsepeelweg 100	19,3	17,9
Woning 06 Steegsepeelweg 95	19,3	17,8
Woning 07 Groeneweg 55	20,1	18,6

Uit de onderzoeksresultaten blijkt dat de bijdrage van Houbensteyn aan de lokale luchtkwaliteit geen belemmering vormt voor het verlenen van de onderhavige vergunning aangezien de grenswaarden voor fijn stof gerespecteerd wordt.

3.4. Geluid (incl. indirecte hinder)

De inrichting Hei I van Houbensteyn is gelegen in het buitengebied van de gemeente Venray aan de Ysselsteynseweg 25 te Ysselsteyn.

De dichtstbijzijnde woningen van derden zijn gelegen aan de Ysselsteynseweg 20 en 42, Groeneweg 55 en Steegse Peelweg 100. De directe omgeving van de inrichting bestaat uit percelen die in gebruik zijn als landbouwgrond en/of veehouderij.

De representatieve werkzaamheden vinden plaats van in de dagperiode (07.00-19.00 uur), avondperiode (19.00-23.00 uur) en nachtperiode (23.00-07.00 uur).

De akoestische situatie van de inrichting is vastgelegd in het bij de aanvraag onder tabblad H toegevoegde akoestische rapport van adviesbureau Geurts Technisch Adviseurs BV te Oss (nr. 8.4707-19 van 17 april 2009). Het akoestisch onderzoek is uitgevoerd overeenkomstig de 'Handleiding meten en rekenen industrielawaai uitgave 1999' en beschouwt de maximaal representatieve bedrijfssituatie (RBS).

3.4.1. Normstelling

Als toetsingskader voor wat betreft de geluidvoorschriften is momenteel de regelgeving geformuleerd in de 'Handleiding industrielawaai en vergunningverlening uitgave 1998' (verder aangeduid als de Handleiding) van toepassing, dit met in achtname van de vergunde rechten. Aangezien de gemeente Venray nog geen beleidsnota industrielawaai heeft opgesteld, noch op een andere wijze beleidskaders betreffende industrielawaai heeft vastgesteld waaraan onderhavige vergunningaanvraag kan worden getoetst, geldt de overgangssituatie zoals die in paragraaf 1.5 van de Handleiding is opgenomen.

De normstelling zal wat betreft het Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,T,LT}$) voornamelijk gebaseerd zijn op hoofdstuk 4 van voornoemde Handleiding waarin een overgangssystematiek is geformuleerd die in grote lijnen overeenkomt met hetgeen in de door betreffende Handleiding vervangen "Circulaire industrielawaai" was vastgelegd. Deze systematiek gaat uit van het volgende afwegingstraject:

1. Richtwaarden gerelateerd aan de woonomgeving;
2. Overschrijding van richtwaarden is mogelijk op grond van een bestuurlijk afwegingsproces, waarbij het referentieniveau van het omgevingsgeluid een belangrijke rol speelt;
3. Als maximum niveau geldt voor nieuwe inrichtingen de etmaalwaarde van 50 dB(A) op de gevel van de dichtstbijzijnde woning of het referentieniveau van het omgevingsgeluid. Voor bestaande inrichtingen geldt een maximum van 55 dB(A).

In hoofdstuk 4 van de Handreiking worden 3 woonomgevingen gekarakteriseerd, te weten:

1. Landelijke woonomgeving 40 dB(A) etmaalwaarde;
2. Rustige woonwijk, weinig verkeer 45 dB(A) etmaalwaarde;
3. Woonwijk in de stad 50 dB(A) etmaalwaarde.

De directe woonomgeving is naar onze mening het beste te karakteriseren als een landelijke woonomgeving met een daarbij behorende richtwaarde van 40 dB(A).

Voor het maximaal geluidniveau (L_{Amax}) zijn in hoofdstuk 4 van de Handreiking geen normen opgenomen. In het kader van de overgangssystematiek worden door ons College vooralsnog de normen uit de "Circulaire industrielawaai" gehanteerd.

Als streefwaarde bij woningen geldt voor de dagperiode het Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) vermeerderd met 10 dB(A). Onder bepaalde omstandigheden kunnen gemotiveerd hogere maximale geluidniveaus (L_{Amax}) worden vergund. Maximaal zijn 70 dB(A) in de dag-, 65 dB(A) in de avond- en 60 dB(A) in de nachtperiode vergunbaar. Hiervan afwijkend mag in uitzonderlijke situaties, indien goed gemotiveerd en naar specifieke bron(nen) benoemd, overeenkomstig de Handreiking een maximaal geluidniveau van 75 dB(A) in de dagperiode worden vergund.

3.4.2. Beoordeling en toetsing Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$)

Met het gepresenteerde akoestisch model is het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) berekend ter plaatse van:

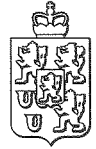
1. de woningen aan de Ysselsteynseweg 42, 48, 37 en 20 (rekenpunten 01, 02, 03 en 04);
2. de woningen aan de Steegsepeelweg 100 en 95 (rekenpunten 05 en 06);
3. de woning aan de Groeneweg 55 (rekenpunt 07);
4. een 4-tal handhavingspunten op 100 meter van de inrichtinggrens.

In het model is voor de dagperiode bij de woningen gerekend met een waarneemhoogte van 1,5 meter (exclusief gevelreflectie) en voor de avond- en nachtperiode op een waarneemhoogte van 5 meter.

Als gevolg van de representatieve bedrijfssituatie (RBS) wordt er bij de aangestraalde gevel van de maatgevende woningen voor de dag-, avond- en nachtperiode een langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) berekend van respectievelijk maximaal 36, 32 en 26 dB(A).

Uit de toetsing volgt dat in de dag-, avond- en nachtperiode de richtwaarden van 40, 35 en 30 dB(A) bij de dichtstbijzijnde woningen niet worden overschreden.

Gelet op het bovenstaande is ervoor gekozen om in de vergunningvoorschriften op te nemen het door Houbensteyn veroorzaakte langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) op een 4-tal handhavingspunten.

3.4.3. Beoordeling en toetsing Maximale geluidniveau (L_{Amax})

Met het gepresenteerde akoestisch model is het maximaal geluidniveau (L_{Amax}) berekend ter plaatse van:

1. de woningen aan de Ysselsteynseweg 42, 48, 37 en 20 (rekenpunten 01, 02, 03 en 04);
2. de woningen aan de Steegsepeelweg 100 en 95 (rekenpunten 05 en 06);
3. de woning aan de Groeneweg 55 (rekenpunt 07);
4. een 4-tal handhavingspunten op 100 meter van de inrichtinggrens.

In het model is voor de dagperiode gerekend met een waarneemhoogte van 1,5 meter en voor de avond- en nachtperiode op een waarneemhoogte van 5 meter.

Als gevolg van de representatieve bedrijfssituatie (RBS) wordt er bij de aangestraalde gevel van de maatgevende woningen voor de dag-, avond- en nachtperiode een maximaal geluidniveau (L_{Amax}) berekend van respectievelijk maximaal 44, 45 en 44 dB(A).

Uit deze toetsing volgt dat bij de aangestraalde gevel van de maatgevende woningen aan de de streefwaarde van ($L_{Ar,LT} + 10$ dB(A)) in de avond- en nachtperiode wordt overschreden met respectievelijk maximaal 3 en 9 dB(A).

Alhoewel de streefwaarde van ($L_{Ar,LT} + 10$ dB(A)) in de avond- en nachtperiode wordt overschreden kan ruimschoots worden voldaan aan het maximaal te vergunnen geluidniveau van respectievelijk 70, 65 en 60 dB(A) in de dag-, avond en nachtperiode.

Het betreft hier aan de bedrijfsvoering inherente maximale geluidniveaus die zijn gebaseerd op de huidige stand der techniek, waarvan redelijkerwijs kan worden gesteld dat het niet mogelijk is de geluiduitstraling van deze bronnen verder te verminderen.

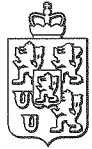
Rekening houdende met de logistiek binnen de grenzen van het terrein is het evenmin mogelijk om middels het kiezen van andere rijroutes of geluidafscherming de geluidniveaus te verminderen.

Gezien het bovenstaande dat daarbij kan worden voldaan aan de maximaal toelaatbare waarde van respectievelijk 70, 65 en 60 dB(A) in de dag-, avond en nachtperiode achten wij de maximale geluidsniveaus vergunbaar.

Gelet op het bovenstaande is ervoor gekozen om in de vergunningvoorschriften op te nemen het door van Houbensteyn veroorzaakte maximaal geluidniveau (L_{Amax}) op een 4-tal handhavingspunten.

3.4.4. Beoordeling en toetsing indirecte hinder vanwege het verkeer van en naar de inrichting

Als toetsingskader voor het beoordelen van de geluidbelasting bij woningen vanwege het verkeer van en naar de inrichting geldt de Circulaire 'Geluidhinder veroorzaakt door het wegverkeer van en naar de inrichting; beoordeling in het kader van de vergunningverlening op basis van de Wet milieubeheer van 29 februari 1996'.

In deze Circulaire is een voorkeursgrenswaarde voor de geluidbelasting op de gevels van woningen of andere geluidgevoelige objecten opgenomen van 50 dB(A) etmaalwaarde en een maximale waarde van 65 dB(A).

Overschrijding van de voorkeursgrenswaarde is toelaatbaar mits een binnenniveau van 35 dB(A) in de dagperiode gegarandeerd wordt.

Het verkeer van en naar de inrichting van Houbesteyn maakt gebruik van de Ysselsteynseweg. Ter plaatse van de gevel van de woning aan de Ysselsteynseweg 20 (woning die het dichtst bij de rijroute is gesitueerd) bedraagt het equivalente geluidniveau 50, 43 en 37 dB(A), waarmee wordt voldaan aan de voorkeursgrenswaarde.

3.5. Afvalstoffen

3.5.1. Afvalstoffen (preventie en scheiding)

Op grond van artikel 8 10 Wm kan de Wm-vergunning in het belang van de bescherming van het milieu worden geweigerd. Onderdeel van het begrip "bescherming van het milieu" is de zorg voor de doelmatig beheer van afvalstoffen. In artikel 11 Wm is aangegeven wat moet worden verstaan onder het doelmatig beheer van afvalstoffen.

Op grond hiervan moeten wij rekening houden met het geldende afvalbeheersplan dan wel het bepaalde in de artikelen 10.4 en 10.5 van de Wm (artikel 10.14 van de Wm). Voor de invulling van deze toets aan deze artikelen maken wij gebruik van het LAP2. De voorkeursvolgorde voor afvalbeheer zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen en als volgt is samen te vatten:

- het stimuleren van preventie van afvalstoffen;
- het stimuleren van hergebruik/nuttige toepassing van afvalstoffen door het promoten van afvalscheiding aan de bron en nascheiding van afvalstromen; Afvalscheiding maakt produktgebruik en materiaalhergebruik (nuttige toepassing) mogelijk en beperkt de hoeveelheid te storten of in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) te verbranden afvalstoffen;
- het optimaal benutten van de energie-inhoud van afval dat niet kan worden hergebruikt (nuttig toepassen als brandstof);
- het verwijderen van afvalstoffen door verbranding;
- het verwijderen van afvalstoffen door storten.

Afvalpreventie

In hoofdstuk 13 van het beleidskader van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalpreventie. Op welke wijze invulling kan worden gegeven aan preventie is beschreven in de handreiking en het bijbehorende werkboek "Wegen naar preventie bij bedrijven" opgesteld en uitgegeven door Informatiecentrum Milieuvergunningen (InfoMil).

In de handreiking is aangegeven wanneer afvalpreventie relevant is bij bedrijven. De relevantie wordt uitgedrukt in ondergrenzen. Deze waarden zijn zodanig gekozen dat bij overschrijding in het algemeen wordt verwacht dat preventiemaatregelen een bijdrage leveren aan het beperken van de nadelige gevolgen voor het milieu. Uit de handreiking volgt dat de ondergrenzen voor afvalpreventie bepaald zijn op 25 ton/jaar bedrijfsafval of 2,5 ton/jaar gevaarlijk afval. Daarbij gaat het bij afvalverwerkende bedrijven alleen om de afvalstromen die binnen de inrichting vrijkomen uit eigen activiteiten.

Beoordeling en toetsing

Op basis van de gegevens in de aanvraag (zie tabblad B) kan worden opgemaakt dat de bovengenoemde drempelwaarden voor het uit eigen bedrijfsactiviteiten vrijkomende bedrijfsafval en gevaarlijk afval niet worden overschreden. Hiermee rekeninghoudende vinden wij het dan ook niet redelijk om in de vergunningvoorschriften een preventieonderzoek op te nemen.

Afvalscheiding

In hoofdstuk 14 van het beleidskader van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalscheiding. Op welke wijze invulling kan worden gegeven aan afvalscheiding is beschreven in de handreiking en het bijbehorende Werkboek "Wegen naar preventie bij bedrijven" opgesteld en uitgegeven door Informatiecentrum Milieuvergunningen (InfoMil). Uit deze documenten blijkt allereerst dat afvalcomponenten gevaarlijk afval, asbest, papier en karton en elektrische en elektronische apparatuur sowieso moeten worden gescheiden en gescheiden moeten worden gehouden, dit ongeacht de hoeveelheid en de bedrijfssituatie.

Voor de overige afvalcomponenten is een ondergrens aangegeven, gedefinieerd als de maximale herbruikbare hoeveelheid die zich per week in het restafval mag bevinden. Daarbij wordt benadrukt dat het richtlijnen betreft. Zo kan het zijn dat ook bij kleinere hoeveelheden scheiding redelijk is. Redenen hiervoor kunnen zijn dat de afvalstroom geconcentreerd vrijkomt en eenvoudig te scheiden en gescheiden af te voeren is. Daarnaast kan het zo zijn dat het ook bij hogere hoeveelheden niet redelijk is om afvalscheiding te verlangen, vanwege te hoge meerkosten of andere belemmeringen die scheiding onmogelijk maken. De meerkosten zijn te hoog als de kosten per ton voor de gescheiden inzameling en verwerking meer dan € 45,- hoger liggen dan de kosten voor niet gescheiden inzameling en verwerking. Voor die afvalstromen waarbij de hoeveelheid in het restafval lager is dan de drempelwaarde dient gekeken te worden of de afvalstroom geconcentreerd vrijkomt en of scheiding eenvoudig realiseerbaar is. In dat geval wordt de afvalstroom op dezelfde manier behandeld als de afvalstromen waarbij de hoeveelheid in het restafval hoger is dan de richtlijn. Is dat niet het geval (en het bedrijf kan dat desgewenst ook aantonen), dan hoeft voor desbetreffende afvalstromen geen actie ondernomen te worden.

Beoordeling en toetsing

Gelet op het gestelde in de handreiking is een voorschrift opgenomen dat (klein) gevaarlijk afval, papier/karton en gemengd bedrijfsafval altijd gescheiden moeten worden ingezameld en worden afgevoerd. Daarnaast is een voorschrift opgenomen dat de vergunninghouders verplicht om voor deze gescheiden ingezamelde afvalstromen een structuur van inzamelmiddelen in te richten.

Op basis van de gegevens in de vergunningaanvraag (zie tabblad B) is niet op te maken welke hoeveelheden herbruikbare afvalstromen aanwezig zijn in het bedrijfsafval en in hoeverre deze hoeveelheden de in de Handreiking genoemde richtlijnen voor afscheiding onder- of overschrijden. Echter aangezien men reeds de bovenstaande belangrijkste afvalstromen gescheiden inzamelt, is de hoeveelheid gemengd bedrijfsafval zo gering (400 kg per jaar) dat verondersteld mag worden dat de in de Handreiking genoemde richtlijnen niet worden overschreden. Hiermee rekeninghoudende vinden wij het dan ook niet redelijk om in de vergunningvoorschriften een onderzoek op te nemen naar afvalscheiding.

3.5.2. Overwegingen ten aanzien van de doelmatigheid van de afvalstoffenbe- en verwerking

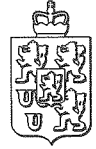
Op grond van artikel 8.10 Wm kan de Wm-vergunning in het belang van de bescherming van het milieu worden geweigerd. Onderdeel van het begrip "bescherming van het milieu" is de zorg voor de doelmatig beheer van afvalstoffen. In artikel 1.1 Wm is aangegeven wat moet worden verstaan onder het doelmatig beheer van afvalstoffen. Op grond hiervan moeten wij rekening houden met het geldende afvalbeheersplan (LAP) dan wel het bepaalde in de artikelen 10.4 en 10.5 van de Wm (artikel 10,14 van de Wm). Inmiddels is het Landelijk afvalbeheersplan 2 (LAP2) vastgesteld en op 24 december 2009 in werking getreden en kan de rechtstreekse toetsing aan de artikelen 10.4 en 10.5 achterwege blijven. Het voorliggende LAP2 is geldig van 2009 tot en met 2015, met een doorkijk tot 2021. In het LAP2 is algemeen beleid geformuleerd met betrekking tot de omgang met afvalstoffen. Uitgangspunt voor het beleid vormt de voorkeursvolgorde voor afvalbeheer zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen en als volgt is samen te vatten:

- het stimuleren van preventie van afvalstoffen;
- het stimuleren van hergebruik/nuttige toepassing van afvalstoffen door het promoten van afvalscheiding aan de bron en nascheiding van afvalstromen, Afvalscheiding maakt produkthergebruik en materiaalhergebruik (nuttige toepassing) mogelijk en beperkt de hoeveelheid te storten of in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) te verbranden afvalstoffen;
- het optimaal benutten van de energie-inhoud van afval dat niet kan worden hergebruikt (nuttig toepassen als brandstof);
- het verwijderen van afvalstoffen door verbranding;
- het verwijderen van afvalstoffen door storten.

Minimumstandaard

Een belangrijk aspect voor het be- en verwerken van afvalstoffen is dat dit op een zo hoogwaardig mogelijke wijze plaatsvindt. Wij haken hiervoor aan bij de in het LAP2 gehanteerde minimumstandaarden.

Om een zo hoogwaardig mogelijk afvalbeheer te bereiken, zijn in de sectorplannen van het LAP minimumstandaarden opgenomen. De minimumstandaard geeft de minimale hoogwaardigheid aan van de be-/verwerking van een bepaalde afvalstof of categorie van afvalstoffen en is bedoeld om te voorkomen dat afvalstoffen laagwaardiger worden be- en of bewerkt dan wenselijk is. Vergunningen worden in principe alleen verleend als de aangevraagde activiteit minstens even hoogwaardig is als de minimumstandaard, dat wil zeggen als de activiteit een milieudruk veroorzaakt die gelijk is aan of minder is dan die van de minimumstandaard.

Beoordeling en toetsing

In de door Houbensteyn aangevraagde brijvoerkeuken worden diverse ingrediënten verwerkt tot brijvoer dat vervolgens wordt gevoed aan de dieren. Over het karakter van deze ingrediënten welke aanvraagster van buiten de inrichting accepteert zijn de meningen vaak verschillend. Het betreft dan de vraag of deze stoffen al dan niet als afvalstoffen in de zin van artikel 1.1 van de Wet milieubeheer zijn te betitelen.

Uit een aantal uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (zie ABRvS nr. 200203938/1, 9 april 2003 "Knorhof" en nr. 200307640, 6 mei 2004) kan niet onvoorwaardelijk de conclusie worden getrokken dat bijproducten (lees: brijvoeringrediënten) altijd als afvalstoffen dienen te worden aangemerkt. Zo zijn bijvoorbeeld kaaswei en bierborstel, maar ook stoomschillen, pas dan volgens de ABRvS als afvalstof te kwalificeren als ze zijn aan te merken als een residu van een productieproces in de voedingsmiddelenindustrie waarvan de houder zich ontdoet, wil ontdoen of moet ontdoen in de zin van de Kaderrichtlijn afvalstoffen 75/442/EEG, gewijzigd bij Richtlijn 91/156/EEG. Ook het voldoen van de bijproducten aan "GMP-waarden" hoeft niet voldoende te zijn om bijproducten als niet-afvalstoffen aan te merken. Volgens de ABRvS zal aangetoond moeten worden dat de stoffen een zodanige bewerking hebben ondergaan dat ze niet meer als afvalstof aangemerkt kunnen worden, dan wel dat ze ergens in een gestuurd productieproces zijn geproduceerd. Het afvalstoffenkarakter kan dus ontvallen van een stof dan wel nooit erop hebben gezeten volgens de genoemde twee voorbeelden.

Volgens de vergunningaanvraag (zie tabblad B en P) worden ten behoeve van de brijvoerkeuken bijproducten (o.a. tarwezetmeel en sojaproduct) geaccepteerd die moeten worden aangemerkt als een afvalstof. De maximale doorzet van deze afvalstoffen bedraagt 8.500 ton per jaar.

Naast de in de brijvoerkeuken te accepteren coproducten worden er ten behoeve van de (co)vergistinginstallatie ook coproducten geaccepteerd, zoals genoemd in onderdeel IV van de bijlage Aa behorende bij de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet. Dit onderdeel vervangt de tot nu toe gebruikte positieve lijst, zoals genoemd in de aanvraag (zie tabblad P).

In onderdeel IV van de bijlage Aa is een tabel opgenomen met daarin genoemd de stoffen die met ten minste 50 gewichtsprocenten uitwerpselen van dieren mogen worden covergist tot covergiste mest. De tabel is ingedeeld in de categorieën A tot en F. Deze categorieën zijn weer onderverdeeld in de subcategorieën A1, A2 enz. Alleen de stoffen die specifiek genoemd worden genoemd onder de subcategorieën mogen worden covergist tot covergiste mest. Met uitzondering van een aantal in de subcategorieën A1 en A2 genoemde geteelde landbouwproducten moeten alle overige genoemde stoffen worden aangemerkt als een afvalstof.

Volgens de vergunningaanvraag (zie tabblad B en P) worden ten behoeve van de (co)vergistinginstallatie jaarlijks 11.200 ton aan coproducten geaccepteerd, die moeten worden aangemerkt als een afvalstof.

De ten behoeve van de brijvoerkeuken en (co)vergistinginstallatie te accepteren afvalstoffen vallen onder de volgende sectorplannen van het LAP2:

1. sectorplan 3 (procesafhankelijk industrieel afval),
o.a. reststromen uit de voeding- en genotmiddelenindustrie;
2. sectorplan 7 (gescheiden ingezameld organisch bedrijfsafval)
gescheiden ingezameld organisch bedrijfsafval;
3. sectorplan 65 (dierlijk afval),
voormalige voedingsmiddelen van dierlijke oorsprong.

ASPECTEN VAN VERGUNNINGVERLENING

Inzamelen en opslaan

Bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen mogen alleen worden ingezameld, getransporteerd en verhandeld door rechtspersonen die op een landelijke lijst van vervoerders, inzamelaars, bemiddelaars en handelaren geregistreerd staan (zogenaamde VIHB lijst).

Een Wet milieubeheervergunning voor het uitsluitend opslaan (opslaan als zelfstandige activiteit) worden ten minste aangegeven de maximale tijdsduur van opslag en maximale opslagcapaciteit voor het tijdelijk opslaan. De termijn van opslag voorafgaand aan nuttige toepassing van afvalstoffen is maximaal 3 jaar. Deze maximale opslagtermijn is als zodanig opgenomen in de voorschriften.

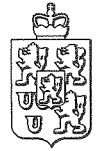
Be- en verwerken (Sectorplan 2)

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van procesafhankelijk industrieel afval is nuttige toepassing, tenzij nuttige toepassing niet mogelijk is op grond van de aard of samenstelling van de afvalstof of de meerkosten van nuttige toepassing substantieel hoger liggen dan de kosten voor verwijdering van de afvalstof.

Voor afvalstoffen met een volumieke massa van 1.100 kg/m^3 of minder wordt onder substantiële meerkosten verstaan "meer dan 150% van het verbrandingstarief in Nederland". In dergelijke gevallen is de minimumstandaard verbranden als vorm van verwijdering.

Voor afvalstoffen met een volumieke massa van meer dan 1.100 kg/m^3 wordt onder substantiële meerkosten verstaan "meer dan 150% van het tarief van storten in Nederland, inclusief stortbelasting". In dergelijke gevallen is de minimumstandaard storten op een daarvoor geschikte stortplaats.

Gescheiden ingezameld organisch bedrijfsafval bestaat hoofdzakelijk uit (gekookt) keukenafval en etensresten (swill) dat vrijkomt bij handel, diensten en overheden en veilingen. Naar aard en samenstelling is dit afval vergelijkbaar met gescheiden ingezameld groente-, fruit- en tuinafval van huishoudens (gft-afval).

Be- en verwerken (Sectorplan 7)

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van gescheiden ingezameld organisch bedrijfsafval is composteren met het oog op materiaalhergebruik of vergisten met gebruik van het gevormde biogas als brandstof gevolgd door aërobe droging/narijping met het oog op materiaalhergebruik van het digestaat.

Be- en verwerken (Sectorplan 65)

De Verordening dierlijke bijproducten geeft in de artikelen 4 tot en met 6 per categorie dierlijk afval aan welke verwerkingwijze is toegestaan. De Verordening dierlijke bijproducten is leidend ten opzichte van de Wet milieubeheer (Wm).

Mengen

In hoofdstuk 18 van het beleidskader van het LAP zijn de uitgangspunten voor het mengen nader uitgewerkt. Mengen is niet toegestaan, tenzij dat expliciet en gespecificeerd is vastgelegd in de vergunning van een inzamelaar, een bewerker of een verwerker. Dit volgt uit het feit dat menghandelingen moeten worden gezien als afvalbewerkingshandelingen (R12 of D13), waardoor er op grond van de milieuwetgeving een vergunning voor nodig is (tenzij algemene regels zijn gesteld).

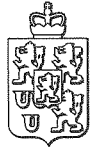
Het vergunnen van menghandelingen vraagt maatwerk per vergunning, op grond van een aanvraag waarin expliciet is beschreven welke afvalstoffen met welk doel worden gemengd. Er dient in ieder geval zeker te worden gesteld dat het mengen geen nadelige consequenties heeft voor het milieu en de volksgezondheid. Er gelden de volgende uitgangspunten:

Er moet worden voorkomen dat mengen ertoe leidt dat een van de te mengen afvalstoffen niet conform de minimumstandaard voor die afvalstroom wordt verwerkt.

Er moet worden voorkomen dat het mengen van afvalstoffen leidt tot belasting van het milieu door diffuse verspreiding van specifieke milieugevaarlijke stoffen waarvoor op grond van internationale regelgeving (vergaande) beperkingen gelden.

Naast deze twee basisuitgangspunten dient op het niveau van de inrichting te worden beoordeeld of er negatieve consequenties zijn voor milieu en gezondheid. Zo moet de menghandeling worden uitgevoerd volgens de best beschikbare technieken. Ook dient te worden beoordeeld of de menghandeling van invloed is op de emissie-eisen voor de inrichting. Verder moet worden voorkomen dat mengen andersoortige risico's met zich meebrengt voor de mens en zijn omgeving. Daarbij kan worden gedacht aan sterk met elkaar reagerende of ontplofbare stoffen. Dit veiligheidsaspect is geregeld in specifieke veiligheid- en arbo-gerelateerde regelgeving.

De algemene uitgangspunten van het mengbeleid kunnen in de sectorplannen voor specifieke afvalstromen nader zijn ingevuld. Het specifieke beleid gaat boven het algemene beleid. Daarnaast worden in hoofdstuk 18 aanvullende kaders gegeven voor enkele specifieke verwerkingsroutes en toepassingen (o.a. mengen van bouwstoffen, grond en baggerspecie en meststoffen).

Ten aanzien van het mengen van meststoffen is aangegeven dat het Uitvoeringsbesluit meststoffenwet bepaalt dat meststoffen niet met afvalstoffen of reststoffen mogen worden gemengd en dat ze (met uitzondering van zuiveringsslib en compost) ook niet (deels) uit afvalstoffen of reststoffen mogen worden geproduceerd. Deze anti mengbepaling geldt overigens niet voor de afval- en reststoffen opgenomen in onderdeel IV van de bijlage Aa behorende bij de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet (voormalige positieve lijst covergisting).

Beoordeling en toetsing

Gelet op het feit dat de door Houbensteyn aangevraagde activiteiten in de brijvoerkeuken en (co)vergistinginstallatie niet in strijd zijn met de in het LAP geformuleerde algemene afvalstoffenbeleid en minimumstandaarden kunnen deze activiteiten als doelmatig worden aangemerkt. Daarnaast wordt als gevolg van het mengen van afvalstoffen de afzonderlijke afvalstoffen niet laagwaardiger dan de minimumstandaard verwerkt.

3.5.3. De Europese afvalstoffenlijst (EURAL)

De Europese afvalstoffenlijst (Eural) is op 1 januari 2002 in alle Europese lidstaten geïmplementeerd. In Nederland is hiertoe de Regeling Europese afvalstoffenlijst opgesteld die het Besluit Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (BAGA) en de Nederlandse afvalstoffencodelijst vervangt. Verder zijn ook de Regeling Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (RAGA) en de Regeling Aanvulling Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (RAAGA) komen te vervallen.

De Regeling Europese afvalstoffenlijst is per 8 mei 2002 in werking getreden onder gelijktijdige intrekking van het BAGA, RAGA en het RAAGA. Per 8 mei 2002 is het in Nederland bij uitsluiting de Eural die het onderscheid tussen gevaarlijk en niet gevaarlijk afval bepaalt.

De Eural kent een indeling in twintig hoofdstukken met hierin onderverdeeld subhoofdstukken waarin de verschillende soorten afvalstoffen worden ingedeeld en benoemd middels een code van zes cijfers. De eerste twee cijfers verwijzen naar een proces zoals dit per hoofdstuk is aangegeven. De volgende cijfers betreffen de te onderscheiden afvalstoffen. Per afvalstof wordt (met een *) aangegeven of de stof als gevaarlijk of als niet-gevaarlijk is ingedeeld. De afvalstoffen behorende tot afvalstoffencodes met een * zijn per definitie gevaarlijk. De "c" (complementair) in de afvalstoffencode impliceert dat de afvalstof eerst op gevaarlijke stoffen onderzocht dient te worden, alvorens het predikaat gevaarlijk of niet-gevaarlijk op de afvalstof kan worden geplakt. De Regeling Europese afvalstoffenlijst bepaalt de methodiek daartoe.

Beoordeling en toetsing

Naar onze mening komen een aantal van de onder tabblad P genoemde Euralcodes niet overeen met de daadwerkelijk binnen de inrichting van Houbensteyn ten behoeve van de brijvoerkeuken en (co)vergistinginstallatie te accepteren afvalstoffen. Voor de (co)vergistinginstallatie is sowieso relevant dat de te accepteren afvalstoffen moeten zijn opgenomen in onderdeel IV van bijlage Aa van de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet.

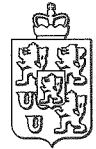

Het bovenstaande betekent concreet dat de onderstaande aangevraagde Euralcodes als zodanig niet kunnen worden vergund:

Euralcode	
02	AFVAL VAN LANDBOUW, TUINBOUW, AQUACULTUUR, BOSBOUW, JACHT EN VISSERIJ EN DE VOEDINGSBEREIDING EN –VERWERKING
02 01	Afval van landbouw, tuinbouw, aquacultuur, bosbouw, jacht en visserij
02 01 01	Slib van wassen en schoonmaken
02 02	Afval van de bereiding en verwerking van vlees, vis en ander voedsel van dierlijke oorsprong
02 02 01	Slib van wassen en schoonmaken
02 02 99	Niet elders genoemd afval
02 03	Afval van de bereiding en verwerking van fruit, groente, granen, spijsolie, cacao, koffie, thee en tabak, de productie van conserven, de productie van gist en gistextract en de bereiding en fermentatie van melasse
02 03 01	Slib van wassen, schoonmaken, pellen, centrifugeren en scheiden
02 04	Afval van de suikerverwerking
02 04 03	Slib van de afvalwaterbehandeling ter plaatse
02 06	Afval van bakkerijen en banketbakkerindustrie
02 06 01	Voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal
02 06 99	Niet elders genoemd afval
02 07	Afval van de productie van alcoholische en niet alcoholische dranken (exclusief koffie, thee en cacao)
02 07 01	Afval van wassen, schoonmaken en mechanische bewerking van grondstoffen
02 07 02	Afval van de destillatie van alcoholische dranken

De binnen de inrichting van Houbensteyn ten behoeve van de brijvoerkeuken en (co)vergistinginstallatie te accepteren afvalstoffen dienen op basis van de Eural als volgt te worden benoemd:

Euralcode	
02	AFVAL VAN LANDBOUW, TUINBOUW, AQUACULTUUR, BOSBOUW, JACHT EN VISSERIJ EN DE VOEDINGSBEREIDING EN –VERWERKING
02 01	Afval van landbouw, tuinbouw, aquacultuur, bosbouw, jacht en visserij
02 01 06	Dierlijke feces, urine en mest, afvalwater, gescheiden ingezameld en elders verwerkt
02 02	Afval van de bereiding en verwerking van vlees, vis en ander voedsel van dierlijke oorsprong
02 02 03	Voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal

Euralcode	
02 03	Afval van de bereiding en verwerking van fruit, groente, granen, spijsolie, cacao, koffie, thee en tabak, de productie van conserven, de productie van gist en gistextract en de bereiding en fermentatie van melasse
02 03 04	Voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal
02 03 05	Slib van afvalwaterbehandeling ter plaatse
02 03 99	Niet elders genoemd afval
02 04	Afval van de suikerverwerking
02 04 99	Niet elders genoemd afval
02 05	Afval van de zuivelindustrie
02 05 01	Voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal
02 05 99	Niet elders genoemd afval
02 07	Afval van de productie van alcoholische en niet alcoholische dranken (exclusief koffie, thee en cacao)
02 07 04	Voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal
02 07 99	Niet elders genoemd afval
16 10	Waterig vloeibaar afval dat bestemd is om elders te worden verwerkt
16 10 02 c	Niet onder 16 01 01 vallend waterig vloeibaar afval
16 10 04 c	Niet onder 16 10 03 vallende waterige concentraten
19	AFVAL VAN INSTALLATIES VOOR AFVALBEHEER, OFF-SITE WATERZUIVERINGSINSTALLATIES EN DE BEREIDING VAN VOOR MENSELIJKE CONSUMPTIE BESTMED WATER EN WATER VOOR INDUSTRIEEL GEBRUIK
19 09	Afval van de bereiding van voor menselijke consumptie bestemd water en water voor industrieel gebruik
19 09 02	Waterzuiveringsslib
20	STEDELIJK AFVAL (Huishoudelijk afval en soortgelijk bedrijfsafval, industrieel afval en afval van instellingen) inclusief gescheiden ingezamelde fracties
20 01	Gescheiden ingezamelde fracties (exclusief 15 01)
20 01 99	Niet elders genoemde fracties

3.5.4. Acceptatie en opslag en/ of verwerking en Administratieve organisatie en interne controle

In hoofdstuk 16 van het beleidskader van het LAP wordt het onderdeel acceptatie en verwerkingsbeleid (AV) en administratieve organisatie en interne controle (AO/IC) uitgewerkt.

Het te voeren 'acceptatie- en verwerkingsbeleid', de opzet van een 'administratieve organisatie' en het ontwerp van 'systeem voor interne controle' is maatwerk. Met het opnemen van dit hoofdstuk in het beleidskader wordt beoogd dat bij deze vertaling naar individuele vergunningen wel vergelijkbare uitgangspunten worden gehanteerd.

Daarbij is aangegeven welke elementen minimaal onderdeel moeten uitmaken van het AV en de AO/IC. Uit het oogpunt van uniformering van vergunningaanvragen en –beoordelingen, zijn in de LAP-achtergrondinformatie een leidraad Acceptatie- en verwerkingsbeleid en een leidraad AO/IC opgenomen. In deze leidraden is uitgewerkt welke elementen binnen het acceptatie- en verwerkingsbeleid en het AO/IC beleid van belang zijn en moeten worden opgenomen in een vergunningaanvraag. Op die manier heeft het bevoegd gezag de mogelijkheid om te beoordelen in hoeverre sprake is van een doelmatig beheer van afvalstoffen.

In hoofdstuk 16 is aangegeven dat het van toepassing verklaren van de leidraden voor acceptatie- en verwerkingsbeleid en AO/IC beperkt blijft tot de categorieën 28.4 en 28.5 van het Ivb. Op grond van artikel 5.11 van het Ivb moeten dergelijke inrichtingen reeds extra informatie aanleveren over de wijze van beheer van afvalstoffen, met uitzondering van aanvragen die betrekking hebben op:

- inrichtingen die op grond van het gestelde in categorie 28.7, 28.8 en 28.9 bijlage I IVB voor de toepassing van onderdeel 28.4 buiten beschouwing blijven;
- inrichtingen voor het bewerken, verwerken of vernietigen van autowrakken. De leidraad wordt daarvoor niet nodig geacht gezien de bestaande bepalingen in het Besluit beheer autowrakken;
- stortplaatsen. Voor deze inrichtingen gelden de bepalingen uit het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen en niet de leidraad AV. De leidraad AO/IC is wel van toepassing;
- inrichtingen waarvoor algemene regels gelden op grond van artikel 8.40 Wet milieubeheer.

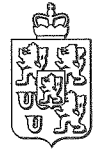
Beoordeling en toetsing

Bij het door Houbensteyn accepteren en be- en verwerken van afvalstoffen dient er naar onze mening rekening mee te worden gehouden dat het hier gaat om een veehouderij met een brijvoerkeuken en een (co)vergistinginstallatie. Alhoewel Houbensteyn valt onder categorie 28.4 van het Ivb vinden wij dat Houbensteyn, daarbij rekeninghoudende dat de veehouderij de kernactiviteit van de inrichting is, niet kan worden gerekend tot de groep van milieuhygiënisch risicovolle bedrijven.

Gelet op het voorgaande vinden wij het in de aanvraag (zie tabblad P) toegevoegde AV en AO/IC in voldoende mate zijn gebaseerd op de richtlijnen uit de leidraad Acceptatie- en verwerkingsbeleid en de leidraad AO/IC opgenomen.

3.6. Afvalwaterlozingen

Bij de bedrijfsvoering van agrarische bedrijven kunnen diverse afvalwaterstromen vrijkomen. Afhankelijk van de activiteit waarbij het afvalwater ontstaat, zal de samenstelling variëren. Agrarisch afvalwater kan bijvoorbeeld restanten van bestrijdingsmiddelen, mestdeeltjes, reinigings- en desinfectiemiddelen, zouten, plantenresten of sporen van zware metalen bevatten.

Op voorhand is niet altijd duidelijk op welke wijze en onder welke voorwaarden het afvalwater kan worden geloosd. Voor enkele veel voorkomende afvalwaterstromen biedt de Circulaire agrarische afvalwaterlozingen (CAA) een achtergronddocument. In de Circulaire inhoudende voorlopige richtlijnen voor het bevoegd gezag ten aanzien van agrarische afvalwaterlozingen ingekort tot de Circulaire agrarische afvalwaterlozingen (CAA) worden aanbevelingen gegeven voor de beoordeling van de meest voorkomende agrarische afvalwaterstromen. Per stroom wordt een voorkeursvolgorde van verwijdering gegeven: lozen op het riool, afvoeren per as, lozen op de mestkelder en/of uitrijden op het land, lozen op het oppervlaktewater of lozen in de bodem. Het hangt van de aard van het afvalwater af welke volgorde wordt gegeven. Hoewel de CAA formeel in 2003 is afgelopen, kan deze nog wel als achtergronddocument worden gebruikt bij het verlenen van een ontheffing op grond van het Lozingenbesluit bodembescherming (Lbb). De actualisatie van de CAA zal worden meegenomen in de modernisering van de VROM-regelgeving en zal als apart document niet meer terugkomen.

Beoordeling en toetsing

Uit de gegevens in de aanvraag (zie tabblad B en K) blijkt dat binnen de inrichting van Houbensteyn de onderstaande afvalwaterstromen vrijkomen, te weten:

1. bedrijfsafvalwater van huishoudelijk aard (sanitaire voorzieningen),
In tabblad B (paragraaf 7.4.2) is aangegeven dat deze afvalwaterstroom wordt geloosd op het oppervlaktewater. Echter uit navraag bij vergunninghoudster is gebleken dat het hier gaat om een verschrijving en dat deze afvalwaterstroom, zoals aangegeven in tabblad K, wordt geloosd op de mestkelder.
2. niet verontreinigd hemelwater van de terreinen en daken,
wordt geloosd op de bodem;
3. schrobwater van de reiniging van de stallen en uitloopruimten,
geloosd op de mestkelder;
4. schrobwater van de reiniging van voertuigen,
geloosd op de mestkelder;
5. terugspoelwater ontijzeringsinstallatie grondwater
geloosd op de mestkelder
6. afvalwater reiniging voerinstallatie,
opgenomen in de voerinstallatie;
7. afvalwater reiniging voerkeuken,
geloosd op de mestkelder;
8. afvalwater kadaverplaats,
geloosd op de mestkelder;
9. spuiwater luchtwassers,
geloosd op de mestkelder.

De CAA geeft voor enkele agrarische afvalwaterstromen de optie om deze te lozen op de mestkelder en vervolgens uit te rijden over het land.

De CAA gaat verder niet in op het lozen van huishoudelijk afvalwater van huishoudelijke aard, afvalwater van de kadaverplaats en het spuiwater van luchtwassers. Echter het lozen van afvalwater van huishoudelijke aard en van de kadaverplaats op een mestkelder komt in Nederland regelmatig voor.

De door Houbesteyn op de mestkelder te lozen afvalwaterstromen worden te samen met de dierlijke mest en coproducten behandeld in een mestbe- en verwerkinginstallatie. De uit deze installatie vrijkomende stromen worden afgezet onder de meststoffenwetgeving.

Het spuiwater uit een biologische luchtwasser mag niet als meststof worden verhandeld en gebruikt en moet als afvalstof van een bedrijf worden afgevoerd. Daarnaast mag het spuiwater uit een biologische luchtwasser niet worden gemengd met dierlijke mest en mag dan ook niet in de mestkelder worden geloosd. Het door Houbensteyn aangevraagde lozen van spuiwater op de mestkelder kan niet worden vergund en moet als afvalstof naar een vergunninghouder worden afgevoerd.

Lozingen in de bodem

Met betrekking tot bovengenoemde lozing van niet verontreinigd hemelwater in de bodem zijn wij op basis van artikel 3, lid 2, sub a van het Lozingenbesluit bodembescherming het bevoegd gezag. In dit artikel is aangegeven dat Gedeputeerde Staten het bevoegd is, indien het een lozing in de bodem betreft binnen een Wet milieubeheerinrichting waarvoor wij het bevoegd gezag zijn in het kader van de vergunningverlening. Het Lozingenbesluit maakt onderscheid in lozingen van koelwater en overige vloeistoffen. Het binnen de inrichting in de bodem te lozen afvalwater valt onder de definities van overige vloeistoffen.

Overeenkomstig artikel 2 van het Lozingenbesluit bodembescherming is dit besluit niet van toepassing op het in de bodem lozen van hemelwater, indien daaraan geen verontreinigde stoffen zijn toegevoegd, de concentratie van verontreinigde stoffen niet door een bewerking is toegenomen en daaraan geen warmte is toegevoegd.

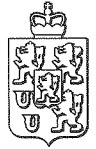
Naar onze mening kan het in de bodem lozen van niet verontreinigd hemelwater van terreinen en daken worden aangemerkt als het in de bodem lozen van niet verontreinigd hemelwater, waarvoor het Lozingenbesluit bodembescherming niet van toepassing is. Op basis hiervan kan deze afvalwaterstroom in de bodem worden geloosd.

3.7. Waterbesparing

Op welke wijze invulling kan worden gegeven aan waterbesparing is beschreven in de Handreiking en het bijbehorende Werkboek "Wegen naar preventie bij bedrijven" opgesteld en uitgegeven door Informatiecentrum Milieuvergunningen (InfoMil). Uit deze documenten blijkt dat waterbesparing in ieder geval relevant is bij bedrijven met een waterverbruik van meer dan 5.000 m³ per jaar.

Beoordeling en toetsing

In de aanvraag (zie tabblad K) is een waterbalans opgenomen. Uit deze gegevens blijkt dat het waterverbruik minder dan 5.000 m³ per jaar bedraagt. Hiermee rekeninghoudende achten wij het niet redelijk om in de vergunningvoorschriften een waterbesparingsonderzoek op te nemen.

3.8. Bodem

3.8.1. Onderzoek nulsituatie van de bodem

In het kader van de Wet milieubeheervergunning dient de kwaliteit van de bodem van de inrichting te worden vastgelegd. Het doel van het bepalen van deze zogenaamde nulsituatie is het referentieniveau van de feitelijke bodemkwaliteit (grond en grondwater) vast te leggen. Daarmee wordt een toetsingsgrondslag verkregen met het oog op toekomstige bodemverontreiniging. Ook bij een verwaarloosbaar bodemrisico is het verkrijgen van zo'n toetsingsgrondslag noodzakelijk om - middels een eindsituatiebodemonderzoek - te kunnen bepalen of er een bodemverontreiniging is opgetreden, ondanks de getroffen bodembeschermende voorzieningen en maatregelen.

Reeds in het kader van de vigerende (deel)revisievergunning van 10 december 2002 (kenmerk 01/43071) is op het tot de inrichting behorende kadastrale nummer N 61, voor zover het hier bodembedreigende activiteiten betreft, de bodemkwaliteit onderzocht en zijn de resultaten vastgelegd in het rapport (G&O Consult BV te Oploo van 17 september 1996).

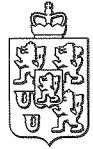
Dit verkennend bodemonderzoek is als zodanig eerder door ons beoordeeld en kan dienst doen als nulsituatie van de bodem. Echter hierbij moet worden opgemerkt dat het eveneens tot de inrichting behorende kadastrale nummer 1099, voor wat betreft het aangevraagde foliebassin, niet is meegenomen in dit bodemonderzoek. Ten aanzien van dit kadastrale nummer is in de vigerende (deel)revisievergunning een voorschrift opgenomen, waarin is aangegeven dat de bodem nulsituatie ter plaatse van het bestaande foliebassin moet worden vastgelegd. Hierbij dient te worden opgemerkt dat tot op heden geen invulling is gegeven aan dit voorschrift. Hiermee rekeninghoudende hebben wij een voorschrift opgenomen om alsnog inzicht te geven in de nulsituatie ter plaatse van het bestaande foliebassin.

Verkennend bodemonderzoek Econsultancy BV (nr. 08093391 van 25 november 2008)

Voor de nu aangevraagde veranderingen: uitbreiding extra vergistingsilo (deellocatie A), extra sleufsilo (deellocatie B) en extra foliebassin (deellocatie C), is ten behoeve van het ruimtelijk ordening spoor door een verkennend bodemonderzoek uitgevoerd. Dit bodemonderzoek is toegevoegd onder tabblad W van de aanvraag.

Vanwege de ligging van de drie deellocaties zijn deze in het bodemonderzoek als één locatie onderzocht. In de boven- en ondergrond zijn geen verontreinigingen geconstateerd. Het grondwater is licht verontreinigd met barium en lood.. Naar de mening van Econsultancy zijn deze metaalverontreinigingen hoogstwaarschijnlijk te relateren aan regionaal verhoogde achtergrondconcentraties van metalen in het grondwater.

In het rapport van 25 november 2008 wordt in paragraaf 2.5 (eerder uitgevoerde bodemonderzoeken) verwezen naar het ter plaatste van het extra foliebassin reeds in 2002 door G&O Consult BV uitgevoerde verkennend bodemonderzoek, waarvan de resultaten zijn vastgelegd in het rapport van 11 september 2002 (projectnummer: 0850bo1002).

Verkennd bodemonderzoek G&O Consult BV (nr. 0850bo1002 van 11 september 2002)

Tijdens dit onderzoek is ter plaatse van het extra foliebassin in de bovengrond een licht verontreiniging met koper aangetroffen. Het grondwater bleek licht verontreinigd te zijn met tetrachlooretheen en zink. Allereerst valt op dat het onder tabblad W toegevoegde verkennd bodemonderzoek niet volledig is. Daarnaast blijkt uit dit bodemonderzoek dat niet alleen ter plaatse van het extra foliebassin onderzoek is verricht, maar ook ter plaatse van de gewenste composteerruimte en vergistingsilo's.

Ter plaatse van de gewenste composteerruimte is in de bovengrond een lichte verontreiniging aangetroffen met minerale olie, EOX en koper. Het grondwater bleek licht verontreinigd met arseen, chroom en tetrachlooretheen.

Ter plaatse van de gewenste vergistingsilo's is in de ondergrond een lichte verontreiniging aangetroffen met de somparameter EOX.

In dit bodemonderzoek van 11 september 2002 wordt geconcludeerd dat de geconstateerde verontreiniging met koper in de bovengrond ter plaatse van extra foliebassin en gewenste composteerruimte waarschijnlijk afkomstig is door het bemesten van de grond met varkensmest, welke in het verleden veelal een hoog kopergehalte bevatte.

De ter plaatse van de gewenste composteerruimte aangetroffen lichte verontreiniging met EOX en minerale olie is niet duidelijk aanwijsbaar. Zijn waarschijnlijk afkomstig van menselijke activiteiten op de locatie. De licht verhoogde overschrijding van de somparameter EOX ter plaatse van de ondergrond van de gewenste vergistingsilo's is eveneens niet eenduidig aanwijsbaar. Waarschijnlijk is dit ook het gevolg van menselijke activiteiten op en rondom de locatie.

Verder wordt geconcludeerd dat een eenduidige, aanwijsbare bron voor de geconstateerde licht grondwaterverontreinigingen op basis van deze onderzoeksresultaten eveneens niet aanwezig is. Dit wordt als zodanig bevestigd doordat de aangetroffen verontreinigingen niet verhoogd zijn waargenomen in de boven- en ondergrond. Ook tijdens het veldwerk zijn organoleptisch geen bijzonderheden waargenomen. Het vermoeden bestaat dat de lichte verontreiniging deel uitmaakt van een diffuse grondwaterverontreiniging als gevolg van verzuring.

Het voorkomen van zware metalen in het grondwater is in deze regio een vaker voorkomend verschijnsel. Als gevolg van de depositie van verzurende stoffen vanuit de atmosfeer kan de grond verzuurd raken. In dit verzuurd milieu kunnen de van nature in de bodem aanwezige metaaldeeltjes in oplossing gaan (ioniseren) en uitspoelen naar het grondwater. Hier worden de metalen dan plaatselijk verhoogd aangetroffen.

De aangetoonde overschrijding van de EOX-parameter behoeft een nadere analyse. Door G&O consult BV wordt geadviseerd om deze nadere analyse uit te voeren.

De overige lichte verontreinigingen in de bovengrond en het grondwater geven naar de mening van G&O Consult BV geen aanleiding tot het instellen van een nader onderzoek. Naar de mening van G&O consult BV leveren de aangetoonde verontreinigingen geen gevaar op voor actuele humane, ecologische dan wel verspreidingsrisico's, zoals e.a. is vermeld in de Wet bodembescherming.

Geadviseerd wordt om geen freatisch grondwater aan te wenden voor beregeningsdoeleinden of voor consumptief gebruik.

Verder wordt geadviseerd om eventueel bij graafwerkzaamheden, bijvoorbeeld bij bouwactiviteiten, vrijkomende (licht) verontreinigde grond op de locatie te hergebruiken in een zogenaamde gesloten grondbalans. Dit moet dan wel gebeuren in overleg met het bevoegd gezag. Voor het buiten de inrichting toepassen van (licht) verontreinigde grond zijn de regels uit het Besluit bodemkwaliteit van toepassing (voormalig Bouwstoffenbesluit).

Op basis van de onderzoeksresultaten wordt door G&O consult BV geconcludeerd dat er ten aanzien van de milieuhygiënische kwaliteit van de bodem, verder geen beperkingen hoeven te worden gesteld aan het gebruik van de grond.

Nader onderzoek G&O Consult BV (nr. 0850bo1002 van 6 november 2002)

Naar aanleiding van het verkennend bodemonderzoek van 11 september 2002 is een nadere analyse gedaan naar de aangetoonde overschrijding van de EOX-parameter.

Allereerst valt op dat het onder tabblad W toegevoegde nader bodemonderzoek niet volledig is.

Uit de analyseresultaten blijkt dat er geen specifieke verontreiniging in het grondmengmonster aanwezig is. Wel is er een licht verhoogd gehalte aan hexachloorbenzeen geconstateerd, een licht verhoogd gehalte aan plochloorbifenylen en een licht verhoogd gehalte van de organochloorpesticide p,p-DDT, allen licht verhoogd ten opzichte van de desbetreffende detectiegrens. De aangetoonde licht verontreinigde parameters zitten beneden de streefwaarde of groepsstreefwaarden. De verhoogde EOX-parameter aangetroffen in het eerder uitgevoerde verkennend bodemonderzoek is veroorzaakt door de cumulatie van de voornoemde stoffen.

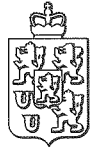
Naar de mening van G&O Consult BV hoeft er geen nader onderzoek naar de aangetroffen verhoogde EOX-gehalte te worden verricht. Het grondmonster bevat geen verontreiniging met extraheerbare organische halogeenverbindingen.

Beoordeling en toetsing

Wij hebben vastgesteld dat de bovenstaande bodemonderzoeken dienst kunnen doen als nulsituatie van de bodem. Zoals bovenstaand aangegeven dient hierbij wel te worden opgemerkt dat ter plaatse van het bestaande foliebassin de bodem nulsituatie alsnog inzichtelijk moet worden gemaakt. Om hier invulling aan te geven hebben wij een voorschrift opgenomen.

3.8.2. Bodembeschermende maatregelen en voorzieningen

Het preventieve bodembeschermingsbeleid is vastgelegd in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) bedrijfsmatige activiteiten. Uitgangspunt van dit beleid is dat de bodemrisico's van bedrijfsmatige activiteiten door doelmatige maatregelen en voorzieningen tot een verwaarloosbaar risico beperkt moeten worden (bodemrisicocategorie A). Alleen in bepaalde omstandigheden en onder bepaalde voorwaarden kan worden volstaan met een aanvaardbaar bodemrisico (bodemrisicocategorie A*).

In de NRB is een systematiek opgenomen waarmee het bodemrisico van de bedrijfsactiviteiten kan worden beoordeeld. Het bodemrisico is daarbij afhankelijk van de aanwezige bodembeschermende voorzieningen en de getroffen maatregelen. Combinaties van voorzieningen en maatregelen die leiden tot een verwaarloosbaar bodemrisico - representeren de Best Beschikbare Technieken (BBT).

De NRB kent verschillende typen opvangvoorzieningen waarmee de bescherming van de bodem wordt aangegeven. De verschillende voorzieningen zijn respectievelijk vloeistofdichte voorzieningen, vloeistofkerende voorzieningen, lekbakken en bedrijfsrioleringen. Bovendien kunnen ook door het bedrijf genomen beheersmaatregelen bijdragen aan het verlagen van het risico van het ontstaan van een bodemverontreiniging. In de NRB genoemde beheersmaatregelen zijn respectievelijk reparatie en onderhoud, toezicht en inspectie en incidentenmanagement.

Beoordeling en toetsing

Afhankelijk van de aanwezige bodembeschermende voorzieningen dient de betreffende bedrijfsactiviteit in een bodemrisicocategorie te worden ondergebracht. De in potentie bodembedreigende activiteiten zijn getoetst aan de systematiek van de NRB (zie tabblad J). Gelet op de binnen de inrichting van Houbensteyn aanwezige voorzieningen en de aan deze vergunning te verbinden voorschriften, waaronder inspectievoorschriften, faciliteiten en zorg van het personeel (morsingen worden onmiddellijk opgeruimd), bestaat er een verwaarloosbaar bodemrisico. Alle activiteiten van het bedrijf, met uitzondering van de bestaande bedrijfsriolering, vallen in de bodemrisicocategorie A, en hebben een eindemissiescore van 1.

3.8.3. Herhalingsonderzoek

Periodiek herhalingsonderzoek wordt, met uitzondering van een bodemonderzoek bij beëindiging van de bedrijfsactiviteiten, niet zinvol geacht.

3.8.4. Beëindiging activiteiten

Om te kunnen controleren of de bedrijfsactiviteiten tot bodemverontreiniging hebben geleid dient na beëindiging van de activiteiten de bodem van de inrichting opnieuw te worden onderzocht. Mogelijke bodemverontreinigingen kunnen dan worden verwijderd. Hiertoe zullen voorschriften in de vergunning worden opgenomen. Deze voorschriften blijven gelden tot een jaar nadat de vergunning haar geldigheid heeft verloren. Een periodiek herhalingsonderzoek wordt derhalve niet nodig geacht.

3.8.5. Bodem of grondwaterbeschermingsgebied

De inrichting is niet gelegen in een waterwingebied en/of grondwaterbeschermingsgebied.

3.9. Energie

Op welke wijze invulling kan worden gegeven aan energiebesparing is beschreven in de Circulaire "Energie in de milieuvergunning" uitgegeven door de ministeries van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en Economische Zaken d.d. oktober 1999.

Uit dit document volgt dat als het energieverbruik meer is dan 50.000 kWh elektriciteit of 25.000 m³ aardgas (of aardgasequivalent) in elk geval aandacht moet worden besteed aan energiebesparing. De ondergrens van 25.000 m³ betreft het totaal aan aardgasequivalenten. Dit betekent dat de verbruiksgegevens van andere energiedragers (o.a. huisbrandolie, hout, butaan en propaan) moeten worden omgerekend naar aardgasequivalenten om deze vervolgens bij elkaar op te tellen. Ook het eventuele gebruik van biobrandstoffen moet in het totaalgebruik worden meegenomen.

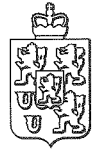
Echter in deze specifieke situatie voorziet Houbensteyn, dit met behulp van de aangevraagde vergistinginstallatie incl. Warmte Kracht Koppeling installatie, in haar eigen elektriciteitsbehoefte. De overig geproduceerde elektriciteit wordt geleverd aan het elektriciteitsnet. Daarnaast wordt de bij de productie van de elektriciteit vrijkomende warmte volgens de gegevens in de aanvraag (zie tabblad A) voor 70% nuttig toegepast (verwarmen stallen en overige gebouwen, voorverwarmen digestaat vergistingsilo's, warm water WKK naar hygiëniseerinstallatie en overige verwarmingsdoeleinden). De niet nuttig te benutten restwarmte wordt uitgestoten via de rookgasafvoer.

Daarnaast blijft de opslag van propaan noodzakelijk voor noodsituaties waarin de WKK-installaties niet in werking zijn en de stallen en overige gebouwen toch verwarmd dienen te worden.

Beoordeling en toetsing

Specifiek voor de sector veehouderijen is door Infomil het informatieblad E11 "Energiebesparing bij veehouderijen, herziene versie november 2004" uitgebracht. Dit informatieblad is gebaseerd op de bovenstaande Circulaire en biedt ondersteuning bij het opstellen van vergunningvoorschriften en is voor wat betreft de energiebesparingsmaatregelen vooral gericht op veehouderijen. De energiebesparende maatregelen die tot BBT gerekend worden in de BREF, krijgen voldoende aandacht als bij de milieuvergunning rekening wordt gehouden met het InfoMil informatieblad E11 "Energiebesparing bij veehouderijen". Om vast te stellen in hoeverre de stand der techniek (BBT) wordt toegepast is in het informatieblad een vragenlijst opgenomen. Wordt de stand der techniek (BBT) niet toegepast dan kan vervolgens na worden gegaan of al dan niet wordt voldaan aan het toepassingscriterium.

In de aanvraag (zie tabbladen G en L) is een ingevulde vragenlijst toegevoegd en wordt een toelichting gegeven op de binnen de inrichting uitgevoerde energiebesparingsmaatregelen. Uit deze gegevens blijkt dat een 5-tal energiebesparingsmaatregelen, die in het informatieblad E11 zijn genoemd als BBT maatregel, niet worden toegepast binnen de inrichting van Houbensteyn. Het gaat hier om de HF-TL verlichting met spiegelarmatuur, spaarlampen bij meer dan 1000 uren per jaar, natuurlijke daglichtintrede in de stal, het toepassen van ligvloerisolatie en het toepassen van een ondergrondse luchtinlaat ten behoeve van het ventilatiesysteem. Ten aanzien van het niet toepassen van deze maatregelen wordt onder tabblad G een nadere toelichting gegeven.

Verder blijkt uit deze gegevens dat ook gekeken is naar de in informatieblad E11 genoemde besparingsmaatregelen ter vermindering van de toename van het elektriciteitsverbruik als gevolg van de plaatsing van luchtwassers. De onderstaande in de oplegnotitie BREF intensieve veehouderij genoemde maatregelen worden binnen de inrichting van Houbensteyn toegepast:

- VE2 Klimaatcomputer;
- VE3 Regeling met meetwaaier en smoorunit;
- VE4 Frequentieregeling;
- VE5 Centrale afzuiging.

Alleen de genoemde maatregel 'VE7 Ventilatiesysteem met ondergrondse luchtinlaat' wordt niet binnen de inrichting toegepast. Ten aanzien van het niet toepassen van deze maatregel wordt onder tabblad G een nadere toelichting gegeven. Gelet op het voorgaande vinden wij het niet noodzakelijk om een haalbaarheidstoets uit te voeren, zoals geadviseerd in de oplegnotitie BREF IV, naar de toepassing van energiebesparingsmaatregelen bij luchtwassers.

Aangezien het energieverbruik zo laag mogelijk wordt gehouden, is dit aspect geen belemmering om een luchtwasser als gelijkwaardig aan BBT te beschouwen.

Gelet op het feit dat alles in het werk wordt gesteld om het energieverbruik zo laag mogelijk te houden, daarbij rekeninghoudende met de nadere toelichting onder tabblad G waarom niet alle BBT energiebesparingsmaatregelen worden toegepast, en wordt voorzien in haar eigen elektriciteitsbehoefte is dit naar onze mening geen belemmering om te stellen dat binnen de veehouderij de BBT worden toegepast. Hiermee rekeninghoudende kan naar onze mening worden afgezien van het opleggen van een energiebesparingsonderzoek.

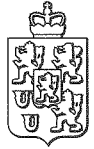
3.10. Externe veiligheid en brandveiligheid

3.10.1. Besluit risico's zware ongevallen 1999 (BRZO 1999)

In Nederland kunnen bedrijven met een bepaalde hoeveelheid gevaarlijke stoffen vallen onder de werking van het Besluit Risico's Zware Ongevallen (BRZO). In dit besluit worden voor diverse gevaarlijke stoffen en stofcategorieën een hoge en een lage drempelwaarde voor stofhoeveelheden genoemd. Als een bedrijf met zijn stofhoeveelheden de onderste drempel overschrijdt, dient het een kennisgeving in te dienen en te beschikken over een veiligheidsbeheerssysteem een zogenaamd Preventie Beleid Zware Ongevallen (PBZO). Een dergelijk bedrijf wordt een PBZO-bedrijf genoemd. Bij overschrijding van de bovenste drempel is een bedrijf tevens verplicht een veiligheidsrapport (VR) te maken voor het bevoegd gezag (de gemeente of de provincie). Zo'n bedrijf heet een VR-bedrijf.

Beoordeling en toetsing

Uit de aanvraag blijkt geen van de in bijlage 1 van het BRZO genoemde drempelwaarden voor de opslag van gevaarlijke stoffen worden overschreden, waardoor de eisen uit het BRZO niet van toepassing zijn.

3.10.2. Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI)

Dit besluit moet individuele en groepen burgers een basisbeschermingsniveau garanderen tegen een ongeval met gevaarlijke stoffen. Het besluit verplicht gemeenten en provincies rekening te houden met de externe veiligheid als ze een milieuvergunning verlenen of een bestemmingsplan maken. Het Bevi bevat veiligheidsnormen voor bedrijven met gevaarlijke stoffen die een risico vormen voor personen buiten het bedrijfsterrein. Bijvoorbeeld vlakbij chemische fabrieken, lpg-tankstations en spoorwegemplacements waar goederentreinen met gevaarlijke stoffen rangeren. Deze risicovolle bedrijven staan soms dichtbij huizen, ziekenhuizen en scholen (zogenaamde kwetsbare objecten) of in de buurt van winkels, horecagelegenheden, sporthallen of sportterreinen (beperkt kwetsbare objecten). Dat kan gevaar opleveren voor mensen die in hier wonen, werken, verblijven of recreëren. Het Bevi moet de risico's beperken. Dit betekent bijvoorbeeld dat bedrijven maatregelen moeten nemen of dat provincies of gemeenten bedrijven of woning moeten verplaatsen (saneren). Het Bevi is op enkele onderdelen na op 27 oktober 2004 in werking getreden. Het treedt gefaseerd in werking voor sanering van bestaande bedrijven. Het Bevi is per 13 februari 2009 gewijzigd. De Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi) voert het besluit uit.

Het Bevi bestempelt o.a. de volgende bedrijven en activiteiten als risicovol:

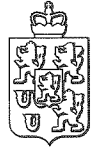
- bedrijven die onder het Besluit risico's zware ongevallen 1999 (Brzo '99) vallen;
- Lpg-tankstations met een doorzet van meer dan 50 m³ lpg per jaar en waar niet meer dan 80 m³ lpg aanwezig is;
- bedrijven met meer dan 150 m³ (zeer) licht ontvlambare vloeistof in een insluitsysteem;
- bedrijven met meer dan 13 m³ propaan of acetyleen in een insluitsysteem;
- bedrijven die meer dan 10.000 kg verpakte gevaarlijke stoffen, gevaarlijke afvalstoffen of bestrijdingsmiddelen kunnen opslaan.

Toetsing en beoordeling

Uit de aanvraag blijkt dat geen van de in het BEVI genoemde criteria c.q. drempelwaarden worden overschreden, waardoor de eisen uit het BEVI niet van toepassing zijn.

3.10.3. Brandveiligheid algemeen

Overeenkomstig artikel 5.4 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) en bestendige jurisprudentie (o.a. ABRS van februari 1998, E03.97.1026/P90 en F03.97.0607) acht ons college het wenselijk dat door de vergunninghoudster een brandveiligheidsrapport wordt opgesteld en dat dit vervolgens door de brandweer wordt goedgekeurd. Dit brandveiligheidsrapport moet vóór vergunningverlening inzicht geven in (brand)risico's en de te nemen maatregelen om deze tot een minimum te beperken. Ook dient inzicht gegeven te worden in repressieve maatregelen (blusmiddelen en -voorzieningen) om de gevolgen voor het milieu zo beperkt als mogelijk te houden en bij de bron te kunnen bestrijden.

Beoordeling en toetsing

Reeds in het kader van de vigerende (deel)revisievergunning is door Houbensteyn een door de brandweer van de gemeente Venray goedgekeurd brandveiligheidsrapport overgelegd (rapportnummer 1347/R01 van 21 december 2005). Alhoewel dit goedgekeurde brandveiligheidsrapport geen deel uit van de aanvraag is dit rapport als zodanig wel bekend bij ons. Gelet op de aangevraagde uitbreiding van de vergistinginstallatie (extra vergistingsilo en WKK) is onder tabblad T van de aanvraag een aanvulling op het eerder goedgekeurde brandveiligheidsrapport toegevoegd. Deze aanvulling is door de brandweer van de gemeente Venray voorzien van een paraaf en goedgekeurd op 14 april 2009.

De voorwaarden waaronder de brandweer het rapport heeft goedgekeurd, samen met de maatregelen en voorzieningen welke aanvraagster in het brandveiligheidsrapport heeft aangegeven, waarborgen de brandveiligheid voldoende.

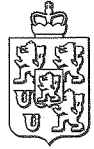
3.10.4. Brandveiligheid (co-)vergistinginstallatie

Het bij de vergisting geproduceerde biogas bestaat voor 55 – 65% uit het gas methaan (CH₄). Dit gas is brandbaar en kan samen met lucht een explosief mengsel vormen. In een mengverhouding van 5 – 10 % methaan en 90 – 95% lucht ontstaat een explosief mengsel. Als dit mengsel vervolgens ontstoken wordt, is een ontploffing het resultaat. Hiermee rekeninghoudende is het van belang na te gaan in welke gevallen deze situatie zich kan voordoen en welke maatregelen moeten worden genomen en opgelegd om een ontploffing te voorkomen.

Gelet op het voorgaande wordt in de Handreiking (co-)vergisting van mest (zie www.infomil.nl) aandacht wordt besteed aan de bepaling van de explosieveiligheid van de gehele vergistinginstallatie. Mede op basis hiervan kunnen voorschriften worden opgesteld ten aanzien van de constructie, positie en behuizing specifieke onderdelen zoals de WKK-installatie, de overdrukbeveiliging en de gasopvang. Tevens dient aandacht te worden besteed aan de installatie van blusmiddelen. De brandweer dient op de hoogte te worden gesteld van de aanwezigheid van een vergistinginstallatie.

De ATEX richtlijn is van toepassing op alle plaatsen waar ontploffingsgevaar (gas- en stofexplosiegevaar) kan heersen. Op grond van de ATEX 137-richtlijn (1999/92/EG) zijn werkgevers sinds 1 juli 2006 verplicht een explosieveiligheidsdocument op te stellen en bij te houden. Dit document maakt deel uit van de risico-inventarisatie- en evaluatie (RI&E) en moet onder andere een gevarenzone-indeling bevatten van een werkplek met een ontplofbare atmosfeer. Met behulp van de Nederlandse praktijkrichtlijn 7910-1+C2:2009 kan invulling worden geven aan het opstellen van een gevarenzone-indeling. De gevarenzone indeling hangt in de praktijk met name af van de uitvoering van de biogasopvang. De ATEX 137 is geïmplementeerd in het Arbeidsomstandighedenbesluit. Op de naleving hiervan wordt toegezien door de Arbeidsinspectie.

Voor de veiligheid van de gasopvang dient het materiaal van de biogasopvang bestendig te zijn tegen de inwerking van biogas. Verder dient de maximale druk van de vergister en gasopvang niet te worden overschreden. In de Handreiking (co-)vergisting van mest is in aangegeven dat een overdrukbeveiliging met en zonder fakkel kan worden uitgevoerd.

De keuze om al dan niet een fakkel toe te passen is gerelateerd aan veiligheid, milieubescherming en economische factoren. Met name bij kleinere mestvergisters verhouden de kosten gerelateerd aan de eis om een fakkel te plaatsen niet tot de verwachte milieu-effecten. In de handreiking wordt geadviseerd een fakkel niet verplicht te stellen bij mestvergistingsinstallaties met een WKK-installatie met een nominale capaciteit van minder dan 100 kW (een biogasproductie van 50 m³/uur). Bij grotere installaties wordt geadviseerd wel de plaatsing van een fakkel te eisen, tenzij een andere deugdelijke oplossing wordt aangedragen voor verbranding van het biogas in geval een eventuele overproductie niet binnen 24 uur kan worden opgelost.

Als mogelijk oplossingen worden in de handreiking genoemd een extra WKK-installatie of het plaatsen van een mobiele fakkelininstallatie.

Bij installaties met twee gasmotor wordt in de handreiking het volgende geadviseerd.

Klein onderhoud

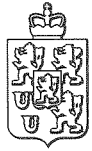
1. Klein onderhoud kan worden gepland, één motor kan blijven draaien, de helft van de biogasproductie wordt dan verbrand. Uitgaande van een bufferopslag van 1,5 à 2 uur bij 100 % productie is dit is voldoende om klein onderhoud aan de WKK uit te voeren.
2. In de vergunning kan worden aangeven dat voorafgaand aan klein onderhoud voldoende bufferperiode moet worden gerealiseerd door het gedeeltelijk leeg stoken van de gasopvang en indien nodig het vooraf verminderen van de biogasproductie.

Groot onderhoud

1. Groot onderhoud wordt vooraf gepland.
2. De biogasproductie dient vooraf te worden verminderd met minimaal 50 %.
3. Bij installaties met twee gasmotoren dient het onderhoud beurtelings te worden uitgevoerd zodat er altijd een gasmotor in bedrijf is.
4. Omdat de gasproductie vooraf met minimaal 50 % gereduceerd is kan één gasmotor de productie van biogas verwerken zonder dat de overdrukbeveiliging in werking treedt.
5. Een fakkelininstallatie is dan niet nodig.

Storing aan de WKK

1. Een storing komt onverwacht, het is daarom niet mogelijk de biogasproductie vooraf te verminderen met minimaal 50 %.
2. Bij een storing dient de gasproductie onmiddellijk te worden verminderd. Er mag geen vergistingmateriaal meer worden toegevoegd aan de vergister.
3. Bij installaties met een gasmotor met een asvermogen <100 kW moet het overtollige gas binnen 48 uur via een fakkelininstallatie worden afgefakkeld. In de praktijk zal het weinig voorkomen dat beide motoren gelijktijdig een storing hebben en de productie zal binnen 24 uur zijn gehalveerd. De resterende biogasproductie kan dan worden verwerkt door één gasmotor. Het plaatsen van een mobiele fakkelininstallatie zal in de meeste gevallen niet nodig zijn.

4. Bij installaties waar gasmotoren opgesteld staan met een gezamenlijk asvermogen > 100 kW moet het overtollige gas binnen 24 uur via een fakkelinstallatie worden afgefakkeld. Ook hier zal het in de praktijk weinig voorkomen dat beide motoren gelijktijdig een storing hebben en zal de productie binnen 24 uur zijn gehalveerd. De resterende biogasproductie kan dan worden verwerkt door één gasmotor. Het plaatsen van een mobiele fakkelinstallatie zal in de meeste gevallen niet nodig zijn.

Beoordeling en toetsing

Het geproduceerde biogas wordt in de vergistingsilo's onder het folie zeil drukloos opgeslagen. Als gevolg hiervan is het brand- en explosierisico gering. In het geval er toch een brand of explosie zou ontstaan is de vergistingsilo zo uitgerust, zijwanden bestaan uit panelen van beton en metaal en dak en zeil is van kunststof, dat een eventuele explosiedruk golf zijn weg zal zoeken via de dakconstructie.

De vergistingsilo's hebben een niveaumeter voor de hoeveelheid aanwezig biogas. Als het biogas een bepaald maximumniveau heeft bereikt wordt de gasmotor automatisch opgestart. Daarnaast is in de leiding naar de verbrandingsmotor een vlamdover aangebracht.

Binnen de inrichting van Houbensteyn is aangevraagd het inwerking mogen hebben van een 4-tal WKK-installaties. Deze installaties hebben een gezamenlijk asvermogen van meer dan 100 kW en vallen daarmee volgens de bovengenoemde handreiking onder de grotere installaties. Volgens de handreiking wordt bij grotere installaties geadviseerd om een fakkel te eisen, tenzij een andere deugdelijke oplossing wordt aangedragen voor verbranding van het biogas in geval een eventuele overproductie niet binnen 24 uur kan worden opgelost.

In de aanvraag (zie tabblad R) is aangegeven hoe wordt omgegaan met noodsituaties. Aangezien Houbensteyn beschikt over een 4-tal WKK-installaties en het in de praktijk weinig zal voorkomen dat alle vier de gasmotoren een storing hebben, kan het geproduceerde biogas worden verwerkt door de andere drie WKK-installaties. Bij een storing zal via een alarminstallatie een alarmmelding plaatsvinden. Vervolgens zorgt een afgesloten onderhoudscontract ervoor dat binnen 6 uur iemand aanwezig is om de storing aan de biogasinstallatie te verhelpen. Daarnaast wordt bij een storing gelijktijdig gestopt met het aan de vergistinginstallatie toevoeren van mest en coproducten, waardoor de biogasproductie zal reduceren. Door het op deze wijze omgaan met noodsituaties zal de overdrukbeveiliging niet in werking treden en kan worden afgezien van een permanente fakkel.

Uit het bovenstaande blijkt dat is voldaan aan de aanbevelingen uit de Handreiking (co)vergisting van mest. Middels het goedgekeurde brandveiligheidsrapport is de brandweer op hoogte van de aanwezigheid van een vergistinginstallatie en heeft men kunnen adviseren over preventie en het plaatsen van blusmiddelen geplaatst. Daarnaast hebben wij in de voorschriften opgenomen dat een bliksembeveiligingsinstallatie aanwezig moet zijn.

Voordat de installatie in gebruik wordt genomen moet door een deskundige worden gecontroleerd of de installatie op een veilige wijze in gebruik kan worden genomen. Vervolgens moet deze keuring van de installatie periodiek worden herhaald. Aangezien brand en/of explosies niet kunnen ontstaan zonder ontsteking, dienen ontstekingsbronnen (o.a. grondfakkel, elektrische apparatuur en open vuur en roken) binnen bepaalde gevarenczones te worden geweerd. Voorts dienen gasdetectievoorzieningen aanwezig te zijn voor methaan (CH₄) en zwavelwaterstof (H₂S). In de vergunning hebben wij conform het voorgaande voorschriften opgenomen.

3.11. Verkeer en vervoer

Het landelijke beleid ten aanzien van verkeer is gericht op de beperking van de uitstoot van stoffen, de verbetering van de bereikbaarheid van bedrijven en de beperking van ruimtebeslag.

Vervoersmanagement is vooral van belang bij bedrijven waar veel mensen werken, waar veel bezoekers komen of waar grote stromen goederen vervoerd worden.

Het door de provincies gehanteerde relevantiecriteria is hierbij meer dan 500 werknemers en het niet aannemelijk zijn dat het bedrijf alle maatregelen getroffen heeft om de nadelige gevolgen voor het milieu ten gevolge van vervoer door medewerkers tegen te gaan.

Op welke wijze invulling kan worden gegeven aan vervoermanagement is beschreven in de Handreiking en het bijbehorende Werkboek "Wegen naar preventie bij bedrijven" opgesteld en uitgegeven door Informatiecentrum Milieuvergunningen (InfoMil). Uit deze documenten blijkt dat vervoermanagement in ieder geval relevant is bij bedrijven met:

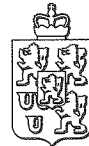
- meer dan 100 werknemers en/of;
- meer dan 500 bezoekers per dag en/of;
- meer dan 2 miljoen transportkilometers per jaar voor verladers en uitbesteed vervoer en/of;
- meer dan 1 miljoen transportkilometers per jaar voor eigen vervoerders.

Beoordeling en toetsing

Aangezien de inrichting van Houbensteyn niet aan de deze criteria voldoet vinden wij het niet noodzakelijk om in de vergunningvoorschriften een vervoersplan op te nemen

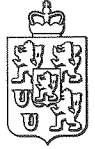
4. Terinzagelegging

Het ontwerpbesluit en de bijbehorende stukken hebben ter inzage gelegen van 27 januari 2010 tot en met 9 maart 2010. Er zijn geen zienswijzen en/of adviezen ingekomen.

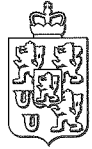

5. Ambtshalve wijziging ten opzichte van het ontwerpbesluit

- In de considerans op pagina 3 van het ontwerpbesluit is aangegeven dat in de (co)vergistinginstallatie op jaarbasis o.a. 11.000 m³/ton varkensmest en/of pluimveemest van buiten de inrichting afkomstig zal worden vergist. Uit de aanvraag blijkt dat ten behoeve van de (co)vergistinginstallatie mest en coproducten worden geaccepteerd. In Bijlage Aa onder IV behorende bij de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet is een tabel opgenomen met daarin genoemd de stoffen die met ten minste 50 gewichtsprocenten uitwerpselen van dieren mogen worden covergist tot covergiste mest. Gelet op het feit dat covergiste mest moet bestaan uit ten minste 50 gewichtsprocenten uitwerpselen van dieren, hebben wij de considerans zodanig aangepast dat het in de (co)vergistinginstallatie verwerken van dierlijke mest niet is beperkt tot alleen varkensmest en /of pluimveemest.
- In de considerans op de pagina's 3 en 45 van het ontwerpbesluit is aangegeven dat de geproduceerde dikke fractie (ca. 7.727 m³/jaar) als meststof wordt afgezet onder de geregistreerde handelsnaam Fertex. Voorop moet staan dat de geproduceerde dikke fractie als meststof onder de meststoffenwetgeving moet worden afgezet. Of deze meststof nu onder de handelsnaam Fertex of een andere handelsnaam wordt afgezet is in deze niet relevant. Wij hebben de considerans zodanig aangepast dat de handelsnaam Fertex is komen te vervallen.
- In voorschrift 2.3.2 onder e is opgenomen dat binnen een half jaar nadat de luchtwasser in gebruik is genomen deze moet zijn ingeregeld. Achteraf bezien is deze termijn wel erg ruim gesteld en zijn wij van mening dat een luchtwasser binnen een termijn van 1 maand moet kunnen zijn ingeregeld. Wij hebben voorschrift 2.3.2 overeenkomstig aangepast.
- In voorschrift 3.3 onder j is opgenomen dat een in de brijvoerkeuken aanwezige bunker en silo dient te zijn voorzien van een overvulbeveiliging, die aangeeft wanneer de maximale vullingsgraad is bereikt. Verder is in voorschrift 3.3 onder k opgenomen dat een in de brijvoerkeuken aanwezige tank die is voorzien van een vulleiding op afschot moet liggen. Uit overleg met vergunninghoudster is gebleken dat de vloeistofkerende vloer van de brijvoerkeuken onder afschot is aangelegd naar een pompput. Tijdens het schoonmaken van deze pompput wordt het eventueel gemorste en/of overgelopen brijvoer via een ondergrondse leiding naar het mestbassin gepompt. Hiermee rekeninghoudende zijn wij van mening dat dit voorschrift vanuit milieuhygiënisch oogpunt overbodig en onnodig bezwarend is. Wij hebben voorschrift 3.3 onder a zodanig aangepast dat naast de vloer van de brijvoerkeuken ook de pompput vloeistofdicht moet zijn uitgevoerd. Daarnaast is voorschrift 3.3 onder j komen te vervallen en hebben wij voorschrift 3.3 onder k zodanig aangepast dat de vulleidingen van een tank niet op afschot hoeven te liggen.
- In voorschrift 3.7 onder d is opgenomen dat alvorens een afleverslang wordt aangesloten een voertuig zodanig dient te worden vastgezet dat weggrijden tijdens het afleveren niet mogelijk is. Achteraf bezien is niet helder genoeg geformuleerd wat nu precies wordt bedoeld met de woordkeuze "het zodanig vastzetten van een voertuig dat weggrijden tijdens het afleveren niet mogelijk is". Wij hebben voorschrift 3.7 onder d zodanig aangepast dat alvorens een afleverslang wordt aangesloten een voertuig stil moet staan dat weggrijden tijdens het afleveren niet mogelijk is.

- In voorschrift 7.3.13 is opgenomen dat in de leiding van een gasmotor van een WKK-installatie een vlamdover moet zijn aangebracht. In dit voorschrift is abusievelijk geen rekeninggehouden dat een vlamdover alleen noodzakelijk is als géén gasdrukverhoger wordt toegepast. Uit navraag bij vergunninghoudster is gebleken dat in de gasleiding naar de gasmotor van de WKK-installatie een compressor aanwezig, die kan worden aangemerkt als een gasdrukverhoger. Wij hebben voorschrift 7.3.13 zodanig aangepast dat kan worden afgezien van een vlamdover in de leiding naar de gasmotor indien een gasdrukverhoger wordt toegepast.

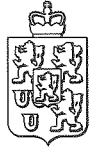

6. Besluit

Wij besluiten:

- I. aan Houbensteyn Holding BV een revisievergunning in de zin van artikel 8.4, eerste lid van de Wet milieubeheer (Wm), te verlenen voor haar inrichting Hei I gelegen aan de Ysselsteynseweg 25 te Ysselsteyn;
- II. dat de aanvraag van 11 mei 2009, ingekomen 26 mei 2009 en geregistreerd onder nummer 09/9040, en de aanvullende gegevens van 11 december 2009, ingekomen 15 december 2009, deel te laten uitmaken van deze vergunning behalve indien daarvan blijkt de hierna volgende voorschriften mag of moet worden afgeweken;
- III. de vergunning voor wat betreft de veehouderij (vleesvarkens en gespeende biggen) te verlenen voor onbepaalde tijd;
- IV. de vergunning voor wat betreft de brijvoerkeuken en (co)vergistinginstallatie te verlenen voor een periode van 10 jaar;
- V. aan deze vergunning de navolgende voorschriften te verbinden, een en ander met dien verstande dat de voorschriften 6.4.4 en 6.4.5 blijven gelden tot 1 jaar nadat de vergunning haar geldigheid heeft verloren;
- VI. aan de vergunning een lijst te verbinden, waarin de diverse begrippen worden verklaard, die in de vergunning gebruikt worden;
- VII. het op de mestkelder lozen van spuiwater van de luchtwassers te weigeren;
- VIII. het accepteren van afvalstoffen met de onderstaande Euralcodes te weigeren:

Euralcode	
02	AFVAL VAN LANDBOUW, TUINBOUW, AQUACULTUUR, BOSBOUW, JACHT EN VISSERIJ EN DE VOEDINGSBEREIDING EN –VERWERKING
02 01	Afval van landbouw, tuinbouw, aquacultuur, bosbouw, jacht en visserij
02 01 01	Slib van wassen en schoonmaken
02 02	Afval van de bereiding en verwerking van vlees, vis en ander voedsel van dierlijke oorsprong
02 02 01	Slib van wassen en schoonmaken
02 02 99	Niet elders genoemd afval
02 03	Afval van de bereiding en verwerking van fruit, groente, granen, spijsolie, cacao, koffie, thee en tabak, de productie van conserven, de productie van gist en gistextract en de bereiding en fermentatie van melasse
02 03 01	Slib van wassen, schoonmaken, pellen, centrifugeren en scheiden
02 04	Afval van de suikerverwerking
02 04 03	Slib van de afvalwaterbehandeling ter plaatse
02 06	Afval van bakkerijen en banketbakkerindustrie
02 06 01	Voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal
02 06 99	Niet elders genoemd afval
02 07	Afval van de productie van alcoholische en niet alcoholische dranken (exclusief koffie, thee en cacao)
02 07 01	Afval van wassen, schoonmaken en mechanische bewerking van grondstoffen
02 07 02	Afval van de destillatie van alcoholische dranken

7. Beroep

Een belanghebbende, die zienswijzen over het ontwerpbesluit heeft ingediend of aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten geen zienswijzen te hebben ingediend, kan, tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het beroepschrift moet binnen een termijn van zes weken worden ingediend. Deze termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop dit besluit ter inzage is gelegd. Op deze beroepschriftprocedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Het beroepschrift moet worden ondertekend en moet tenminste bevatten:

- a. de naam en het adres van de indiener;
- b. de datum;
- c. een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, en;
- d. de redenen van het beroep (motivering).

Het beroepschrift moet worden gericht aan:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Als een beroepschrift wordt ingediend, dan kan tevens een verzoek om een voorlopige voorziening worden gedaan bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het besluit treedt niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

Voor meer informatie verwijzen wij naar de internetpagina van de Raad van State, www.raadvanstate.nl. Klik op "Onze werkwijze". Klik op "Bestuursrechtspraak".

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag, volgend op de bezwaar/beroepstermijn van 6 weken. Indien tegen het besluit bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is gedaan, treedt het besluit niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

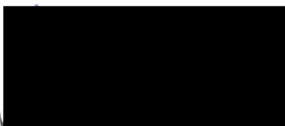

8. Slotbepaling

Een afschrift van dit besluit is verzonden aan:

- a. Houbensteyn Holding BV
de heer M. Houben
Ysselsteynseweg 69
5813 BK YSSELSTEYN
- b. Hendrixx UTD
de heer M. Caspers
Postbus 1
5830 MA BOXMEER
- c. het College van burgemeester en wethouders van de gemeente Venray
Postbus 500
5800 AM VENRAY
- d. Brandweer van de gemeente Venray
Postbus 500
5800 AM VENRAY

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

m
wnd. afdelingshoofd
Vergunningen en Subsidies

Bijlagen

- Bijlage 1: Voorschriften
Bijlage 2: Begrippenlijst

BIJLAGE 1 VOORSCHRIFTEN

1. ALGEMEEN

1.1.

Binnen de inrichting moet een overzichtelijke en actuele plattegrond aanwezig zijn. Op deze plattegrond dient ten minste te zijn aangegeven:

- a. alle gebouwen en de (risicorelevante)installaties met hun functies;
- b. alle opslagen van stoffen welke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken met vermelding van aard van de stof overeenkomstig de ADR classificatie-indeling en de maximale hoeveelheden.

1.2.

Installaties moeten zodanig zijn geconstrueerd en worden onderhouden dat het optimaal functioneren van alle onderdelen gewaarborgd is. Ze moeten bestand zijn tegen druk, temperatuur welke hierin optreden en het medium waarvoor ze bestemd zijn. Elk defect aan een installatie dat gevaar, schade of hinder buiten de inrichting kan veroorzaken, evenals elke lekkage dient zo spoedig mogelijk te worden hersteld.

1.3.

Gebouwen/installaties en opslagvoorzieningen moeten te allen tijde goed bereikbaar zijn voor alle voertuigen die in geval van calamiteiten toegang tot de inrichting/installatie moeten hebben. Binnen of nabij de installaties mogen geen andere goederen of stoffen worden opgeslagen dan die welke voor het proces nodig zijn of daardoor zijn verkregen, met uitzondering van brandbestrijdingsmiddelen.

1.4.

Een gasgestookte installatie en bijbehorende appendages moeten voldoen aan de NEN 1078 en/of de NEN 2078. Een gasgestookte installatie met een nominale belasting van meer dan 130 kW op bovenwaarde moet voor ingebruikneming en vervolgens telkens na 2 jaar door een SCIOS-gecertificeerde instantie op goed en veilig functioneren worden gecontroleerd, evenals jaarlijks door een SCIOS-gecertificeerde instantie worden onderhouden.

1.5.

- a. Installatieonderdelen die onder elektrische spanning kunnen komen te staan door statische oplading ten gevolge van het te transporteren product, moeten zijn voorzien van een deugdelijke aardverbinding. Isolerende delen van de installatie moeten elektrisch zijn overbrugd.
- b. de uitvoering, de inspectie en het onderhoud van de bliksemafleider en van aardingverbinding moet geschieden overeenkomstig NEN-EN-62305.

1.6.

De inrichting moet schoon worden gehouden en in goede staat van onderhoud verkeren.

1.7.

De vergunninghoudster is verplicht binnen de inrichting (tijdelijk) werkzame personen te instrueren omtrent de voor hen van toepassing zijnde voorschriften van deze vergunning en de van toepassing zijnde veiligheidsmaatregelen. Tijdens het in bedrijf zijn van installaties die in geval van storingen of onregelmatigheden kunnen leiden tot nadelige gevolgen voor het milieu, moet steeds voldoende, kundig personeel aanwezig zijn om in voorkomende gevallen te kunnen ingrijpen.

1.8.

In de gevallen waar in deze vergunning is voorgeschreven dat metingen, keuringen en controles aan installaties of installatieonderdelen moeten worden verricht, moeten de resultaten daarvan worden bewaard in de inrichting tot ten minste het beschikbaar zijn van de resultaten van de eerstvolgende meting, keuring of controle en ter inzage worden gehouden voor de toezichthoudende ambtenaar, tenzij in enig voorschrift anders is bepaald.

1.9.

Ter plaatse van de erscheiding van de inrichting dient een zodanige afscheiding aanwezig te zijn dat de toegang tot de inrichting voor onbevoegde redelijkerwijs niet mogelijk is.

1.10.

- a. De inrichting moet zodanig zijn verlicht dat een behoorlijke oriëntatie mogelijk is en normale werkzaamheden, waaronder begrepen controlewerkzaamheden, kunnen worden verricht.
- b. De verlichting van de inrichting en de lichtuitstraling in verband met de te verrichten werkzaamheden (zoals lassen) moeten zodanig zijn afgeschermd, dat buiten de inrichting geen hinderlijke lichtstraling en/ of lichtflitsen kunnen worden waargenomen.

1.11.

Eigen transportmiddelen naar de inrichting alsmede alle transportmiddelen die de inrichting verlaten moeten zodanig schoon zijn en zodanig zijn beladen en/of afgedekt dat geen verontreiniging van de openbare weg kan plaatsvinden.

1.12.

Het zwerfafval binnen de inrichting en het zwerfafval, zover afkomstig van de inrichting, binnen een straal van 25 meter buiten de inrichting dient dagelijks te worden verzameld en opgeruimd.

1.13.

Insecten, knaagdieren en ander ongedierte moeten zo vaak als nodig is, worden bestreden.

2. HET HOUDEN VAN DIEREN

2.1. Algemeen

2.1.1. Maximaal aantal dieren

In de inrichting mogen ten hoogste de volgende aantallen dieren aanwezig zijn:

AANGEVRAAGD								
Stal nr.	Emissie-Punt	Diersoort	Aantal dieren	Huisvestings systeem	Omreken-factor		Ammoniak Kg/jaar	Geur OUE/s
					NH ₃ ^a	OU _e ^b		
1 ^c	A	Biggen	1598	D.1.1.100.1	0,6	7,8	958,8	12464,4
1 ^c	A	Biggen	1632	D.1.1.100.1	0,6	7,8	979,2	12729,6
2 ^d	B	Biggen	1632	D.1.1.9.1	0,18	4,3	293,8	7017,6
2 ^d	C	Biggen	1632	D.1.1.9.1	0,18	4,3	293,8	7017,6
3 ^e	C	Vleesvarkens	768	D.3.2.8.1	0,8	12,7	614,4	9753,6
3 ^e	D	Vleesvarkens	768	D.3.2.8.1	0,8	12,7	614,4	9753,6
4 ^e	D	Vleesvarkens	768	D.3.2.8.1	0,8	12,7	614,4	9753,6
5 ^f	E	Vleesvarkens	768	D.3.2.1.1	3,0	23	2304,0	17664,0
Totaal		Biggen	6494				6672,7	86154,0
		Vleesvarkens	3072					

^{a)} emissie in kg NH₃ per dierplaats per jaar volgens bijlage 1 van de gewijzigde Regeling ammoniak en veehouderij van 10 december 2009 (Stcrt. 31 december 2009, nr. 20189)

^{b)} aantal Odour Units per seconde per dier volgens bijlage 1 van de gewijzigde Regeling geurhinder en veehouderij van 10 december 2009 (Stcrt. 28 december 2009, nr. 20228)

^{c)} traditioneel, volledige roostervloer, gehele dierplaats onderkelderd zonder stankafsluiter, hokoppervlak maximaal 0,35 m² per dierplaats

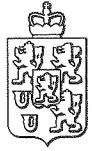
^{d)} biologisch luchtwassysteem (BWL 2004.01.V1), volledige roostervloer, gehele dierplaats onderkelderd zonder stankafsluiter, hokoppervlak maximaal 0,35 m² per dierplaats

^{e)} biologisch luchtwassysteem (BWL 2004.01.V1), gedeeltelijke roostervloer, gehele dierplaats onderkelderd zonder stankafsluiter, hokoppervlak maximaal 0,8 m² per dierplaats

^{f)} traditioneel, gedeeltelijke roostervloer, gehele dierplaats onderkelderd zonder stankafsluiter, hokoppervlak maximaal 0,8 m² per

2.1.2. Registratie

Binnen de inrichting moet een registratie aanwezig zijn van het aantal dieren dat in iedere stal van de inrichting aanwezig is. Deze registratie mag niet ouder zijn dan 6 maanden en moet direct (elektronisch) oproepbaar en overdraagbaar zijn op een daartoe strekkend voorzoek van een toezichthoudend ambtenaar.

2.1.3. Ziekenboeg

- a. De in een stal aanwezige ziekenboeg mag alleen ten behoeve van het doel worden gebruikt waarvoor ze is ingericht. Deze ruimte mag niet in gebruik zijn als productieruimten. Dit betekent dat in deze ruimte geen dieren permanent mogen worden gehouden.
- b. De oorspronkelijke plaats van het varken dat tijdelijk in de ziekenboeg aanwezig is mag niet door een ander varken worden bezet.
- c. Tijdens de momenten waarop geen varkens in de ziekenboeg aanwezig zijn, moet deze ruimte schoon zijn.

2.1.4. Afleverruimte

- a. De in een stal aanwezige afleverruimte mag alleen ten behoeve van het doel worden gebruikt waarvoor deze is ingericht.
- b. De afleverruimte moet na ieder gebruik worden gereinigd.
- c. Indien onder de afleverruimte sprake is van een kelder voor de opslag van mest moet deze kelder van een dichte afdekking zijn voorzien.

2.1.5. Dierlijk afval

Het dierlijk afval moet zo spoedig mogelijk, volgens de bij of krachtens het Besluit dierlijke bijproducten en de Regeling dierlijke bijproducten gestelde regels, uit de inrichting worden verwijderd. Het bewaren van dierlijk afval, in afwachting van afvoer naar een destructiebedrijf, moet zodanig geschieden dat geen geurhinder optreedt, het aantrekken van ongedierte wordt voorkomen en geen vermenging met ander afval of materiaal optreedt. Verder mag het dierlijk afval geen visuele hinder veroorzaken.

2.1.6.

Ramen en deuren van stallen moeten gesloten worden gehouden, voor zover ze geen functie hebben voor ventilatie en/of het onmiddellijk doorlaten van personen, dieren, vaste mest of goederen.

2.1.7. Kadaverplaats

- a. Kadavers moeten worden aangeboden aan de destructor op een kadaverplaats of in een vloeistofkerende mobiele kadaverbak of kadaverton.
- b. Het reinigen en ontsmetten van de kadaverkap of kadaverton moet plaatsvinden boven een kadaverplaats. Indien de kadavers aan de destructor worden aangeboden op de mobiele kadaverbak of in een kadaverton, moeten deze worden gereinigd en ontsmet op een reinigings- en ontsmettingsplaats voor veewagens elders binnen de inrichting.
- c. Behalve tijdens het ledigen moet de kadaverplaats door middel van een verzwaard en goed sluitend deksel of daaraan gelijkwaardige voorziening gesloten worden gehouden.
- d. Een mobiele kadaverplaats (kadaverton) moet zodanig zijn geconstrueerd dat deze op een doelmatige wijze kan worden vervoerd zodat iedere mogelijkheid tot verspreiding van smetstof en afvalwater naar de omgeving in alle redelijkheid is uitgesloten.

- e. Een kadaverplaats dan wel een mobiele kadaverbak of kadaverton moet vloestofdicht zijn, moet bestand zijn tegen de inwerking van het toe te passen reinigings- of ontsmettingsmiddel en afwaterend zijn gelegd naar een of meer afvoerputten. Afvalwater dat vrijkomt bij het reinigen van de kadaverplaats moet via de bedrijfsriolering worden afgevoerd naar de mestkelder.
- f. Een mobiele kadaverbak moet zijn voorzien van een opvangbak zodat uittredend vocht de omgeving niet kan verontreinigen. Het ledigen van de opvangbak mag alleen boven de reinigings- en ontsmettingsplaats voor veewagens.

2.1.8.

Nevel afkomstig van het reinigen of ontsmetten van de stallen, de spoelplaats en de erfverharding mag zich niet buiten de inrichting (kunnen) verspreiden.

2.2. Gespeende biggen en vleesvarkens traditioneel

De stalnummers 1 en 4 (emissiepunten a en e) moeten overeenkomstig de bij de aanvraag (incl. aanvullende gegevens) behorende tekening(en) en bijlage(n) worden uitgevoerd, tenzij anders in de voorschriften staat aangegeven.

2.3. Gespeende biggen en vleesvarkens biologisch luchtwassysteem

2.3.1. Algemeen

- a. De stalnummers 2, 3 en 4 (emissiepunten b, c en d) moeten met een biologisch luchtwassysteem zijn uitgevoerd (BWL 2004.01.V1 van april 2009) met voor ammoniak een verwijderingrendement van 70% en voor geur een verwijderingrendement van 45%.
- b. De stal moet overeenkomstig de bij de aanvraag (incl. aanvullende gegevens) behorende tekening(en) en bijlage(n) worden uitgevoerd, tenzij anders in de voorschriften staat aangegeven.

2.3.2. Uitvoering en gebruik

- a. Alle maatregelen en voorzieningen die een doelmatige werking van het luchtwassysteem waarborgen moeten worden getroffen. Het gaat hier tenminste om de maatregelen en voorzieningen die zijn genoemd in de bij dit luchtwassysteem behorende systeembeschrijving. Dit betreft de beschrijving met het nummer BWL 2004.01.V1 van april 2009 (zie <http://www.infomil.nl/onderwerpen/landbouw-tuinbouw/ammoniak-en/regeling-ammoniak-en/stalbeschrijvingen/>).
- b. De uitvoering en gebruik van het ventilatiesysteem voor de aanvoer van de ventilatielucht naar het luchtwassysteem moet voldoen aan de eisen van het technisch informatiedocument 'Luchtwassystemen voor de veehouderij'. Deze eisen zijn opgenomen in de checklist ventilatie bij luchtwassysteem van augustus 2008 die deel uit maakt van dit technisch informatiedocument zie <http://www.infomil.nl/onderwerpen/landbouw-tuinbouw/ammoniak-en/regeling-ammoniak-en/technische/>.
- c. Het luchtwassysteem met de daarbij behorende onderdelen en leidingen moet zodanig zijn gedimensioneerd, zijn geïnstalleerd en worden onderhouden dat altijd een goede werking is gewaarborgd.

- d. Na het installeren of opleveren van het luchtwassysteem moet een kopie van de opleveringsverklaring worden getoond aan het bevoegd gezag. In dit certificaat moeten de belangrijkste gegevens (zoals controleparameters) en dimensioneringsgrondslagen staan (zie de bijlage model opleveringsverklaring luchtwassysteem bij het technisch informatiedocument 'Luchtwassystemen voor de veehouderij').
- e. Binnen een maand nadat de luchtwasser in gebruik is genomen, moet de luchtwasininstallatie zijn ingeregeld.
- f. Bij het reinigen van het filterpakket mag de luchtwasser voor maximaal 36 uur buiten werking zijn. De luchtwasser wordt niet eerder buiten werking gezet dan bij de aanvang van de reiniging en na reiniging moet de luchtwasser direct weer in gebruik worden genomen.
- g. Het wasmedium van de wasser moet zijn voorzien van een debietmeting en laagdebietalarmering die terstond in werking treedt als het debiet van het wasmedium te laag is voor een optimaal wassende werking.

2.3.3. Controle en inspectie

- a. De controle en inspectie van de luchtwasininstallatie met alle bijkomende voorzieningen moet worden uitgevoerd volgens de bepalingen die zijn opgenomen in de:
 - bij dit luchtwassysteem behorende systeembeschrijving, de beschrijving met het nummer BWL 2004.01.V1 van april 2009;
 - checklist controle werking luchtwassysteem van augustus 2008 die deel uit maakt van het technisch informatiedocument 'Luchtwassystemen voor de veehouderij';
 - checklist onderhoud luchtwassysteem van augustus 2008 die deel uit maakt van het technisch informatiedocument 'Luchtwassystemen voor de veehouderij'.
- b. Indien de resultaten van de controles afwijken van het resultaat dat is vermeld in de bijlage monsternameprotocol luchtwassysteem en de bijlage controlepunten wekelijkse controle luchtwassysteem bij het technisch informatiedocument 'Luchtwassystemen voor de veehouderij' moeten de bijbehorende acties, die in de betreffende tabel zijn weergegeven, worden genomen.

2.3.4. Rendementsmeting

- a. Uiterlijk negen maanden na ingebruikname van de stal moet de vergunninghouder aan het bevoegd gezag rapporteren over de werkelijke emissie van ammoniak en het reinigingsrendement van de luchtwasser.
- b. De in het vorige voorschrift genoemde rendementsmeting dient tenminste eenmaal in de 3 jaar te worden uitgevoerd.
- c. Indien de in het logboek opgenomen gegevens daartoe aanleiding geven, of indien niet wordt voldaan aan enig voorschrift met betrekking tot een goede werking van het luchtwassysteem, wordt op aangeven van het bevoegd gezag de rendementsmeting op een door het bevoegd gezag te bepalen tijdstip uitgevoerd of herhaald.

- d. De rendementsmeting moet worden uitgevoerd volgens de beschrijving in de checklist rendementsmeting luchtwassysteem van augustus 2008 die deel uit maakt van het technisch informatiedocument 'Luchtwassystemen voor de veehouderij'. De meting moet plaatsvinden onder representatieve bedrijfscondities.
- e. Een afschrift van de rendementsmeting met vermelding van de bedrijfscondities (ventilatie-debiet en aantallen aanwezige dieren) moet ter inzage worden gehouden voor de toezichthoudende ambtenaar, tenzij in enig voorschrift anders is bepaald.

2.3.5. Denitrificatie installatie

- a. In de installatie mag alleen het spuiwater van het biologisch luchtwassysteem met voor ammoniak een verwijderingrendement van 70% (BWL 2004.01.V1 van april 2009) worden gezuiverd.
- b. De installatie dient te zijn voorzien van een zuurgraadsensor (pH-sensor) waarmee de pH continue wordt gemeten. De pH van het water moet zich tussen de 6,5 en 7,5 bevinden.
- c. De temperatuur van het water mag niet lager zijn dan 15 °C. de temperatuur moet continue worden gemeten.
- d. Wekelijks moet in een logboek worden geregistreerd:
 - de redox waarde;
 - de pH van het water;
 - de temperatuur van het water.
- e. Indien uit de wekelijkse controle blijkt dat de installatie niet goed functioneert, of dreigt niet goed te functioneren, moet de vergunninghoudster er direct voor zorgen dat maatregelen worden getroffen om de goede werking van de installatie te waarborgen.
- f. Minimaal een keer per jaar moet de denitrificatie installatie door de leverancier of een door het bevoegd gezag goedgekeurde deskundige worden gecontroleerd op de goede werking en worden onderhouden.
- g. Bij de installatie moet een duidelijke instructie van de leverancier aanwezig zijn. Deze instructie moet duidelijk aangeven op welke manier de installatie gedreven moet worden om een ongestoorde werking te garanderen. Tevens moet in de instructie worden aangegeven wat te doen bij storingen of calamiteiten.
- h. Er moet een logboek worden bijgehouden waarin vermeld wordt:
 - op welk moment de waterzuivering buiten werking is gesteld;
 - de reden van buiten werking stelling;
 - de genomen maatregelen;
 - de tijdstippen waarop de installatie weer in werking wordt gebracht.
- i. Een logboek moet binnen de inrichting aanwezig zijn en moet op verzoek aan het bevoegd gezag worden getoond. De in het logboek opgenomen gegevens moeten 5 jaren binnen de inrichting worden bewaard.
- j. De installatie mag het rendement van de biologische luchtwasinstallatie niet negatief beïnvloeden.
- k. De biologische luchtwasser waarvan het spuiwater wordt gezuiverd mag niet buiten werking worden gesteld vanwege een probleem met de denitrificatie installatie.

3. OPSLAAN

3.1. Mestkelder

Dunne mest moet vanuit het huisvestingssysteem worden opgeslagen in een mestdichte kelder. Leidingen voor het transport van dunne mest moeten mestdicht zijn uitgevoerd.

Een mestkelder voor het opslaan van dunne mest moet voldoen aan de voorschriften uit de bijlage behorende bij het Besluit landbouw milieubeheer (zie <http://www.overheid.nl/wet- en regelgeving>).

3.2. Mestbassin

- a. Dunne mest en covergiste mest moeten worden opgeslagen in een mestdicht bassin. Leidingen voor het transport van de dunne mest en covergiste mest moeten mestdicht zijn uitgevoerd.
- b. Een bassin voor het opslaan van dunne mest en covergiste mest moet voldaan aan de voorschriften uit de bijlage 1 behorende bij het Besluit mestbassins milieubeheer (zie <http://www.overheid.nl/wet- en regelgeving>).
- c. De controle van een foliebassin voor de opslag van concentraat en waterige fractie moet voldoen aan de voorschriften uit de bijlage 1 behorende bij het Besluit mestbassins milieubeheer (zie <http://www.overheid.nl/wet- en regelgeving>).
- d. Gedurende de opslagperiode mag de inhoud van een de bassin niet in beweging worden gehouden, behalve tijdens het ledigen.

3.3. Brijvoerinstallatie en het bereiden van brijvoer

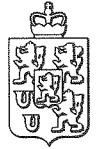
- a. De vloer van de brijvoerkeuken moet vloeistofkerend zijn uitgevoerd.
- b. De stijfheid en sterkte van een bunker en tank moet voldoende zijn om schadelijke vervorming als gevolg van overdruk bij vulling of overvulling te voorkomen.
- c. Een bunker en tank en de leidingen moeten onder alle omstandigheden (vloeistof)dicht zijn. De leidingen moeten bovengronds zijn gelegd en zijn vervaardigd van materiaal van voldoende mechanische sterkte, met uitzondering van flexibele leidingen aan een aftapinrichting.
- d. Een bunker en bunker moet stabiel staan opgesteld op een voldoende draagkrachtige fundering.
- e. Een bunker moet zodanig zijn afgeschermd dat het in de bunker vallen van personen wordt voorkomen.
- f. Indien op een tank en bunker een vloeistofstandaandwijzer of peilinrichting is aangebracht, moet deze zodanig zijn ingericht dat het uitstromen van vloeistof uit de tank en bunker, ook door verkeerde werking of door breuk wordt voorkomen.
- g. Een tank moet zijn voorzien van een ontluichtingsleiding met een inwendige middellijn van tenminste 50 mm waarvan de uitmonding zich in de buitenlucht bevindt.
- h. In elke aansluiting op een bunker en tank beneden het hoogste vloeistofniveau en in de toevoerleiding naar het verbruikstoestel, moet zo dicht mogelijk bij de wand, een afsluiter zijn geplaatst. De afsluiter moet zodanig zijn uitgevoerd dat duidelijk is te zien of de afsluiter is geopend, dan wel is gesloten.
- i. Een bunker en tank mag slecht voor 95% worden gevuld.

- j. Vulleidingen van een tank zijn met een goed sluitende dop of afsluiter afgesloten, behoudens tijdens het vullen van tanks. Het vullen of aftappen uit een tank gebeurt zonder morsen. Vulopeningen zijn tegen mechanische beschadigingen beschermd.
- k. Een bunker en tank moet evenals de vulleiding nabij de vulopening, voorzien van duidelijk leesbare opschriften met de naam van hetgeen in de silo is opgeslagen en de bijbehorende gevarensymbolen.

3.4. Silo vloeibare bij- en coproduct, mengsilo mengsel dunne mest en coproduct, voorraadsilo gehygiëniseerde covergiste mest, silo meng- en droogvoer, silo droge bij- en coproducten en silo spuiwater

- a. De stijfheid en sterkte van een silo moet voldoende zijn om schadelijke vervorming als gevolg van overdruk bij vulling of overvulling te voorkomen.
- b. Een silo en de leidingen moeten onder alle omstandigheden (vloeistof)dicht zijn. De leidingen moeten bovengronds zijn gelegd en zijn vervaardigd van materiaal van voldoende mechanische sterkte, met uitzondering van flexibele leidingen aan een aftapinrichting.
- c. Een silo moet stabiel staan opgesteld op een voldoende draagkrachtige fundering.
- d. Indien een vloeistofstandaanwijzer of peilinrichting is aangebracht, moet deze zodanig zijn ingericht dat het uitstromen van vloeistof uit de silo, ook door verkeerde werking of door breuk wordt voorkomen.
- e. Een silo moet zijn voorzien van een ontluichtingsleiding met een inwendige middellijn van tenminste 50 mm waarvan de uitmonding zich in de buitenlucht bevindt.
- f. In elke aansluiting op de silo beneden het hoogste vloeistofniveau en in de toevoerleiding naar het verbruikstoestel, moet zo dicht mogelijk bij de wand, een afsluiter zijn geplaatst. De afsluiter moet zodanig zijn uitgevoerd dat duidelijk is te zien of de afsluiter is geopend, dan wel is gesloten.
- g. Een silo mag slecht voor 95% worden gevuld.
- h. Een silo dient voorzien te zijn van een overvulbeveiliging, die aangeeft wanneer de maximale vullingsgraad is bereikt.
- i. Een silo moet zijn voorzien van vulleidingen die op afschot liggen, aflopend naar de silo. Indien dat om technische redenen niet mogelijk is, wordt na het vullen de vulleiding doorgeblazen. Vulleidingen zijn met een goed sluitende dop of afsluiter afgesloten, behoudens tijdens het vullen van tanks. Het vullen of aftappen uit een tank gebeurt zonder morsen. Vulopeningen zijn tegen mechanische beschadigingen beschermd.
- j. Een silo moet evenals de vulleiding nabij de vulopening, voorzien van duidelijk leesbare opschriften met de naam van hetgeen in de silo is opgeslagen en de bijbehorende gevarensymbolen.
- k. Hinderlijke stofverspreiding bij het vullen van een silo met meng- en droogvoer en droge bij- en coproducten moet worden voorkomen door het via ontluchting ontwijkende stof op doeltreffende wijze op te vangen, bijvoorbeeld door middel van een doekfilter.

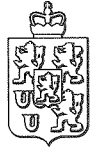

3.5. Verzamelput spuiwater

- a. De stijfheid en sterkte van een put moet voldoende zijn om schadelijke vervorming als gevolg van overdruk bij vulling of overvulling te voorkomen.
- b. Een put en de leidingen moeten onder alle omstandigheden vloeistofdicht zijn. De leidingen moeten bovengronds zijn gelegd en zijn vervaardigd van materiaal van voldoende mechanische sterkte, met uitzondering van flexibele leidingen aan een aftapinrichting.
- c. Een put moet zodanig zijn afgeschermd dat het in de put vallen van personen wordt voorkomen.
- d. Indien op een put een vloeistofstandaanwijzer of peilinrichting is aangebracht, moet deze zodanig zijn ingericht dat het uitstromen van vloeistof uit de put, ook door verkeerde werking of door breuk wordt voorkomen.
- e. In elke aansluiting op een put beneden het hoogste vloeistofniveau en in de toevoerleiding naar het verbruikstoestel, moet zo dicht mogelijk bij de wand, een afsluiter zijn geplaatst. De afsluiter moet zodanig zijn uitgevoerd dat duidelijk is te zien of de afsluiter is geopend, dan wel is gesloten.
- f. Een put mag slecht voor 95% worden gevuld en mag niet zijn voorzien van een overstort naar een kelder- en/of mestbassin.
- g. Een put dient voorzien te zijn van een overvulbeveiliging, die aangeeft wanneer de maximale vullingsgraad is bereikt.
- h. Een put moet zijn voorzien van vulleidingen die op afschot liggen, aflopend naar de put. Indien dat om technische redenen niet mogelijk is, wordt na het vullen de vulleiding doorgeblazen. Vulleidingen zijn met een goed sluitende dop of afsluiter afgesloten, behoudens tijdens het vullen van tanks. Het vullen of aftappen uit een tank gebeurt zonder morsen. Vulopeningen zijn tegen mechanische beschadigingen beschermd.
- i. Een put en tank moet evenals de vulleiding nabij de vulopening, voorzien van duidelijk leesbare opschriften met de naam van hetgeen in de silo is opgeslagen en de bijbehorende gevarensymbolen.

3.6. Sleufsilos droge bij- en coproducten en pluimveemest

- a. Een sleufsilos moet zodanig zijn geconstrueerd dat alle bij normaal gebruik optredende krachten veilig en zonder blijvende of ontoelaatbare vervorming kunnen worden opgenomen. De sleufsilos moet stabiel staan opgesteld op een voldoende draagkrachtige fundering.
- b. Indien het een sleufsilos opgeslagen bij- en coproduct een droge stofgehalte heeft van lager dan 60% moet deze blijvend zijn afgedekt met een kunststoffolie, behalve tijdens het uithalen van het coproduct. Eventuele beschadigingen aan de afdekfolie moeten zo spoedig mogelijk worden gerepareerd.
- c. Het oppervlakte dat door het uithalen van bij- en coproducten vrijkomt, moet onmiddellijk worden ontdaan van gemorste of achtergebleven resten.
- d. Niet in gebruik zijnde afdekkingen van een sleufsilos moeten op ordelijke wijze bij de sleufsilos of binnen de inrichting worden opgeslagen dan wel uit de inrichting worden verwijderd.
- e. De sleufsilos met pluimveemest moet zich bevinden in een afgesloten en overkapt ruimte.
- f. Transport van pluimveemest moet geschieden in daarvoor geschikte transportmiddelen die op correcte wijze zijn beladen.

3.7. Laden en lossen

- a. Een laad- en losplaats moet zijn voorzien van een vloeistofkerende vloer die zich vanaf het laad- en lospunt uitstrekt over een afstand van ten minste de lengte van de laad- en loslang plus 1 meter, met een minimum van 5 meter.
- b. Het laden en lossen van een silo uit een tankwagen moet geschieden door een zowel aan de aanvoerende tankwagen als aan de vulleiding gekoppelde slang. Transport geschiedt in gesloten tankwagens.
- c. Het laden en lossen is slechts toegestaan indien de transportmiddelen en laad- en losinstallaties geschikt zijn voor het te verladen product.
- d. Alvorens de afleverslang wordt aangesloten dient het voertuig zodanig te zijn vastgezet dat weggrijden tijdens het afleveren niet mogelijk is.
- e. Tijdens het laden en lossen dienen de hiermee belaste personen er toezicht op te houden dat correct wordt afgeleverd, geen lekkages bij afsluiters optreden en alle deksels, afsluiters e.d. in de juiste positie staan.
- f. Onmiddellijk na het beëindigen van het laden en lossen en nadat de laad- en loslang is afgekoppeld, moet de los- en vulopening met een goed sluitende dop of afsluiter worden afgesloten.
- g. Bij het laden en lossen mag geen verontreiniging van de bodem plaatsvinden.

3.8. Toevoerinstallatie droge coproducten en pluimveemest

De toevoerinstallatie (Walking Floor) van droge coproducten en pluimveemest moet zich bevinden in een afgesloten overkapte ruimte.

3.9. Capaciteiten

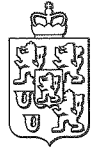
De maximale opslag- en jaarcapaciteit van het binnen de inrichting aanwezige dunne mest, drijfmest, meng- en droogvoer, bij- en coproducten en covergiste mest mag niet meer bedragen dan is aangegeven in paragraaf 3.5 onder tabblad B en tabblad P van de aanvraag.

4. AFVALSTOFFEN

4.1. Afvalscheiding

4.1.1.

- a. Vergunninghouder is verplicht de volgende uit eigen bedrijfsactiviteiten vrijkomende afvalstoffen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden aan te bieden dan wel zelf af te voeren:
 - de verschillende categorieën gevaarlijke afvalstoffen, onderling en van andere afvalstoffen;
 - papier en karton;
 - restanten geneesmiddelen;
 - gemengd bedrijfsafval.
- b. Vergunninghouder is verplicht voor de onder a genoemde afvalstoffen binnen het bedrijf een structuur van inzamelmiddelen in te richten waarbij een optimaal scheidingsresultaat kan worden behaald.

4.1.2.

Gebruikte poetsdoeken, absorptiematerialen en overige gevaarlijke afvalstoffen, die vrijkomen bij onderhoudswerkzaamheden en bij het verwijderen van gemorste dieselolie, smeerolie en hydraulische olie, dienen te worden bewaard in vloeistofdichte en afgesloten emballage die bestand is tegen inwerking van de betreffende afvalstoffen.

4.2. Opslag van afvalstoffen

4.2.1.

De op- en overslag en het transport van afvalstoffen moet zodanig plaatsvinden dat zich geen afval in of buiten de inrichting kan verspreiden. Mocht onverhoopt toch verontreiniging van het openbaar terrein rond de inrichting plaatsvinden, dan moeten direct maatregelen worden getroffen om deze verontreiniging te verwijderen.

4.2.2.

De verpakking van gevaarlijk afval moet zodanig zijn dat:

- Niets van de inhoud uit de verpakking kan ontsnappen;
- Het materiaal van de verpakking niet door gevaarlijke stoffen kan worden aangetast, dan wel met die gevaarlijke stoffen een reactie kan aangaan dan wel een verbinding kan vormen;
- Deze tegen normale behandeling bestand is;
- Deze is voorzien van een etiket, waarop de gevaaraspecten van de gevaarlijke stof duidelijk tot uiting komen.

4.2.3.

Afvalstoffen moeten zodanig gescheiden van elkaar worden opgeslagen dat de verschillende soorten afvalstoffen ten opzichte van elkaar geen reactiviteit kunnen veroorzaken.

4.2.4.

De maximale opslag- en jaarcapaciteit van de binnen de inrichting aanwezige afvalstoffen mag niet meer bedragen dan is aangegeven in hoofdstuk 7 onder tabblad B en tabblad P van de aanvraag.

4.2.5.

De termijn van opslag van afvalstoffen mag maximaal één jaar bedragen. In afwijking hiervan mag de termijn van opslag van afvalstoffen maximaal drie jaar bedragen indien de vergunninghouder ten genoegen van het bevoegd gezag aantoonbaar is dat de opslag van afvalstoffen gevolgd wordt door nuttige toepassing van afvalstoffen.

4.2.6.

Indien de inrichting definitief buiten werking wordt gesteld dienen binnen 3 maanden na bedrijfsbeëindiging alle afvalstoffen uit de inrichting verwijderd te zijn.

4.3. Afvoer van afvalstoffen

4.3.1.

Indien de afzet van de opgeslagen afvalstoffen stagneert, geeft de vergunninghoudster dit onverwijld schriftelijk te kennen aan het bevoegd gezag. Deze mededeling bevat ten minste gegevens over de oorzaak van de stagnatie en de verwachte tijdsduur, alsmede de maatregelen die worden genomen om de stagnatie op de heffen, respectievelijk in de toekomst te voorkomen.

4.3.2.

De tijdens werkzaamheden vrijkomende (gevaarlijke) afvalstoffen dienen met het oog op verwerking naar soort te worden verzameld, opgeslagen en zo vaak als nodig naar een aangewezen vergunninghoudsters te worden afgevoerd. Gevaarlijke afvalstoffen moeten tenminste 1 maal per jaar uit de inrichting worden afgevoerd.

4.4. Acceptatie

4.4.1.

In de inrichting mogen uitsluitend de volgende - van buiten de inrichting afkomstige - afvalstoffen worden opgeslagen en be- of verwerkt (Indeling overeenkomstig de Eural):

Euralcode	
02	AFVAL VAN LANDBOUW, TUINBOUW, AQUACULTUUR, BOSBOUW, JACHT EN VISSERIJ EN DE VOEDINGSBEREIDING EN –VERWERKING
02 01	Afval van landbouw, tuinbouw, aquacultuur, bosbouw, jacht en visserij
02 01 06	Dierlijke feces, urine en mest, afvalwater, gescheiden ingezameld en elders verwerkt
02 02	Afval van de bereiding en verwerking van vlees, vis en ander voedsel van dierlijke oorsprong
02 02 03	Voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal
02 03	Afval van de bereiding en verwerking van fruit, groente, granen, spijsolie, cacao, koffie, thee en tabak, de productie van conserven, de productie van gist en gistextract en de bereiding en fermentatie van melasse
02 03 04	Voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal
02 03 05	Slib van afvalwaterbehandeling ter plaatse
02 03 99	Niet elders genoemd afval
02 04	Afval van de suikerverwerking
02 04 99	Niet elders genoemd afval
02 05	Afval van de zuivelindustrie
02 05 01	Voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal
02 05 99	Niet elders genoemd afval

Euralcode	
02 07	Afval van de productie van alcoholische en niet alcoholische dranken (exclusief koffie, thee en cacao)
02 07 04	Voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal
02 07 99	Niet elders genoemd afval
16 10	Waterig vloeibaar afval dat bestemd is om elders te worden verwerkt
16 10 02 c	Niet onder 16 01 01 vallend waterig vloeibaar afval
16 10 04 c	Niet onder 16 10 03 vallende waterige concentraten
19	AFVAL VAN INSTALLATIES VOOR AFVALBEHEER, OFF-SITE WATERZUIVERINGSINSTALLATIES EN DE BEREIDING VAN VOOR MENSELIJKE CONSUMPTIE BESTMED WATER EN WATER VOOR INDUSTRIEEL GEBRUIK
19 09	Afval van de bereiding van voor menselijke consumptie bestemd water en water voor industrieel gebruik
19 09 02	Waterzuiveringsslib
20	STEDELIJK AFVAL (Huishoudelijk afval en soortgelijk bedrijfsafval, industrieel afval en afval van instellingen) inclusief gescheiden ingezamelde fracties
20 01	Gescheiden ingezamelde fracties (exclusief 15 01)
20 01 99	Niet elders genoemde fracties

4.4.2.

De vergunninghoudster dient te allen tijde te handelen conform het bij de aanvraag onder tabblad P toegevoegde AV en de AO/IC.

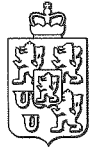
4.4.3.

Indien bij de controle van aangevoerde afvalstoffen blijkt dat deze niet mogen worden geaccepteerd, dienen deze afvalstoffen door vergunninghoudster te worden afgevoerd naar een inrichting die beschikt over de vereiste vergunning(en). Deze handelwijze dient in het acceptatiereglement van het AV en AO/IC te zijn vastgelegd.

4.4.4.

Alvorens wijzigingen van de procedure voor acceptatie, registratie of controle, worden toegepast dienen zij (ter bepaling van de procedure die in relatie tot de aard van de wijziging is vereist) schriftelijk aan Gedeputeerde Staten te worden voorgelegd. In het voornemen tot wijziging dient het volgende aangegeven te worden:

- de reden tot wijziging;
- de aard van de wijziging;
- de gevolgen van de wijziging voor andere onderdelen van het AV en de AO/IC;
- de datum waarop vergunninghoudster de wijziging wil invoeren.

4.4.5.

Het in dit hoofdstuk bedoelde AV en de AO/IC en de doorgevoerde wijzigingen moeten gedurende de openingstijden van het bedrijf voor het bevoegd gezag ter inzage liggen.

4.5. Registratie

4.5.1. Aanvoer

In de inrichting moet een registratiesysteem aanwezig zijn, waarin van alle aangevoerde (afval)stoffen en van alle aangevoerde stoffen die bij de be- en verwerking van afvalstoffen worden gebruikt het volgende moet worden vermeld:

- de datum van aanvoer;
- de aangevoerde hoeveelheid (kg);
- de naam en adres van de locatie van herkomst;
- de naam en adres van de ontdoener;
- de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;
- de euralcode (indien van toepassing);
- het afvalstroomnummer (indien van toepassing).

4.5.2. Afvoer

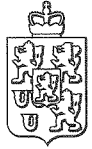
In de inrichting moet eveneens een registratiesysteem aanwezig zijn, waarin van alle afgevoerde (afval)stoffen die bij de be- of verwerking zijn ontstaan het volgende moet worden vermeld:

- de datum van afvoer;
- de afgevoerde hoeveelheid (kg);
- de afvoerbepemming;
- de naam en adres van de afnemer;
- de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;
- de euralcode (indien van toepassing);
- het afvalstroomnummer (indien van toepassing).

4.5.3.

Van de reeds ingewogen afvalstoffen die op grond van een acceptatievoorschrift van deze vergunning niet mogen worden geaccepteerd dient een registratie bijgehouden te worden waarin staat vermeld:

- de datum van aanvoer;
- de aangeboden hoeveelheid (kg);
- de naam en adres van plaats herkomst
- de reden waarom de afvalstoffen niet mogen worden geaccepteerd;
- de euralcode (indien van toepassing);
- het afvalstroomnummer (indien van toepassing).

4.5.4.

Ten behoeve van de registratie als bedoeld in dit hoofdstuk dient een registratiepost aanwezig te zijn. De hoeveelheden die op grond van dit hoofdstuk moeten worden geregistreerd dienen te worden bepaald door middel van een op de inrichting aanwezige gecertificeerde weegvoorziening. De weegvoorziening(en) waarvan gebruik wordt gemaakt moet(en) overeenkomstig de daarvoor geldende voorschriften van het Nederlands Meetinstituut zijn geijkt. Op aanvraag dienen geldige certificaten van weegvoorziening(en) aan het bevoeg gezag ter inzage te worden gegeven.

4.5.5.

Er dient een sluitend verband te bestaan tussen de (afval)stoffenregistratie als bedoeld in dit hoofdstuk en de financiële administratie.

4.5.6.

Alle op grond van dit hoofdstuk te registreren gegevens moeten dagelijks worden bijgehouden en samen met de in het vorige voorschrift genoemde rapportage gedurende ten minste vijf jaar op de inrichting te worden bewaard en aan de daartoe bevoegde ambtenaren op aanvraag ter inzage worden gegeven.

4.6. Bedrijfsvoering

4.6.1.

Reeds gescheiden aangeboden afvalstoffen dienen gescheiden te worden gehouden.

4.6.2.

De ingezamelde en binnen de inrichting ontstane afvalstoffen moeten met het oog op hergebruik naar soort worden gescheiden, gescheiden blijven, verzameld, bewaard en gescheiden worden afgevoerd.

4.6.3.

Vergunninghoudster is verplicht om van de inrichting af te voeren afvalstoffen af te geven aan een vergunninghoudster.

5. AFVALWATER

5.1. Afkoppelen

Niet-verontreinigd hemelwater, afkomstig van daken en/of buitenterreinen, moet worden geïnfiltreerd in de bodem.

5.2. Olie- en benzineafscheider (OBAS)

- a. De OBAS (incl. slibvangput en coalescentiefilter) moet zo vaak als nodig, maar ten minste éénmaal per jaar deskundig worden gereinigd en op eventuele lekkage gecontroleerd. Een schriftelijk bewijs van de laatste reiniging en controle moet in de inrichting aanwezig zijn.
- b. Na elke lediging dient de OBAS (incl. slibvangput en coalescentiefilter) direct volledig gevuld te worden met schoon water.
- c. De OBAS (incl. slibvangput en coalescentiefilter) moeten voldoen aan en worden gedimensioneerd, geplaatst, gebruikt en onderhouden overeenkomstig NEN-EN 1825-1:2004 en NEN-EN 1825-2:2002 of te zijn voorzien van een kwaliteitsverklaring die is afgegeven door een door de Raad van Accreditatie erkende certificeringinstelling waaruit blijkt dat tenminste een gelijkwaardige bescherming voor het milieu wordt bereikt.

6. BODEM

6.1. Doelvoorschriften

6.1.1. Bodemverontreiniging

- a. Het is in de inrichting verboden om voor de bodem en het grondwater schadelijke stoffen in of op de bodem te brengen.
- b. Voor de bodem en het grondwater schadelijke stoffen moeten zodanig worden bewaard en worden gebezigd dat geen verontreiniging van de bodem en grondwater kan optreden.

6.2. Bodembeschermende maatregelen

6.2.1. Vloeistofdichte vloer

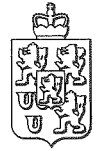
- a. Ontwerp en aanleg van een vloeistofdicht vloer/verharding dient plaats te vinden overeenkomstig CUR/PBV-Aanbeveling 65 (Ontwerp en aanleg van bodembeschermende voorzieningen).
- b. Een binnen de inrichting als bodembeschermende voorziening toegepaste vloeistofdichte vloer of verharding is overeenkomstig het daartoe krachtens het Besluit bodemkwaliteit aangewezen normdocument beoordeeld en goedgekeurd door een instelling, die daartoe beschikt over een erkenning op grond van dat besluit.
- c. Het onder b gestelde is niet van toepassing op een vloeistofdichte vloer of verharding die niet inspecteerbaar is als bedoeld in CUR/PBV-aanbeveling 44. Een dergelijke voorziening wordt eens per zes jaar beoordeeld en goedgekeurd overeenkomstig een door het bevoegd gezag goedgekeurde wijze. Het onder f gestelde is daarop van overeenkomstige toepassing.

- d. De eerste beoordeling en goedkeuring vindt in afwijking van het onder b gestelde, plaats binnen zes jaar na aanleg, indien de vloestofdichte vloer of verharding, bedoeld in het onder b gestelde, is aangelegd overeenkomstig het daartoe krachtens het Besluit bodemkwaliteit aangewezen normdocument door een bedrijf dat daartoe beschikt over een erkenning op grond van dat besluit.
- e. Een vloestofdichte vloer of verharding of een wordt ten minste eens per zes jaar beoordeeld en goedgekeurd overeenkomstig het onder b gestelde.
- f. Degene die de inrichting drijft draagt zorg voor:
 - reparatie en regelmatig onderhoud van de vloestofdichte vloer of verharding en overeenkomstig onderdeel A4 van de NRB, en;
 - een jaarlijkse controle van de bodembeschermende voorziening overeenkomstig bijlage D behorende bij CUR/PBV-aanbeveling 44.
- g. Een vloestofdichte vloer of verharding wordt opnieuw beoordeeld en goedgekeurd overeenkomstig het onder b gestelde, indien de reparatie, het regelmatig onderhoud of de controle, bedoeld in het onder f gestelde, niet of niet overeenkomstig dat gestelde is uitgevoerd of indien een tijdens een controle geconstateerd gebrek niet is gerepareerd.

6.2.2. Vloestofkerende voorziening

- a. Dit voorschrift is slechts van toepassing indien binnen de inrichting een vloestofkerende voorziening is toegepast als bodembeschermende voorziening.
- b. De controle, het onderhoud en het beheer van bodembeschermende voorzieningen wordt in eenduidige bedrijfsinterne procedures en werkinstructies ter bescherming van de bodem vastgelegd.
- c. In de bedrijfsinterne procedures en werkinstructies als bedoeld onder het b gestelde is ten minste aangegeven op welke wijze:
 - de staat en goede werking van bodembeschermende voorzieningen, verpakkingen en apparatuur waarin vloeibare bodembedreigende stoffen worden opgeslagen of getransporteerd, wordt gecontroleerd;
 - er voor zorg wordt gedragen dat zo vaak als de omstandigheden daarom vragen inspecties op morsingen en lekkages plaatsvinden; en
 - is gewaarborgd dat gemorste of gelekte stoffen direct worden opgeruimd.
- d. Degene die de inrichting drijft draagt er zorg voor dat de medewerkers die binnen de inrichting bodembedreigende activiteiten verrichten, op de hoogte zijn van de bedrijfsinterne procedures en werkinstructies als bedoeld onder het b gestelde, dat deze worden nageleefd en binnen de inrichting zodanig aanwezig zijn dat een ieder daarvan op eenvoudige wijze kennis kan nemen.
- e. De controle, het onderhoud en het beheer van bodembeschermende voorzieningen vinden zodanig plaats dat vrijgekomen stoffen zijn verwijderd voordat deze in de bodem kunnen geraken.
- f. Morsingen en lekkages worden overeenkomstig de bedrijfsinterne procedures en werkinstructies als bedoeld onder het b gestelde, verholpen en opgeruimd.
- g. Degene die de inrichting drijft draagt er zorg voor dat de in het kader van de bedrijfsinterne procedures en werkinstructies noodzakelijke absorptiemiddelen en andere materialen en middelen ter bescherming van de bodem binnen de inrichting in voldoende mate aanwezig zijn en dat er voldoende, in het gebruik van deze middelen, geïnstrueerd personeel aanwezig is.

- h. Bevindingen van controles van of onderhoud aan bodembeschermende voorzieningen, alsmede acties genomen na incidenten met bodembedreigende stoffen, die mogelijk hebben geleid tot een bodemverontreiniging, worden opgenomen in een logboek dat te allen tijde beschikbaar is voor het bevoegd gezag.

6.2.3. Aftap- en bemonsteringspunten

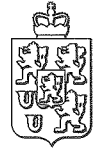
Onder aftap- en bemonsteringspunten dienen lekbakken of andere voorzieningen aanwezig te zijn, zodanig dat gelekte of gemorste vloeistoffen worden opgevangen en bodemverontreiniging wordt voorkomen. De opgevangen vloeistoffen moeten op een milieuhygiënisch verantwoorde wijze worden afgevoerd.

6.2.4. Reiniging- en ontsmettingsplaats en wasplaats

- a. Het reinigen, ontsmetten en wassen van veewagens, vrachtwagens, landbouwvoertuigen, kadavertonnen en mobiele kadaverbak moet plaatsvinden op een speciaal daarvoor ingerichte vloeistofdichte vloer of –verharding.
- b. De vloeistofdichte vloer of –verharding moet bestand zijn tegen de inwerking van het toe te passen reinigings- en ontsmettingsmiddel en afwaterend zijn gelegd naar een of meer afvoerputten en via de bedrijfsriolering worden afgevoerd naar de mestkelder. Het afvalwater moet, alvorens via de bedrijfsriolering worden afgevoerd naar de mestkelder, worden gezuiverd middels een integrale olie- en benzineafscheider (inclusief slibvangput en coalescentiefilter).
- c. Het reinigen of ontsmetten van voertuigen moet op een zodanige wijze plaatsvinden dat het verontreinigd water wordt opgevangen, zodat het reinigingwater en ontsmettingsvloeistoffen niet in de bodem terecht komen.
- d. De reiniging- en ontsmettingsplaats en wasplaats voor veewagens moet zodanig zijn gelegen dat ten gevolge van aan- en afvoerbeweging, verwaaiing van waswater etc. geen hinder voor derden optreedt.
- e. Het reinigen en wassen van landbouwvoertuigen die in aanraking kunnen zijn geweest met gewasbeschermingsmiddelen en/of biociden is verboden.

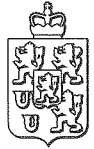
6.2.5. Opslag van milieugevaarlijke (afval)stoffen in vaatwerk

- a. Milieugevaarlijke (afval)stoffen moeten worden opgeslagen in vloeistofdicht, deugdelijk en goed gesloten vaatwerk. Het vaatwerk moet bestand zijn tegen de erin opgeslagen vloeistoffen.
- b. Het vaatwerk moet zijn opgeslagen in of boven een vloeistofdichte opvangbak met een inhoud van ten minste de inhoud van het grootste vat, vermeerderd met 10% van de gezamenlijke inhoud van de overige vaten.
- c. Indien de opslag buiten plaatsvindt dient de opvangbak tegen inregenen zijn beschermd.
- d. De vloeistofdichte opvangbak dient regelmatig visueel te worden gecontroleerd op de aanwezigheid van vloeibare (afval)stoffen en, indien aanwezig, dienen deze op een milieuhygiënische verantwoorde wijze te worden afgevoerd.
- e. Binnen de inrichting mag niet meer aan smeerolie, reinigings- en ontsmettingsmiddelen worden opgeslagen dan genoemd in paragraaf 3.3 onder tabblad B van de aanvraag.

6.2.6. Opslag van dieselolie, smeerolie en afgewerkte olie in enkelwandige tank in lekbak met afleverinstallatie

- a. De opslaginstallatie (tank, leidingen en appendages), afleverinstallatie alsmede het afleveren moet voldoen aan de navolgende paragrafen/ voorschriften van de richtlijn PGS 30:
4.1.3, 4.2.4 tot en met 4.2.7, 4.2.9, 4.2.10, 4.2.14, 4.3.1 tot en met 4.3.4, 4.3.6, 4.3.8, 4.3.9, 4.3.11, 4.4.1, 4.4.3, 4.4.4, 4.4.7, 4.4.8, 4.5.1, 4.5.2, 4.5.3, 4.5.9, 4.5.12 en de voorschriften in paragraaf 4.6 van PGS 30.
- b. In afwijking van voorschrift 4.4.4 van PGS 30 hoeft een bovengrondse stationaire opslagtank met afgewerkte olie niet te worden gecontroleerd op de aanwezigheid van water. Bovengrondse stationaire opslagtanks met afgewerkte olie worden jaarlijks geledigd door een hiervoor erkende verwerker.
- c. Van een tank, opvangvoorziening, leidingen en appendages moet een registratie zijn bijgehouden van de wijze van elke beproeving, meting of inwendige inspectie alsmede de bevindingen van alle keuringen, inspecties, beproevingen en controles.
- d. Op een tank die in pandig is gesitueerd zijn de voorschriften 4.8.1 tot en met 4.8.6 uit de richtlijn PGS 30 eveneens van toepassing.
- e. Van een tank, opvangvoorziening, leidingen en appendages moet een registratie zijn bijgehouden van de wijze van elke beproeving, meting of inwendige inspectie alsmede de bevindingen van alle keuringen, inspecties, beproevingen en controles.
- f. Het aftanken van voertuigen of materiaal binnen de inrichting mag uitsluitend geschieden vanuit een stationaire opslagtank en op de daartoe bestemde afleverplaats. Het aftanken van materiaal vanuit mobiele tanks/containers is verboden.
- g. Het bevoorraden van niet rollend materieel mag geschieden met dieselolie in daartoe geschikte emballage. Voorwaarde hierbij is dat dit materiaal geplaatst is op een vloeistofdichte vloer en dat de aflevering plaatsvindt conform de voorschriften van paragraaf 4.9 van PGS 30.
- h. Het vullen en leegzuigen van een tank bestemd voor de opslag van afgewerkte olie moet zonder morsen geschieden. Het vulpunt en de aansluiting voor het leegzuigen moeten elk zijn opgesteld boven een lekbak met een oppervlak van ten minste 0,25 m², die bestand is tegen afgewerkte olie. De lekbak moet zodanig zijn geplaatst of afgedekt dat zich geen (regen)water kan verzamelen. Indien het vulpunt in een gebouw gelegen is moet de vloer van de ruimte waarin het vulpunt gelegen is vloeistofdicht zijn uitgevoerd.
- i. Bij het vulpunt van de tank voor de opslag van afgewerkte olie moeten voorzorgen worden genomen om verstopping van de leidingen te voorkomen. Het vulpunt moet afgesloten zijn wanneer het niet in gebruik is.
- j. Bij de uitmonding van de zuigleiding van een tank voor de opslag van afgewerkte olie moet een bordje zijn geplaatst met daarop "ZUIGPUNT AFGEWERKTE OLIE". Een tank voor de opslag van afgewerkte olie moet minimaal éénmaal per jaar geheel worden gelegegd.
- k. Binnen de inrichting mag niet meer aan dieselolie, smeerolie en afgewerkte olie worden opgeslagen dan genoemd in paragraaf 3.3 onder tabblad B van de aanvraag.

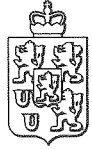

6.2.7. Opslag van reinigings- en ontsmettingsmiddelen en diergeneesmiddelen in een kast

- a. De opslag dient te voldoen aan het gestelde in de voorschriften uit de paragrafen 3.1, 3.2 met uitzondering van voorschrift 3.2.1.6 en uit de paragrafen 3.4, 3.5, 3.7 tot en met 3.20, voorschrift 3.21.1 en paragraaf 3.23 van PGS 15.
- b. Lege, ongereinigde verpakkingen van gevaarlijke stoffen moeten worden opgeslagen overeenkomstig de voorschriften voor volle verpakkingen van gevaarlijke stoffen van deze vergunning.
- c. Voor elke 200 m² vloeroppervlakte van een opslagvoorziening, of een gedeelte hiervan, moet ten minste één draagbaar blustoestel aanwezig zijn met een vulling van ten minste 6 kg of liter blusstof. Het blustoestel moet tegen weersinvloeden zijn beschermd. Het gekozen type blustoestel moet geschikt zijn om een beginnende brand van de opgeslagen stoffen te blussen.
- d. In een kast mag ten hoogste 10 kg diergeneesmiddel worden opgeslagen.
- e. In een kast mag ten hoogste 200 liter reinigings- en ontsmettingsmiddelen worden opgeslagen.

6.2.8. Opslag zuur in een bovengrondse IBC

- a. Een IBC moet zijn vervaardigd van een materiaal dat bestand is tegen de opgeslagen vloeistof.
- b. Een IBC moet zijn voorzien van een opschrift waaruit duidelijk blijkt welke stof zich in het reservoir bevindt en moet zodanig zijn geëtiketteerd dat de gevaarsaspecten van de gevaarlijke stof duidelijk tot uiting komen.
- c. Een IBC moet blijvend vloeistofdicht zijn. Alle leidingen en appendages moeten bestand zijn tegen de inwerking van de opgeslagen stof.
- d. Een IBC moet zodanig zijn uitgevoerd dat daarin geen overdruk kan ontstaan.
- e. IBC's mogen niet worden gestapeld, tenzij de containers zijn geschikt voor stapelen of hiertoe voorzieningen zijn aangebracht.
- f. Een IBC moet regelmatig worden gecontroleerd op lekkages en beschadigingen.
- g. Indien een IBC lekt, moet de lekkage meteen worden verholpen, de inhoud meteen worden overgebracht in een andere geschikte verpakking of de lekkende emballage worden overgebracht in een zogenaamd overvat.
- h. Een IBC moet zijn geplaatst boven een vloeistofdichte opvangbak met een inhoud van ten minste de inhoud van de grootste tank, vermeerderd met 10 % van de gezamenlijke inhoud van de overige tanks. De opvangbak moet voldoende sterk zijn om weerstand te kunnen bieden aan de als gevolg van een lekkage optredende vloeistofdruk. De opvangbak moet bestand zijn tegen het in de tank opgeslagen medium.
- i. Het vrijkomen van product door morsen of lekkage moet worden voorkomen. Eventueel in de opvangbak opgevangen vloeistof moet zo spoedig mogelijk uit de lekbak worden verwijderd.

6.2.9. Opslag propaan in bovengrondse tank

- a. Een bovengronds reservoir moet met het leidingwerk en het toebehoren zijn geïnstalleerd, zijn uitgevoerd en worden gebruikt overeenkomstig de navolgende hoofdstukken/paragrafen van de Publicatierreeks Gevaarlijke Stoffen 19 (PGS 19):
 - Paragrafen 2.3, 2.4, 2.5;
 - Hoofdstukken 3, 4, 5, 6;
 - Bijlagen.
- b. In een bovengrondse reservoir mag maximaal 8.000 liter propaan worden opgeslagen.

6.3. Bedrijfsriolering

6.3.1. Beheer bedrijfsriolering

- a. Nieuw aan te leggen bedrijfsriolering of onderdelen daarvan dienen overeenkomstig de CUR/PBV-Aanbeveling 51 'Milieutechnische ontwerpcriteria voor bedrijfsrioleringen' te zijn ontworpen en aangelegd, met operationeel onderhoud overeenkomstig CUR/PBV-Rapport 2001-3.
- b. De nieuwe bedrijfsriolering voor bedrijfsafvalwater dient dusdanig te zijn uitgevoerd dat het gevaar voor emissies naar de bodem is teruggebracht naar een verwaarloosbaar risico in de zin van de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (bodemrisicocategorie A).
- c. De bestaande bedrijfsriolering voor bedrijfsafvalwater dient dusdanig te zijn uitgevoerd dat het gevaar voor emissies naar de bodem is teruggebracht naar een aanvaardbaar risico in de zin van de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (bodemrisicocategorie A⁺).
- d. De nieuwe bedrijfsriolering moet, na aanleg, aan de hand van de CUR/PBV-Aanbeveling 44 (Beoordeling vloeistofdichte voorzieningen) worden geïnspecteerd door een Deskundig Inspecteur. Als bewijs van vloeistofdichtheid moet een geldig inspectierapport kunnen worden getoond.
- e. De nieuwe bedrijfsriolering moet voor het verstrijken van de keuringstermijn die is opgenomen in het inspectierapport opnieuw worden geïnspecteerd overeenkomstig de CUR/PBV-Aanbeveling 44 (Beoordeling vloeistofdichte voorzieningen) worden geïnspecteerd door een Deskundig Inspecteur. Als bewijs van vloeistofdichtheid moet een geldige 'Verklaring vloeistofdichte Voorzieningen' worden getoond.
- f. Indien een nieuwe bedrijfsriolering na inspectie niet als vloeistofdicht kan worden aangemerkt, moeten de door de Deskundig Inspecteur in het inspectierapport geadviseerde herstelwerkzaamheden binnen de eveneens in het rapport aangegeven termijn worden uitgevoerd. Na uitvoering van de herstelwerkzaamheden moet opnieuw een inspectie overeenkomstig de CUR/PBV-Aanbeveling 44 worden uitgevoerd.
- g. Een nieuwe bedrijfsriolering moet door vergunninghouder periodiek op deugdelijkheid en doelmatigheid worden geïnspecteerd (bedrijfsinterne controle). De frequentie van deze controle alsmede de te beoordelen onderdelen dienen te worden uitgevoerd overeenkomstig de CUR/PBV-Aanbeveling 44. De uitgevoerde inspecties moeten worden geregistreerd, waarbij gebruik kan worden gemaakt van de bedrijfsinterne controlelijst in de CUR/PBV-Aanbeveling 44.
- h. De bestaande bedrijfsriolering dient binnen 6 jaar na datum van ingebruikname of laatste controle te worden gecontroleerd volgens NEN 3398 en NEN 3399.

- i. Van de controle van de bestaande bedrijfsriolering dient een rapportage te worden gemaakt, waarin ten minste de volgende gegevens zijn opgenomen:
 - de datum en de plaats van de inspectie;
 - de aard van de bedrijfsvoering;
 - situatietekening of foto's van de situatie en een beschrijving van de gevolgde werkwijze;
 - de resultaten van de reiniging en de inspectie;
 - evaluatie van de resultaten;
 - richtinggevend advies waarbij wordt aangegeven op welke wijze en binnen welk tijdsbestek de geconstateerde onvolkomenheden worden hersteld.

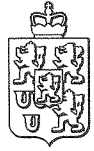
6.4. Onderzoeken

6.4.1. Nulsituatie bodemonderzoek

- a. Binnen 6 maanden na het in werking treden van deze vergunning dient een bodemonderzoek waarin de bestaande bodemkwaliteit, ter plaatse van het bestaande foliebassin (kadastrale nummer 1099 gedeeltelijk), te zijn uitgevoerd. Dit onderzoek dient zich te richten op de stoffen die door de activiteiten ter plaatse een bedreiging voor de bodemkwaliteit vormen. Voor de onderzoeksstrategie moet gebruik worden gemaakt van:
 - de methodiek zoals omschreven in de publicatie "Bodemonderzoek Milieuvergunning en BSB met protocol voor gecombineerd bodemonderzoek"; of
 - de Nederlandse norm NEN 5740 " Bodem, Onderzoeksstrategie bij verkennend onderzoek".
- b. De resultaten van het nulsituatie bodemonderzoek dienen binnen 2 maanden na uitvoering van het onderzoek aan het bevoegd gezag te worden overgelegd.
- c. Ter zake van de uitvoering van het bodemonderzoek kunnen binnen 3 maanden nadat voornoemde rapportage is overgelegd- nadere eisen worden gesteld door het bevoegd gezag, inhoudende dat meerdere monsternemingen of analyses moeten worden verricht, indien dit op grond van de overgelegde hypothese(n) en onderzoeksstrategie noodzakelijk blijkt.

6.4.2. Wijziging verontreinigingsituatie

Indien op enig moment de verontreinigingsituatie van de bodem wordt gewijzigd - door bijv. sanerende maatregelen - dienen deze wijzigingen middels een evaluatierapport aan het bevoegd gezag te worden overgelegd. Ter zake van de uitvoering van het bodemonderzoek kunnen - binnen drie maanden nadat voornoemde rapportage is overgelegd - nadere eisen worden gesteld, inhoudende dat meerdere monsternemingen of analyses moeten worden verricht, indien dit op grond van de overgelegde hypothese(n) en onderzoeksstrategie noodzakelijk blijkt.

6.4.3. Wijziging bodembedreigende activiteit

Bij beëindiging van een bodembedreigende activiteit dient ter vaststelling van de kwaliteit van de bodem een bodembelastingonderzoek naar de eindsituatie te zijn uitgevoerd. Het onderzoek dient te worden uitgevoerd conform het protocol Bodemonderzoek Milieuvergunningen en BSB of conform een daaraan gelijkwaardige onderzoeksstrategie uit de NEN 5740. De opzet van het onderzoek dient alvorens tot uitvoering wordt overgegaan, te zijn overgelegd aan het bevoegd gezag. De resultaten van het onderzoek dienen uiterlijk drie maanden na het uitvoeren van het onderzoek aan het bevoegd gezag te zijn overgelegd.

6.4.4. Bedrijfsbeëindiging

Het eindonderzoek moet worden verricht op die locaties van de inrichting die bij het nulsituatieonderzoek en een eventueel (laatste) herhalingsonderzoek relevant zijn gebleken en op alle overige locaties in de inrichting waar bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden. Monsterneming moet direct na beëindiging van de activiteiten plaatsvinden. Monsterneming en analyse van de monsters dient te zijn uitgevoerd conform NEN 5740. Ter plaatse van de tijdens het nulsituatieonderzoek en een eventueel (laatste) herhalingsonderzoek onderzochte locaties moet het eindsituatieonderzoek dezelfde opzet en intensiteit hebben als het nulsituatieonderzoek of het eventueel uitgevoerde herhalingsonderzoek.

6.4.5. Herstelplicht (bodemsanering)

Indien uit monitoring of anderszins blijkt dat de bodem (grond en/of grondwater) is verontreinigd kan het bevoegd gezag binnen 6 maanden na ontvangst van de resultaten van het onderzoek, onderscheidenlijk het bij dit gezag op andere wijze bekend worden van de verontreiniging, verlangen dat de eerder vastgestelde nulsituatie van de bodemkwaliteit wordt hersteld.

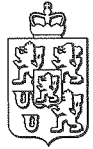
Indien de Wet bodembescherming niet van toepassing is op de wijze van saneren dient sanering plaats te vinden conform door het bevoegd gezag te stellen nadere eisen.

7. EXTERNE VEILIGHEID

7.1. Doelvoorschriften

7.1.1.

Vergunninghoudster dient de vereiste essentiële maatregelen en voorzieningen als beschreven in het door de brandweer van de gemeente Venray goedgekeurde brandveiligheidsrapport (rapportnummer 1347/R01 van 21 december 2005) en de aanvulling van 16 maart 2009 te hebben gerealiseerd en in stand te houden.

7.2. Brandbestrijding

7.2.1.

Risico relevante procesapparatuur, opslagtanks, leidingen en leidingondersteuningen die zich aan een terreingedeelte bevinden waar gemotoriseerd verkeer kan plaatsvinden, moeten afdoende zijn beschermd door een vangrail of een gelijkwaardige constructie.

7.2.2.

In de inrichting mag, behoudens in de daarvoor ingerichte installaties of in de daarvoor ingerichte ruimten, geen open vuur aanwezig zijn en mag niet worden gerookt. Deze bepaling voor wat betreft open vuur is niet van toepassing indien werkzaamheden moeten worden verricht waarbij open vuur noodzakelijk is. Vergunninghoudster moet zich er van hebben overtuigd dat deze werkzaamheden kunnen worden uitgevoerd zonder gevaar.

7.2.3.

Het rook- en vuurverbod moet op duidelijke wijze kenbaar zijn gemaakt door middel van opschriften in de Nederlandse en Engelse taal of door middel van een symbool overeenkomstig de NEN 3011. Deze opschriften of symbolen moeten nabij de toegang(en) van het terrein van de inrichting zijn aangebracht. Zij moeten goed leesbaar c.q. zichtbaar zijn.

7.2.4.

Alle brandblusmiddelen, brandbestrijdings- en brandbeveiligingssystemen moeten steeds:

- voor onmiddellijk gebruik gereed zijn;
- goed bereikbaar zijn;
- als zodanig herkenbaar zijn.

7.2.5.

Het terrein en het wegensysteem moeten zodanig zijn ingericht en de toegankelijkheid moet zodanig zijn bewaakt, dat elk deel van de inrichting te allen tijde vanuit ten minste twee richtingen is te bereiken.

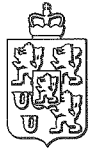
7.2.6.

Onderhoud aan draagbare blustoestellen en brandslanghaspels moet voldoen aan respectievelijk NEN 2559 en NEN-EN 671-3.

7.3. (co)vergistinginstallatie

7.3.1. Inwerking hebben van een WKK

- a. Van een warmtekrachtinstallatie is het jaargemiddeld rendement ten minste 65%, berekend volgens de formule: de som van het energetisch rendement van de opwekking van kracht plus tweederde deel van het energetisch rendement van de productie van nuttig aan te wenden warmte.
- b. De warmtekrachtinstallatie wordt zodanig in bedrijf gehouden dat de hoeveelheid warmte die nuttig gebruikt wordt zo hoog mogelijk is en de hoeveelheid warmte die ongebruikt aan de omgeving wordt afgegeven zo klein mogelijk is. Onder ongebruikte warmte wordt mede verstaan de warmte die door de noodkoeler wordt afgegeven.

7.3.2. Registratie

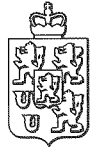
- a. Jaarlijks wordt het brandstofverbruik en de geproduceerde elektriciteit geregistreerd.
- b. Indien de warmtekrachtinstallatie is aangesloten op een noodkoeler wordt jaarlijks de hoeveelheid nuttig toegepaste warmte geregistreerd.
- c. Indien de warmtekrachtinstallatie niet is aangesloten op een noodkoeler wordt het thermisch rendement eenmaal per vier jaar vastgesteld.
- d. De in het eerste en tweede lid bedoelde registraties worden gedurende vijf kalenderjaren na dagtekening bewaard en zijn in de inrichting aanwezig of binnen een termijn die wordt gesteld door het bevoegd gezag voor deze beschikbaar.

7.3.3. Gasdetectievoorzieningen methaan (CH₄) en zwavelwaterstof (H₂S)

- a. Binnen de inrichting dienen gasdetectievoorzieningen aanwezig te zijn voor methaan (CH₄) en zwavelwaterstof (H₂S).
- b. De concentratie zwavelwaterstof (H₂S) in het gereinigd biogas mag maximaal 250 ppm bedragen.
- c. Het zwavelwaterstofgehalte in het gereinigd biogas moet minimaal eenmaal maand worden gemeten en geregistreerd. Het jaargemiddelde van de maandelijkse metingen moet onder de 250 ppm liggen.
- d. Van deze maandelijkse metingen moet een registratie worden bijgehouden. Deze registratie mag niet ouder zijn dan 6 maanden en moet direct (elektronisch) oproepbaar en overdraagbaar zijn op een daartoe strekkend voorzoek van een toezichhoudend ambtenaar.

7.3.4. Onderhoud WKK t.b.v. volledige verbranding en voorkomen CO

- a. Het onderhoud aan de WKK-installatie dient vooraf te worden gepland.
- b. Bij onderhoud en storing aan één van de vier WKK-installaties moeten de andere drie WKK-installaties in bedrijf zijn om de totale biogasproductie te kunnen verwerken.
- c. Bij een storing moet via een alarminstallatie een melding plaatsvinden, waardoor binnen 6 uur een monteur aanwezig is om de storing te verhelpen.
- d. Bij het optreden van een storing moet direct worden gestopt met het aan de (co)vergiftiginginstallatie toevoeren van dunne mest en coproducten.
- e. De WKK-installatie wordt ten minste eenmaal per twee jaar gekeurd op veilig functioneren, optimale verbranding en energiezuinigheid.
- f. Een keuring als bedoeld onder e omvat mede de afstelling voor de verbranding, het systeem voor de toevoer van brandstof en de afvoer van verbrandingsgassen.
- g. Een keuring als bedoeld onder e wordt verricht door een persoon die beschikt over een geldig certificaat dat is afgegeven door een instelling die door de Raad voor Accreditatie is geaccrediteerd teneinde uitvoering te kunnen geven aan de «beoordelingsrichtlijn voor het uitvoeren van onderhoud en inspecties aan stookinstallaties» van de Stichting Certificatie Inspectie en Onderhoud Stookinstallaties of aantoonbaar voldoet aan eisen die ten minste gelijkwaardig zijn aan die beoordelingsrichtlijn.
- h. Indien uit een keuring blijkt dat de stookinstallatie onderhoud behoeft vindt dat onderhoud binnen twee weken na de keuring plaats. Degene die de inrichting drijft vraagt een bewijs waaruit blijkt wanneer, door wie en welk onderhoud is verricht.
- i. Het laatst opgestelde keuringsrapport en het laatst opgestelde onderhoudsbewijs moeten worden bewaard.

7.3.5.

Alle met biogas in aanraking komende onderdelen moeten, voordat deze in gebruik worden genomen, door een deskundige worden gekeurd. Na de keuring van de installatie moet de deskundige een verklaring afgeven waaruit goedkeuring blijkt. Deze verklaring moet binnen de inrichting aanwezig zijn.

7.3.6.

Inspectie naar conditie en goede werking van installatieonderdelen die met biogas in aanraking komen moeten periodiek door een deskundige plaatsvinden. Een maal per jaar moet dit voor bewegende delen, zoals gasmeters en membranen etc. en een maal per vier jaar moet dit voor de gehele installatie gebeuren. De inspectierapporten moeten binnen de inrichting aanwezig zijn.

7.3.7.

Procesonderdelen waar biogas wordt geproduceerd en opgeslagen en het biogasbehandelings-, transport- en afvoersysteem en de condenswaterafscheider moeten gasdicht en bestendig tegen zwavelwaterstof zijn.

7.3.8.

De gasmotoren moeten zodanig zijn uitgevoerd en beveiligd dat er geen vlamterugslag, ontsteking en explosies in het leidingsysteem kan optreden.

7.3.9.

Het afvoeren van ventilatielucht naar een stookinstallatie tezamen met biogas is niet toegestaan.

7.3.10.

De installatie moet zodanig worden bedreven dat geen explosief mengsel aanwezig is.

7.3.11.

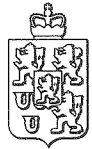
Om te voorkomen dat biogas op de buitenlucht wordt geëmitteerd moet de installatie zijn voorzien van een deugdelijke, brandveilige biogasopslag (biogasbuffer) van voldoende capaciteit. De procesonderdelen waarin biogas wordt geproduceerd en opgeslagen moet zijn voorzien van een automatisch in werking tredende beveiliging tegen te hoge druk. De afvoer van de druk- of niveaubeveiliging van de biogasopslag moet zijn aangesloten op een gasmotor met automatische ontsteking.

7.3.12.

Een vergistingsilo moet zijn voorzien van een niveaumeter voor de hoeveelheid aanwezig biogas. Als het biogas een bepaald maximumniveau heeft bereikt moet de gasmotor automatisch worden opgestart.

7.3.13.

In de leiding naar een gasmotor moet een vlamdover aangebracht. Het aanwezig moeten zijn van een vlamdover kan achterwege blijven indien in de leiding naar de gasmotor een gasdrukverhoger wordt toegepast.

7.3.14.

In ruimten waar leidingen, pompen of behandelingsapparatuur voor biogas zijn opgesteld moet voldoende ventilatie zijn en moet een methaan detectiesysteem zijn aangebracht, dat is aangesloten op een alarm. Het detectiesysteem moet in goede staat van onderhoud verkeren en ten minste 1 maal per kwartaal op een goede werking te worden gecontroleerd.

7.3.15. Beveiliging tegen blikseminslag en elektrostatische oplading

Gebouwen en procesinstallaties met ontploffings- en brandgevaar moeten tegen blikseminslag en elektrostatische oplading zijn beveiligd met een bliksemafleider- en aardinginstallatie.

De uitvoering, de inspectie en het onderhoud van de bliksemafleider- en van de aardingsinstallaties moeten geschieden overeenkomstig NEN-EN-62305. Voor installaties die voor 1 januari 2009 zijn opgeleverd moet de uitvoering, de inspecties en het onderhoud geschieden overeenkomstig NEN-EN-62305 of NEN 1014.

8. GELUID

8.1. Handleiding meten en rekenen industrielawaai

8.1.1.

Het meten en berekenen van de geluidsniveaus en het beoordelen van de meetresultaten moet plaatsvinden overeenkomstig de Handleiding meten en rekenen Industrielawaai, uitgave 1999.

8.2. Representatie bedrijfssituatie

8.2.1. Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,r,LT}$)

Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,r,LT}$) veroorzaakt door de aangevraagde activiteiten binnen de inrichting mag ter plaatse van de immissiepunten zoals aangegeven in het kaartje in bijlage 2 van het bij de aanvraag onder tabblad H toegevoegde akoestisch rapport, niet meer bedragen dan in de onderstaande tabel is aangegeven:

Immissiepunten	Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,r,LT}$) in dB(A)		
	Dagperiode 07.00-19.00 uur 5 meter	Avondperiode 19.00-23.00 uur 5 meter	Nachtperiode 23.00-07.00 uur 5 meter
C01	44	39	32
C02	40	37	33
C03	44	42	38
C04	46	45	38

8.2.2. Maximale geluidniveau (L_A max)

Het maximale geluidniveau (L_A max) gemeten in de mesterstand «F» of «fast» veroorzaakt door de aangevraagde activiteiten binnen de inrichting mag ter plaatse van de immissiepunten zoals aangegeven in het kaartje in bijlage 2 van het bij de aanvraag onder tabblad H toegevoegde akoestisch rapport, niet meer bedragen dan in de onderstaande tabel is aangegeven:

Immissiepunten	Maximale geluidniveau (L_A max) in dB(A)		
	Dagperiode 07.00-19.00 uur 5 meter	Avondperiode 19.00-23.00 uur 5 meter	Nachtperiode 23.00-07.00 uur 5 meter
C01	51	51	49
C02	55	55	46
C03	50	50	46
C04	50	50	53

9. LUCHT

9.1.

Indien in de onmiddellijke nabijheid van de bron visueel duidelijk waarneembare stofverspreiding optreedt, dienen adequate maatregelen ter voorkoming hiervan te worden getroffen.

9.2.

Wanneer door meteorologische omstandigheden stofverspreiding kan ontstaan of ontstaat van opgeslagen stuifgevoelige goederen dient deze door besproeiing en/of afdekking of anderszins voorkomen of opgeheven te worden. Indien besproeiing vanwege weersomstandigheden (bijvoorbeeld: vorst) niet mogelijk is, moeten andere maatregelen getroffen worden om stofverspreiding te voorkomen.

9.3.

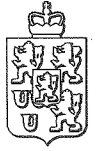
Sproeien dient zodanig te geschieden dat daarbij geen overlast, zoals verspreiding van nevel, voor de directe omgeving van de inrichting ontstaat.

9.4.

Het laden en lossen en het transport binnen de inrichting van stuifgevoelige goederen moet zodanig geschieden dat stofverspreiding buiten de inrichting te allen tijde wordt voorkomen.

9.5.

Indien stofhinder, bijvoorbeeld ten gevolge van bepaalde weersinvloeden, niet kan worden voorkomen door het treffen van adequate maatregelen dienen alle handelingen met stuifgevoelige (afval)stoffen tijdelijk worden gestaakt tot het moment dat de omstandigheden zodanig zijn gewijzigd dat de stofhinder niet meer op kan treden c.q. adequaat bestreden kan worden.

9.6.

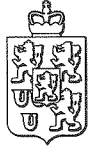
Indien de inrichting niet in bedrijf is, moeten voorzieningen zijn getroffen om verspreiding van zand, stof of ander fijnkorrelig materiaal buiten de inrichting te voorkomen.

9.7.

Teneinde hinderlijke verspreiding van stof buiten de inrichting te voorkomen als gevolg van de transportactiviteiten moet onmiddellijk kunnen worden voorzien in en - indien noodzakelijk - gebruik worden gemaakt van een veegmachine en/of sproeiwagen die, zo vaak als nodig is, het gedeelte van de inrichting waarop transportverkeer plaatsvindt schoon veegt en/of besproeit met water.

9.8.

Verkeersbewegingen binnen de inrichting dienen plaats te vinden op de daartoe aangelegde verharde wegen.

BIJLAGE 2 BEGRIPPENLIJST

Voor zover in een voorschrift verwezen wordt naar een DIN-, DIN-ISO-, NEN-, NEN-EN-, NEN-ISO-, NVN-norm, AI-blad, BRL, CPR, PGS of NPR, wordt de uitgave bedoeld die voor de datum waarop de vergunning is verleend het laatst is uitgegeven met tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen. Indien er sprake is van reeds bestaande constructies, toestellen, werktuigen en installaties is -de norm, BRL, CPR, PGS, NPR of het AI-blad van toepassing die bij de aanleg of installatie van die constructies, toestellen, werktuigen en installaties is toegepast, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.

BESTELADRESSEN:

publicaties zijn in ieder geval verkrijgbaar bij de onderstaande instanties:

overheidspublicaties zoals AI-bladen en CPR-richtlijnen bij:

SDU Service, afdeling Verkoop

Postbus 20014

2500 EA DEN HAAG

telefoon (070) 378 98 80

telefax (070) 378 97 83

PGS-richtlijnen zijn digitaal verkrijgbaar via www.vrom.nl

DIN, DIN-ISO, NEN, NEN-EN, NEN-ISO, NVN-normen en NPR-richtlijnen bij:

Nederlands Normalisatie-instituut (NEN), Afdeling verkoop

Postbus 5059

2600 GB DELFT

telefoon (015) 269 03 91

telefax (015) 269 02 71

www.nen.nl

BRL-richtlijnen bij:

KIWA Certificatie en Keuringen

Postbus 70

2280 AB RIJSWIJK

telefoon (070) 414 44 00

telefax (070) 414 44 20

InfoMil is het informatiecentrum in Nederland over milieu wet- en regelgeving.

www.infomil.nl

AFVALBEHEERSPLAN:

als gedefinieerd in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer;

(AFVAL)BEHEER:

als gedefinieerd in hoofdstuk 4 van het beleidskader Landelijk afvalbeheersplan 2009-2021;

AFVALSTOFFEN:

als gedefinieerd in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer;

AFVALWATER:

als gedefinieerd in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer;

BASSIN:

als gedefinieerd in artikel 1 van het Besluit mestbassins milieubeheer;

BEDRIJFSAFVALSTOFFEN:

als gedefinieerd in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer;

BEDRIJFSAFVALWATER:

als gedefinieerd in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer;

BEDRIJFSRIOLERING:

een voorziening voor de afvoer van bedrijfsafvalwater op een bedrijfsterrein naar een openbaar riool of een andere voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater, inclusief de daarbij behorende verbindingen, putten en overige voorzieningen (o.a. kolken, putten, olieafscheiders, vetafscheiders, lijnafwateringen en slibvangputten);

BEHEER VAN AFVALSTOFFEN:

als gedefinieerd in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer;

BEOORDELINGSHOOGTE:

De hoogte van het beoordelingspunt boven het maaiveld;

BEOORDELINGSPUNT:

Het punt waar het $L_{Ar,LT}$ en het L_{Amax} worden bepaald en getoetst aan de (eventuele) grenswaarden;

BESTE BESCHIKBARE TECHNIEKEN (BBT):

als gedefinieerd in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer;

BEVOEGD GEZAG:

het College van Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg;

BEWERKEN:

veranderen van de aard of hoedanigheid van de afvalstof door het behandelen met fysisch en/of chemische of biologische methoden voor nuttige toepassing of verwijdering;

BODEM:

als gedefinieerd in artikel 1 van de Wet bodembescherming;

BODEMBEDREIGENDE ACTIVITEIT:

bedrijfsmatige activiteit als bedoeld in artikel 3.1 van deel A3 van de NRB;

BODEMBEDREIGENDE STOF:

stof die de bodem kan verontreinigen als bedoeld in paragraaf 3.1 van deel A3 van de NRB;

BODEMBELASTING:

het proces waarbij verontreinigde stoffen op of in de bodem terecht komen;

BODEMBESCHERMENDE MAATREGEL:

als gedefinieerd in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (activiteitenbesluit);

BODEMBESCHERMENDE VOORZIENING:

als gedefinieerd in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (activiteitenbesluit);

BODEMVERONTREINIGING:

situatie waarbij stoffen zich op een zodanige wijze in de bodem bevinden, dat deze stoffen zich met de bodem kunnen vermengen, met de bodem kunnen reageren, zich in de bodem kunnen verspreiden en/of ongecontroleerd kunnen verplaatsen en één of meer van de functionele eigenschappen, die de bodem voor mens, plant of dier heeft, verminderen of bedreigen (hoeveelheid aan verontreinigde stoffen per volume eenheid bodemmateriaal);

BOVENGRONDSE OPSLAGTANK:

opslagtank die geheel boven de bodem is gelegen;

COVERGISTE MEST:

product dat verkregen is door vergisting van ten minste 50 gewichtsprocenten uitwerpselen van dieren met als nevenbestanddeel uitsluitend één of meer van de stoffen die genoemd zijn in de tabel onder de in bijlage Aa, onder IV van de Uitvoeringsregeling meststoffenwet te onderscheiden categorieën of subcategorieën;

DIERCATEGORIE:

categorie dieren, bedoeld in bijlage 1 van de Regeling ammoniak en veehouderij;

DIERLIJKE BIJPRODUCTEN:

bijproducten als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a, van Verordening nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten;

DIERLIJKE MESTSTOFFEN:

als gedefinieerd in artikel 1 van de Meststoffenwet;

DRIJFMEST:

als gedefinieerd in artikel 1 van het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet

DOELMATIG BEHEER VAN AFVALSTOFFEN:

als gedefinieerd in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer;

DUNNE MEST:

als gedefinieerd in artikel 1 van het Besluit mestbassins milieubeheer;

EMBALLAGE:

Verpakkingsmateriaal, zoals glazen en kunststof flessen, blikken en kunststof cans, metalen en kunststof vaten of fiberdrums, papieren en kunststof zakken, houten kisten, big-bags en intermediale bulkcontainers (IBC's).

EURAL:

Europese afvalstoffenlijst zoals op 1 januari 2002 in werking is getreden;

EQUIVALENT GELUIDNIVEAU:

equivalent geluidniveau als gedefinieerd in artikel 1 van de Wet geluidhinder;

FOLIEBASSIN:

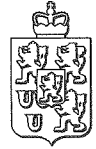
als gedefinieerd in bijlage I behorende bij het Besluit mestbassins milieubeheer;

GELUIDSGEVOELIGE RUIMTE BESTEMMINGEN:

als gedefinieerd in artikel 1 van de Wet geluidhinder;

GELUIDSNIVEAU:

als gedefinieerd in artikel 1 van de Wet geluidhinder;

GEVAARLIJKE AFVALSTOFFEN:

als gedefinieerd in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer;

GEVAARLIJKE STOFFEN:

stoffen en voorwerpen, waarvan het vervoer volgens het ADR is verboden of slechts onder daarin opgenomen voorwaarden is toegestaan, dan wel stoffen, materialen en voorwerpen aangeduid in de International Maritime Dangerous Goods Code;

GEVEL:

als gedefinieerd in artikel 1 juncto artikel 1b, vijfde lid, van de Wet geluidhinder;

HUISVESTINGSSYSTEEM:

gedeelte van een dierenverblijf, waarin landbouwhuisdieren van één diercategorie op dezelfde wijze worden gehouden;

INRICHTING

als gedefinieerd in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer;

LANGTIJDGEMIDDELD BEOORDELINGSNIVEAU ($L_{Ar,LT}$):

het gemiddelde van de afwisselende niveaus van het ter plaatse optredende geluid, gemeten in een bepaalde periode en vastgesteld en beoordeeld overeenkomstig de Handleiding meten en rekenen industrielawaai;

LEKBAK:

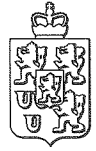
een voorziening waarvan de bodembeschermende werking door de daarop afgestemde bodembeschermende maatregelen is gewaarborgd, en die zich rondom of onder een bodembedreigende activiteit bevindt en in staat is de bij normale bedrijfsvoering gemorste of wegspattende vloeistoffen op te vangen;

LOZEN:

als gedefinieerd in artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (activiteitenbesluit);

MAXIMAAL GELUIDNIVEAU (L_{Amax}):

maximaal geluidniveau gemeten in de meterstand «F» of «fast», als vastgesteld en beoordeeld overeenkomstig de Handleiding meten en rekenen industrielawaai;

MESTDICHT:

Mestkelders, mestbassins of mestopslagputten dienen mestdicht uitgevoerd te zijn. Hieronder wordt verstaan dat van de totale netto inhoud van het opslagsysteem niet meer dan 0,7% per jaar als vloeistof in het milieu kan komen. Dit is vastgelegd in de handleiding bij de bouwtechnische richtlijnen mestbassins (HBRM 1991) en de Richtlijn Mestbassins 1992 (RM 1992).

MINIMUMSTANDAARD:

als gedefinieerd in hoofdstuk 4 van het beleidskader Landelijk afvalbeheersplan 2009-2021;

NRB:

door InfoMil uitgegeven Nederlandse richtlijn bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten;

NUTTIGE TOEPASSING:

als gedefinieerd in hoofdstuk 4 van het beleidskader Landelijk afvalbeheersplan 2009-2021;

OPSLAAN:

het tijdelijk in bezit hebben van afvalstoffen, alsmede het samenpakken, samenvoegen of sorteren hiervan ten behoeve van dat in bezit hebben;

PGS:

Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen;

PRODUCEREN VAN DIERLIJKE MESTSTOFFEN:

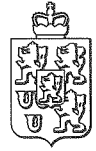
als gedefinieerd in artikel 1 van het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet

REFERENTIEPERIODE:

het tijdsbestek waarbinnen een bassin moet blijven voldoen aan de gestelde eisen;

SCHADELIJKE STOFFEN:

stoffen, of combinaties van stoffen, in welke vorm ook, waarvan hetzij in het algemeen, hetzij in het gegeven geval kan worden verwacht dat ze - op of in de bodem gerakend - de bodem verontreinigen of kunnen verontreinigen, en voor zover deze stoffen niet reeds als "gevaarlijke stoffen" zijn aangewezen;

VASTE MEST:

als gedefinieerd in artikel 1 van de Uitvoeringregeling Meststoffenwet

VERKEERSBEWEGING:

Het aan- of afrijden met een persoon-, bestel- of vrachtwagen;

VERWAARLOOSBAAR BODEMRISICO:

een situatie als bedoeld in de NRB waarin door een goede afstemming van bodembeschermende voorzieningen en bodembeschermende maatregelen de kans op een verandering van de bodemkwaliteit, ten gevolge van een immissie van een stof, verwaarloosbaar is gemaakt;

VERWERKEN:

het nuttig toepassen of verwijderen van afvalstoffen, alsmede de handelingen die daartoe leiden;

VLOEISTOFDICHTTE VLOER OF VERHARDING

vloer direct op de bodem die waarborgt dat geen vloeistof aan de niet met vloeistof belaste zijde van die vloer kan komen;

VLOEISTOFDICHTTE VOORZIENING:

vloeistofdichte voorziening: fysieke voorziening in of direct op de bodem, niet zijnde een vloer, die waarborgt dat geen vloeistof aan de niet met vloeistof belaste zijde van die voorziening kan komen;

VLOEISTOFKERENDE VOORZIENING;

lekbak, tankput, vloer, verharding of een andere doelmatige fysieke voorziening die vrijgekomen stoffen keert zolang als nodig is om de daarop afgestemde bodembeschermende maatregelen te voorkomen dat deze stoffen in de bodem kunnen geraken;

WARMTEKRACHTINSTALLATIE:

installatie voor het gelijktijdig opwekken van warmte en kracht waarbij de warmte nuttig wordt aangewend

WONING:

een gebouw of deel van een gebouw dat voor bewoning gebruik wordt of daartoe is bestemd.